

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 337

45. vuosikerta

13. joulukuuta 2002

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 2203/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 2204/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen 3**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 2205/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, syrjäisimpien alueiden alustavien hankintataseiden ja yhteisön tukien vahvistamisesta neuvoston asetusten (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001 ja (EY) N:o 1454/2001 mukaisesti annetun komission asetuksen (EY) N:o 21/2002 muuttamisesta ja oikaisemisesta 15**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 2206/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, Tanskan lipun alla purjehtivien alusten kielikampelan kalastuksen lopettamisesta 19**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 2207/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, Ruotsin lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen lopettamisesta 20**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 2208/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista tiedotustoimista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 814/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ... 21**
- Komission asetus (EY) N:o 2209/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 24
- Komission asetus (EY) N:o 2210/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin sovellettavien tukien määrien muuttamisesta 26
- Komission asetus (EY) N:o 2211/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 28

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 2212/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, tiettyjä maitotuotteita koskevien vientitodistushakemusten hylkäämisestä	34
Komission asetus (EY) N:o 2213/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 901/2002 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	35
Komission asetus (EY) N:o 2214/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 899/2002 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	36
Komission asetus (EY) N:o 2215/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2096/2002 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	37
Komission asetus (EY) N:o 2216/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2002, riisin ja rikkoutuneiden riisinyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä	38
★ Komission direktiivi 2002/94/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 2002, keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleeihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY tiettyjen säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä	41

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2002/971/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 18 päivänä marraskuuta 2002, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan yhteisön puolesta vuoden 1996 kansainvälinen yleissopimus vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä (HNS-yleissopimus) tai liittymään siihen yhteisön puolesta**

2002/972/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 28 päivänä marraskuuta 2002, luvan antamisesta Kreikan hallitukselle myöntää tukea Kreikan puuvillantuottajille**

2002/973/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 10 päivänä joulukuuta 2002, Ranskan merentakaisten departementtien meriverojärjestelmästä tehdyn päätöksen 89/688/ETY muuttamisesta**

2002/974/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 12 päivänä joulukuuta 2002, tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2002/848/EY kumoamisesta**

Komissio

2002/975/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 12 päivänä joulukuuta 2002, heikosti patogeenisen lintuinfluenssan torjuntatoimenpiteitä täydentävistä rokotuksista Italiassa ja erityisistä siirtoja koskevista valvontatoimenpiteistä ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 5051)**

- ★ **Neuvoston yhteinen kanta 12 päivältä joulukuuta 2002, erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP ajantasaistamisesta ja yhteisen kannan 2002/847/YUTP kumoamisesta 93**

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2203/2002,
annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä joulukuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 12 päivänä joulukuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	85,1
	204	70,9
	999	78,0
0707 00 05	052	104,8
	220	155,5
	628	237,0
	999	165,8
0709 10 00	220	195,0
	999	195,0
0709 90 70	052	99,0
	204	121,8
	999	110,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	65,0
	204	54,3
	220	46,6
	999	55,3
0805 20 10	052	81,1
	204	69,4
	999	75,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	64,5
	999	64,5
0805 50 10	052	65,3
	600	75,3
	999	70,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	27,0
	400	96,8
	404	100,5
	720	97,1
	999	80,3
0808 20 50	052	144,8
	400	115,8
	720	46,1
	999	102,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2204/2002,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,****Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan sekä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen⁽²⁾,

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 994/98 komissio valtuutetaan säätämään perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti, että tiettyjen edellytysten vallitessa työllisyystuki soveltuu yhteismarkkinoille ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta.
- (2) Asetuksella (EY) N:o 994/98 komissio valtuutetaan myös säätämään perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti, että tuki, joka on komission kunkin jäsenvaltion osalta alueellisen tuen myöntämistä varten hyväksymän kartan mukaista, soveltuu yhteismarkkinoille ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta.
- (3) Komissio on soveltanut perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa tukialueilla ja niiden ulkopuolella myönnettävään työllisyystukeen monissa päätöksissä ja se on myös tuonut julki asiaa koskevan politiikkansa työllisyystuen suuntaviivoissa⁽³⁾, valtiontukien valvontaa ja työ kustannuksien alentamista koskevassa tiedonannossaan⁽⁴⁾, alueellisia tukia koskevissa suuntaviivoissa⁽⁵⁾ ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 70/2001⁽⁶⁾. Sen kokemuksen perusteella, jonka komissio on saanut mainittujen säännösten soveltamisesta, on asianmukaista, että komissio käyttäisi asetuksessa (EY) N:o 994/98 annettua toimivaltaa varmistaakseen tehokkaan valvonnan ja yksinkertaistaakseen hallintoa heikentämättä suorittamaansa seurantaa.

- (4) Tämä asetus ei rajoita jäsenvaltion mahdollisuutta ilmoittaa työllisyystuesta. Komissio arvioi tällaiset ilmoitukset erityisesti tässä asetuksessa vahvistettujen perusteiden nojalla, asetuksen (EY) N:o 70/2001 mukaisesti tai asiaa koskevien yhteisön suuntaviivojen ja puitteiden mukaisesti. Tällainen tilanne on nykyisin merenkulku-alalla. Työllisyystuen suuntaviivojen⁽⁷⁾, valtiontukien valvontaa ja työ kustannuksien alentamista koskevan tiedonannon ja nopeutettua menettelyä työllisyystuesta tehtävien ilmoitusten käsittelemiseksi koskevan tiedonannon⁽⁸⁾ voimassaolo lakkaa tämän asetuksen voimaantulopäivänä. Ilmoitukset, joiden käsittely on kesken tämän asetuksen tullessa voimaan, arvioidaan sen säännösten nojalla. On syytä vahvistaa siirtymäsäännöksiä tämän asetuksen soveltamisesta työllisyystukeen, joka on myönnetty ennen asetuksen voimaantuloa ja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti.

- (5) Työllisyyden edistäminen on yhteisön ja sen jäsenvaltioiden talous- ja sosiaalipolitiikan keskeinen tavoite. Yhteisö on laatinut Euroopan työllisyysstrategian edistääkseen tämän tavoitteen saavuttamista. Työttömyys on edelleen merkittävä ongelma eräissä yhteisön osissa ja eräiden yöntekijäryhmien on edelleen erityisen vaikeaa päästä työmarkkinoille. Tästä syystä on perusteltua, että viranomaiset kannustavat yrityksiä lisäämään yöntekijöidensä määrää, erityisesti työllistämällä henkilöitä tällaisista epäedullisissa asemassa olevista yöntekijäryhmistä.

- (6) Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan työllisyystoimenpiteisiin, jotka täyttävät kaikki perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan edellytykset ja ovat näin ollen valtiontukea. Osa työllisyystoimenpiteistä ei ole 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, koska toimenpiteillä tuetaan yksityishenkilöitä eikä tiettyjä yrityksiä tai tuotannonaloja. Syynä voi olla myös se, että ne eivät vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan tai että kyse on yleisistä toimenpiteistä työllisyyden edistämiseksi. Tällaiset toimenpiteet eivät vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa. Tämä asetus ei siis vaikuta tällaisiin yleisiin toimenpiteisiin, joita voivat olla työn verotuksen ja sosiaalikulujen yleinen vähentäminen, yleiskoulutuksen investointien edistäminen, ohjaus- ja neuvontapalvelujen tarjoaminen, työttömien yleinen avustaminen ja koulutus sekä

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.⁽²⁾ EYVL C 88, 12.4.2002, s. 2.⁽³⁾ EYVL C 334, 12.12.1995, s. 4.⁽⁴⁾ EYVL C 1, 3.1.1997, s. 10.⁽⁵⁾ EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.⁽⁶⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 33.⁽⁷⁾ EYVL C 371, 23.12.2000, s. 12.⁽⁸⁾ EYVL C 218, 27.7.1996, s. 4.

työlainsäädännön kehittäminen. Sama koskee myös toimenpiteitä, joiden ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisia perusteita ja jotka eivät tästä syystä kuulu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden soveltamisalaan EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 69/2001 ⁽¹⁾ nojalla.

- (7) Näiden seikkojen perusteella tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan tuen tarkoituksena ja vaikutuksena olisi edistää erityisesti epäedullisessa asemassa olevien työntekijäryhmien työllisyyttä Euroopan työllisyysstrategian mukaisesti niin, että tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Yksittäiselle yritykselle myönnettyä erillisellä työllisyystuella voi olla huomattava vaikutus kilpailun merkityksellisillä markkinoilla, koska se suosii kyseistä yritystä suhteessa muihin tukea saamattomiin yrityksiin. Koska tukea myönnetään vain yhdelle yritykselle, sillä on todennäköisesti vähäinen vaikutus työllisyyteen. Tästä syystä yksittäin myönnettyistä työllisyystuista olisi edelleen ilmoitettava komissiolle ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluisivat vain tukiohjelmista myönnettyt tuet.
- (8) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluisi sellaisesta tukiohjelmasta myönnetty tuki, joka täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetyt asiaa koskevat vaatimukset. Jotta voidaan varmistaa valvonnan tehokkuus ja yksinkertaistaa hallintoa heikentämättä kuitenkaan komission harjoittamaa seuranta, tukiohjelmiin olisi liitettävä nimenomainen viittaus tähän asetukseen.
- (9) Tällä asetuksella ei vapautettaisi ilmoitusvelvollisuudesta laivanrakennuksen ja hiiliteollisuuden aloilla myönnettyä valtiontukea, sillä näitä aloja koskevat erityissäännöt vahvistetaan neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1540/98 ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1407/2002 ⁽³⁾.
- (10) Tätä asetusta sovellettaisiin liikenteen alalla. Kun kuitenkin otetaan huomioon kilpailun erityispiirteet kyseisellä alalla, työpaikkojen luomiseen myönnetty tuki on aiheellista jättää soveltamisalan ulkopuolelle.
- (11) Komissio suhtautuu aina kielteisemmin yksinomaan tietyille aloille suunnattuun tukeen, mukaan lukien muun muassa ylikapasiteetista tai kriisitilanteesta kärsivät

herkät alat. Tämän asetuksen mukaista vapautusta ilmoitusvelvollisuudesta ei näin ollen pitäisi myöntää tukiohjelmille, jotka on suunnattu yksinomaan tietyille aloille.

- (12) Komission vakiintuneen käytännön mukaisesti ja jotta voidaan varmistaa, että tuki on oikeasuhteista ja rajattu välttämättömään määrään, sen enimmäistaso olisi ilmaistava mieluummin tuen intensiteettinä suhteessa tukikelpoihin kustannuksiin kuin tuen enimmäismäärinä.
- (13) Sen määrittämiseksi, soveltuuko tuki tämän asetuksen nojalla yhteismarkkinoille, on tarpeen ottaa huomioon tuen intensiteetti ja näin ollen tuen määrä avustusekvivalentteina ilmaistuna. Useassa erässä tai edullisena lainana myönnettävän tuen avustusekvivalentin laskeminen edellyttää tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron käyttämistä. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi pidettävä viitekorkoja edellyttäen, että edullisen lainan ollessa kyseessä lainalla on tavanomaiset vakuudet eikä siihen liity poikkeuksellista riskiä. Viitekorkoina olisi käytettävä komission objektiivisten perusteiden pohjalta määraajoin vahvistamia ja Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ja Internetissä julkaistavia korkoja.
- (14) Erikokoisten yritysten välisten erojen vuoksi pienille ja keskisuurille yrityksille olisi vahvistettava työpaikkojen luomiseen myönnettävän tuen osalta eri enimmäisintensiteetit kuin suurille yrityksille. Kilpailun vääristymistä mahdollisesti aiheuttavien erojen poistamiseksi, yhteisön ja kansallisten aloitteiden yhteensovittamisen helpottamiseksi ja hallinnollisen selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi tässä asetuksessa sovellettavan pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) määritelmän olisi oltava sama kuin pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 3 päivänä huhtikuuta 1996 annetun komission suosituksen 96/280/EY ⁽⁴⁾ mukainen määritelmä. Määritelmää käytetään myös asetuksessa (EY) N:o 70/2001.
- (15) Komission kokemusten perusteella tuen enimmäisintensiteetit olisi vahvistettava tasolle, joka johtaa asianmukaiseen tasapainoon kilpailun vääristymisen minimoimista koskevan tavoitteen sekä työllisyyden edistämistä koskevan tavoitteen välillä. Johdonmukaisuuden vuoksi enimmäisintensiteetit olisi yhdenmukaistettava alueellisia valtiontukia koskevista suuntaviivoista ja asetuksessa (EY) N:o 70/2001 vahvistettujen enimmäisintensiteettien kanssa; niiden mukaan tuki voidaan laskea investointiin sidoksissa olevan työpaikkojen luomisen perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁽²⁾ EYVL L 202, 18.7.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 205, 2.8.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

- (16) Työllisyyskustannukset muodostavat osan jokaisen yrityksen tavanomaisista toimintakustannuksista. Tästä syystä on erityisen tärkeää, että tuella olisi myönteinen vaikutus työllisyyteen, eikä sillä vain mahdollistettaisi sellaisten kustannusten alentamista, joista yritys muuten vastaisi.
- (17) Ilman tiukkaa valvontaa ja tarkkoja rajoituksia työllisyys-tuella voi olla vahingollisia vaikutuksia, jotka kumoavat sen välittömät vaikutukset työpaikkojen luomiseen. Jos tukea käytetään suojelemaan yrityksiä, jotka ovat alttiina yhteisön sisäiselle kilpailulle, se voisi viivästyttää yhteisön teollisuuden kilpailukyvyn varmistamiseksi tarvittavia järjestelyjä. Jos tiukkaa valvontaa ei ole, tällainen tuki saattaa keskittyä vauraimmille alueille, mikä on vastoin taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tavoitetta. Yhtenäismarkkinoilla työllisyyskustannusten pienentämiseksi myönnetty tuki voi johtaa väärisiin yhteisön sisäisessä kaupassa, voimavarojen ja siirrettävissä olevien investointien siirtämiseen muualle sekä työttömyyden siirtymiseen valtiosta toiseen ja yritysten siirtymiseen muualle.
- (18) Tukea myönnettäessä työpaikkojen luomiseen tulisi edellyttää, että luotu työpaikka olisi säilytettävä määrätyn vähimmäisajan. Tässä asetuksessa vahvistettua vähimmäisaikaa olisi sovellettava ensisijaisena alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen 4.14 kohdassa tarkoitettuun viiden vuoden sääntöön verrattuna.
- (19) Tuki työpaikkojen säilyttämiseen eli taloudellinen tuki, jolla yrityksiä kannustetaan luopumaan työntekijöiden irtisanomisista, on samanlaista kuin toimintatuki. Tällainen tuki voitaisiin hyväksyä ainoastaan erityisolosuhteissa ja määräajaksi, ellei alakohtaisista säännöistä kuten merenkulkualalla voimassa olevista säännöistä muuta johdu. Tuesta olisi jatkossakin ilmoitettava komissiolle eikä sitä vapautettaisi ilmoitusvelvollisuudesta tämän asetuksen nojalla. Tuki voidaan hyväksyä vain rajatuissa olosuhteissa, jollaisia ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti tilanteet, joissa tuen tarkoituksena on korvata luonnonmullistusten tai poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttama vahinko; tuki voidaan hyväksyä myös alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen mukaisesti toimintatukeen sovellettavin edellytyksin alueilla, jotka ovat oikeutettuja perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeukseen, joka koskee taloudellista kehitystä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma, mukaan luettuina syrjäiset alueet; lisäksi tuki voidaan hyväksyä, kun se myönnetään osana vaikeuksissa olevan yrityksen pelastamista ja rakenneuudistusta asiaa koskevien yhteisön suuntaviivojen ⁽¹⁾ määräyksiä noudattaen.
- (20) Erityistä tukea myönnetään työnantajille, jotka muuttavat tilapäiset tai määräaikaiset työsopimukset vakituisiksi. Tällaisten tukitoimenpiteiden ei pitäisi kuulua tässä asetuksessa säädetyn ilmoitusvelvollisuutta koskevan vapautuksen piiriin, vaan niistä olisi ilmoitettava, jotta komissio voi määrittää, onko toimenpiteillä myönteisiä työllisyysvaikutuksia. Olisi erityisesti varmistettava, että tällaisten toimenpiteiden nojalla ei voida tukea työllistämistä sekä työpaikan luomisen että työsopimuksen muuttamisen yhteydessä siten, että työpaikkojen luomiseen myönnettävän alkuinvestointituen enimmäistaso ylittyi.
- (21) Pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on keskeinen asema työpaikkojen luomisessa. Niiden koko voi kuitenkin haitata uusien työpaikkojen luomista, koska uuden henkilöstön palkkaamiseen liittyy riskejä ja hallintorasitteita. Työpaikkojen luominen voi edistää muita heikommassa asemassa olevien yhteisön alueiden taloudellista kehitystä ja lisätä näin taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Näillä alueilla toimivat yritykset kärsivät sijaintinsa aiheuttamista rakenteellisista haitoista. Näin ollen on asianmukaista, että pienet ja keski-suuret yritykset sekä tukialueiden yritykset voisivat hyötyä työpaikkojen luomiseen myönnettävästä tuesta.
- (22) Tukialueiden ulkopuolella toimivat suuret yritykset eivät kärsi erityisvaikeuksista ja työllisyyskustannukset ovat osa niiden tavanomaisia toimintakustannuksia. Tästä syystä ja jotta tuen kannustava vaikutus työpaikkojen luomiseksi pk-yrityksissä ja perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan poikkeuksen mukaisilla alueilla olisi mahdollisimman suuri, näiden poikkeusten soveltamisalan ulkopuolisille suurille yrityksille ei pitäisi myöntää tukea työpaikkojen luomiseen.
- (23) Tiettyjen työntekijäryhmien työllistyminen on erityisen vaikeaa, koska työnantajat pitävät heitä vähemmän tuottavina. Tällainen alhaisempi tuottavuus voi johtua viimeaikaisen työkokemuksen puutteesta (esimerkiksi nuoret työntekijät tai pitkäaikaistyöttömät) tai pysyvistä rajoitteista. Työllisyystuen myöntämistä yrityksille

⁽¹⁾ EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

edistämään tällaisten henkilöiden palkkaamista puoltaa se, että näiden työntekijöiden alhaisempi tuottavuus vähentää yritykselle koituvaa taloudellista etua ja myös se, että työntekijät hyötyvät toimenpiteestä, sillä he jäävät todennäköisesti työmarkkinoiden ulkopuolelle, jos työnantajille ei tarjota tällaisia kannustimia. Näin ollen on asianmukaista hyväksyä tällaista tukea myöntävät tukiohjelmat, riippumatta tuensaajayrityksen koosta tai sijainnista.

- (24) Epäedullisessa asemassa oleviksi katsottavat työntekijäryhmät olisi määriteltävä, mutta jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus esittää perusteltu ilmoitus tuesta muiden työntekijäryhmien palkkaamiseen, joiden ne katsovat olevan epäedullisessa asemassa.
- (25) Alentuneesti työkuntoiset työntekijät voivat tarvita työmarkkinoilla pysymiseen pysyvää apua, joka ylittää palkkaamista varten alun perin myönnetyn tuen ja joka voi sisältää osallistumisen tuettujen työpaikkojen tarjoamiseen. Tällaisiin tarkoituksiin suunnatut tukiohjelmat pitäisi vapauttaa ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että tuen voidaan osoittaa vain tasapainottavan kyseisten työntekijöiden alhaisempaa tuottavuutta, heidän työllistämiseensä liittyviä lisäkustannuksia tai tuettujen työpaikkojen luomisesta tai ylläpitämisestä aiheutuvia kustannuksia. Tämän ehdon tarkoituksena on estää tällaista tukea saavia yrityksiä myymästä tuotteitaan alle kilpailukykyisten hintojen markkinoilla, joilla toimii myös muita yrityksiä.
- (26) Tämä asetus ei estäisi epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden palkkaamiseen tai alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamiseen tai työllistämiseen myönnetyn tuen kasautumista muun työllisyyskustannuksiin myönnetyn tuen kanssa, sillä tällaisissa tapauksissa on oikeutettua suosia näiden työntekijäryhmien palkkaamista.
- (27) Jotta varmistetaan, että tuki on tarpeen ja edistää työllisyyttä, tässä asetuksessa ei myönnettäisi poikkeusta tuelle työpaikkojen luomiseen tai työntekijöiden palkkaamiseen, jos tuensaaja toteuttaisi hankkeet jo pelkästään markkinaolosuhteissa.
- (28) Tuki työpaikkojen luomiseen ei kuuluisi tämän asetuksen soveltamisalaan, jos se yhdistetään toiseen valtiontukeen, mukaan lukien kansallisten, alueellisten tai paikallisten viranomaisten myöntämä tuki, tai yhteisön avustukseen, joka liittyy samoihin tukikelpoihin kustannuksiin tai investointikustannuksiin, johon kyseinen työpaikka liittyy, kun tuki ylittää enimmäistason, joka vahvistetaan tässä asetuksessa tai investointitukea koskevissa yhteisön säännöissä, erityisesti alueellisia valtiontukia koskevilla

suuntaviivoissa ja asetuksessa (EY) N:o 70/2001. Ainoa poikkeus tästä periaatteesta olisi tuki epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden palkkaamiseen tai alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamiseen tai työllistämiseen.

- (29) On asianmukaista, että komissio arvioisi edelleen yksittäin määrältään suuret tuet ennen kuin ne otetaan käyttöön. Tämän asetuksen mukainen poikkeus ei koske yhdelle yritykselle tai toimipaikalle myönnettyä tukea, joka ylittää vahvistetun määrän tietyn ajan kuluessa, vaan tuki kuuluu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vaatimusten soveltamisalaan.
- (30) Tukitoimenpiteet työllisyyden edistämiseksi tai muu tuki, jonka tavoitteet liittyvät työllisyyteen ja työmarkkinoihin, voivat luonteensa puolesta erota tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista toimenpiteistä. Näistä toimenpiteistä olisi ilmoitettava 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (31) Maailman kauppajärjestön (WTO) tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen perusteella tällä asetuksella ei myönnettäisi poikkeusta vientituelle tai tuelle, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella. Tällainen tuki ei sopisi yhteen kyseisestä sopimuksesta johtuvien yhteisön kansainvälisten velvollisuuksien kanssa eikä sitä voitaisi vapauttaa ilmoitusvelvollisuudesta eikä hyväksyä, vaikka siitä ilmoitettaisiin.
- (32) Avoimuuden ja tehokkaan seurannan varmistamiseksi asetuksen (EY) N:o 994/98 3 artiklan mukaisesti on asianmukaista laatia vakiokaava, jonka mukainen tiivistelmä jäsenvaltion olisi toimitettava komissiolle aina, kun tukiohjelma otetaan käyttöön, ja joka on tarkoitettu julkaistavaksi *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Samoista syistä on asianmukaista laatia säännöt tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanutta tukiohjelmaa koskevista asiakirjoista, jotka jäsenvaltioiden olisi säilytettävä. Komission on aiheellista vahvistaa erityisvaatimukset, jotka koskevat jäsenvaltioiden sille vuosittain antamia kertomuksia. Hallinnon helpottamiseksi ja saatavilla olevien monien teknisten mahdollisuuksien vuoksi tiivistelmä ja kertomukset olisi toimitettava sähköisessä muodossa.
- (33) Ottaen huomioon komission kokemuksen tällä alalla ja erityisesti taajuuden, jolla valtiontukipolitiikkaa on yleensä tarpeen tarkistaa, on asianmukaista rajoittaa tämän asetuksen soveltamisalaa. Asetuksen (EY) N:o 994/98 4 artiklan 2 kohdan mukaan on tarpeen sisällyttää siirtymäjärjestelyt, joilla tämän asetuksen nojalla poikkeuksen jo saaneiden tukiohjelmien vapautusta jatketaan kuudella kuukaudella tämän asetuksen voimaantulon päättyessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Sovellettamisala

1. Tätä asetusta on sovellettava ohjelmiin, jotka ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion-tukea ja joista myönnetään tukea työpaikkojen luomiseen, epä-dullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamiseen tai alentuneesti työkykyisten työllistämistä aiheutuvien ylimääräisten kulujen kattamiseen.

2. Tätä asetusta on sovellettava kaikilla aloilla myönnettyyn tukeen, myös perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoon, jalostamiseen ja kaupan pitämiseen liittyvään toimintaan.

Asetusta ei sovelleta hiiliteollisuuden ja laivanrakennuksen alalla myönnettyyn tukeen eikä 4 artiklassa tarkoitettuun tukeen työpaikkojen luomiseksi liikenteen alalla. Tällaisesta tuesta on ilmoitettava ennakolta komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Tätä asetusta ei sovelleta

- a) vientiin liittyvän toiminnan tukeen, eli tukeen, joka välittömästi liittyy vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
- b) tukeen, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'tuella' toimenpiteitä, jotka täyttävät kaikki perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa asetetut tunnusmerkit;
- b) 'pienillä ja keskisuurilla yrityksillä' asetuksen (EY) N:o 70/2001 liitteessä I määriteltyjä yrityksiä;
- c) 'tuen bruttointensiteetillä' tuen määrää ilmaistuna prosentteina relevanteista kustannuksista. Käytettävistä luvuista ei vähennetä välittömiä veroja. Jos tuki myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määräksi katsotaan tuen avustusekvivalentti. Useammassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämishetken arvoon. Diskonttauksessa ja laskettaessa edullisen lainan sisältämän tuen määrää viitekorona on käytettävä avustuksen myöntämisaikakohtana voimassa ollutta korkoa;
- d) 'tuen nettointensiteetillä' diskontattua tuen määrää ilman veroja ilmaistuna prosentteina relevanteista kustannuksista;
- e) 'työntekijöiden määrällä' vuosityöyksiköiden (VTY) määrää, eli vuoden aikana kokopäivätyössä olleen henkilöstön määrää; osa-aikatyön sekä kausityön määrä lasketaan vuosityöyksiköiden murto-osina;

f) epäedullisessa asemassa olevalla työntekijällä' henkilöä, joka kuuluu ryhmään, jolla on vaikeuksia päästä työmarkkinoille ilman apua eli henkilöä, joka täyttää ainakin yhden seuraavista ehdoista:

- i) nuorta henkilöä, joka on alle 25-vuotias tai joka on päättänyt täysipäiväisen opiskelun enintään kaksi vuotta sitten ja joka ei aikaisemmin ole saanut ensimmäistä vakinaista työpaikkaansa;
- ii) siirtotyöläistä, joka muuttaa tai on muuttanut yhteisössä taikka asettuu yhteisöön aloittaakseen siellä työt;
- iii) jäsenvaltion etniseen vähemmistöön kuuluvaa henkilöä, joka tarvitsee kieli- tai ammatillista koulutusta tai työkokemusta, jotta mahdollisuudet vakituiseen työpaikan saamiseen paranevat;
- iv) henkilöä, joka haluaa päästä tai palata työelämään ja joka on ollut poissa työstä ja koulutuksesta vähintään kaksi vuotta, ja erityisesti henkilöä, joka on jättänyt työnsä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen vaikeuden vuoksi;
- v) yhden tai useamman lapsen yksinhuoltajaa;
- vi) henkilöä, jolla ei ole keskiasteen koulutusta tai vastaavaa koulutustasoa ja joka on työtön tai menettämässä työpaikkansa;
- vii) yli 50-vuotiaasta henkilöä, joka on työtön tai menettämässä työpaikkansa;
- viii) pitkäaikaistyötöntä henkilöä, eli henkilöä, joka on ollut työtön 12 kuukautta viimeisten 16 kuukauden aikana, tai alle 25-vuotiaiden tapauksessa 6 kuukautta viimeisten 8 kuukauden aikana;
- ix) henkilöä, jonka tunnustetaan kansallisen lain mukaan olevan tai olleen huumeista riippuvainen;
- x) henkilöä, joka ei ole saanut ensimmäistä vakinaista työpaikkaansa vankilatuomion tai muun rangaistuksen alkamisen jälkeen;
- xi) naista NUTS II -alueella, jossa keskimääräinen työttömyysaste on ollut yli 100 prosenttia yhteisön keskiarvosta vähintään kahden kalenterivuoden ajan ja jossa naisten työttömyysaste on ollut yli 150 prosenttia kyseisen alueen miesten työttömyysasteesta vähintään kahden kalenterivuoden ajan viimeksi kuluneesta kolmesta vuodesta;

g) 'alentuneesti työkykyisellä työntekijällä'

- i) kansallisen lain mukaan alentuneesti työkykyiseksi todettua henkilöä; tai
- ii) vakavan ruumiillisen tai henkisen vamman tai mielenterveydellisten syiden vuoksi alentuneesti työkykyiseksi todettua henkilöä;

h) 'tuetulla työpaikalla' työpaikkaa toimipaikassa, jonka työntekijöistä vähintään 50 prosenttia on alentuneesti työkykyisiä eikä saa työtä avoimilta työmarkkinoilta;

4 artikla

Työpaikkojen luominen

i) 'palkkakustannukset', jotka tuensaaja käytännössä maksaa kyseisen työpaikan

i) bruttopalkasta, eli palkasta ennen veroja; ja

ii) pakollisista sosiaaliturvamaksuista;

j) työpaikka 'liittyy tietyn investointihankkeen toteuttamiseen', jos se koskee toimintaa, johon investointi kytkeytyy ja jos se luodaan kolmen ensimmäisen koko investoinnin toteuttamista seuraavan vuoden aikana. Tänä aikana investointeihin liittyvät myös ne työpaikat, jotka on luotu investoinnin aiheuttaman kapasiteetin käyttöasteen nousun vuoksi;

k) 'investoinnilla aineelliseen omaisuuteen' investointia aineelliseen käyttöomaisuuteen uuden toimipaikan perustamiseksi, olemassa olevan toimipaikan laajentamiseksi tai sellaisen toiminnan aloittamiseksi, joka merkitsee perusteellista muutosta olemassa olevan toimipaikan valmistamaan tuotteeseen tai tuotantoprosessiin (erityisesti rationalisoinnilla, monipuolistamisella tai nykyaikaistamisella). Investointi käyttöomaisuuteen ottamalla haltuun toimipaikka, joka on suljettu tai olisi suljettu, jollei sitä olisi ostettu, on myös katsottava investoinniksi aineelliseen omaisuuteen;

l) 'investoinnilla aineettomaan omaisuuteen' investointia tekniikkansiirtoon patenttioikeuksien, käyttö lupien, taitotiedon tai patentoimattoman teknisen tietämyksen hankinnan kautta.

3 artikla

Edellytykset poikkeuksen myöntämiselle

1. Jollei 9 artiklasta muuta johdu, kaikki tämän asetuksen edellytykset täyttävät tukiohjelmat soveltuvat perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että

a) jokainen tällaisesta ohjelmasta myönnettävä tuki täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset;

b) ohjelmassa esitetään suora viittaus tähän asetukseen mainitsemalla sen nimi ja viite julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista tukiohjelmista myönnetty tuki soveltuu yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että myönnetty tuki täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset.

1. Työpaikkojen luomiseen tarkoitettujen tukiohjelmien ja jokaisen ohjelmista myönnettävän tuen on täytettävä 2, 3 ja 4 kohdan edellytykset.

2. Kun työpaikkoja luodaan alueilla tai aloilla, jotka eivät tuen myöntämishetkellä ole aluetukikelpoisia perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, tuen bruttointensiteetti ei saa olla yli

a) 15 prosenttia pienten yritysten osalta;

b) 7, 5 prosenttia keskisuurten yritysten osalta.

3. Kun työpaikkoja luodaan alueilla tai aloilla, jotka tuen myöntämishetkellä ovat aluetukikelpoisia perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, tuen nettointensiteetti ei saa ylittää komission kullekin jäsenvaltiolle hyväksymässä ja tuen myöntämishetkellä sovellettavassa kartassa määritettyä alueellisen investointituen enimmäistasoa: tässä yhteydessä viitataan muun muassa monialaisiin puitteisiin alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille ⁽¹⁾.

Ellei aluetukikartasta muuta johdu, enimmäisintensiteettiä korotetaan pienten ja keskisuurten yritysten osalta

a) 10 prosenttiyksikköä brutto 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisilla alueilla, jos tuen nettointensiteetti on kokonaisuudessaan enintään 30 prosenttia; tai

b) 15 prosenttiyksikköä brutto 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisilla alueilla, jos tuen nettointensiteetti on kokonaisuudessaan enintään 75 prosenttia.

Korkeampaa aluetuen enimmäisintensiteettiä sovelletaan vain, jos tuensaajan rahoitusosuus on vähintään 25 prosenttia ja jos työpaikat säilytetään tukikelpoisella alueella.

Jos työpaikkoja luodaan perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon, jalostamiseen ja kaupan pitämiseen neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾ mukaisilla epäsuotuisilla alueilla, sovelletaan näitä korkeampia enimmäisintensiteettejä tai soveltuvin osin mainitun asetuksen mukaisia korkeampia enimmäisintensiteettejä.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja enimmäistasoja sovelletaan tuen intensiteettiin, joka lasketaan prosentteina luotujen työpaikkojen kahden vuoden palkkakustannuksista seuraavien edellytyksin:

a) luodut työpaikat johtavat sekä kyseisen toimipaikan että yrityksen työntekijöiden nettomäärän lisääntymiseen 12 viime kuukauden keskiarvoon verrattuna;

⁽¹⁾ EYVL C 70, 19.3.2002, s. 8.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

- b) luodut työpaikat säilytetään vähintään kolmen vuoden ajan tai pk-yritysten tapauksessa kahden vuoden ajan; ja
- c) työpaikkojen luomisen tuloksena työllistetyillä uusilla työntekijöillä ei ole ollut aikaisemmin työpaikkaa tai he ovat menettäneet tai olleet menettämässä aikaisemman työpaikkansa.

5. Jos tuki työpaikkojen luomiseen myönnetään tämän artiklan nojalla vapautetusta tukiohjelmasta, epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden palkkaamiseen tai alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamiseen voidaan myöntää lisätukea 5 tai 6 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Epäedullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaaminen

1. Tukiohjelmien, joilla tuetaan epäedullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamista johonkin yritykseen, ja jokaisen tällaisesta ohjelmasta myönnettävän tuen on täytettävä 2 ja 3 kohdassa asetetut edellytykset.

2. Epäedullisessa asemassa olevan ja alentuneesti työkykyisen työntekijän tai tällaisten työntekijöiden palkkaamiseen myönnettävän tuen kokonaismäärän bruttointensiteetti, joka lasketaan prosentteina palkkaamista seuraavan vuoden palkkakustannuksista, ei saa ylittää 50:tä prosenttia epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden osalta tai 60:tä prosenttia alentuneesti työkykyisten työntekijöiden osalta.

3. Sovelletaankin seuraavia edellytyksiä:

- a) jos palkkaaminen ei johda työntekijöiden nettomäärän lisääntymiseen kyseisessä toimipaikassa, toimen tai toimien on pitänyt vapautua vapaaehtoisen poistuman, iästä johtuvan eläkkeelle siirtymisen, vapaaehtoisen työajan lyhentämisen tai työntekijän virheestä johtuvan laillisen erottamisen vuoksi eikä irtisanomisten seurauksena; ja
- b) lukuun ottamatta virheestä johtuvan laillisen erottamisen tapauksia, työntekijällä tai työntekijöillä on oltava oikeus vähintään 12 kuukauden yhtämittaiseen työjaksoon.

6 artikla

Alentuneesti työkykyisten työllistämisestä aiheutuvat ylimääräiset kulut

1. Tukiohjelmien, joilla tuetaan alentuneesti työkykyisten työntekijöiden työllistämistä, ja jokaisen tällaisesta ohjelmasta myönnettävän tuen on täytettävä 2 ja 3 kohdassa asetetut edellytykset.

2. Tuki yhdessä 5 artiklan nojalla myönnettävän tuen kanssa ei saa ylittää tasoa, joka tarvitaan tasapainottamaan työntekijän tai työntekijöiden työkyvyn rajoitteista johtuvaa alhaisempaa tuotavuutta ja kustannuksia

- a) toimitilojen muuttamisesta,

- b) henkilöstön työllistämisestä yksinomaan alentuneesti työkykyisen työntekijän tai tällaisten työntekijöiden avustamiseen,

- c) laitteiden mukauttamisesta tai hankkimisesta heidän käyttöönsä,

jotka on toteutettava niiden kustannusten lisäksi, joita tuensaa-jalle olisi aiheutunut työllistettäessä muita kuin alentuneesti työkykyisiä työntekijöitä sen jakson ajan, jonka yksi tai useampi alentuneesti työkykyinen työntekijä on yrityksen palveluksessa.

Jos tuensaaaja tarjoaa tuettuja työpaikkoja, tuki voi lisäksi kattaa kyseisten toimitilojen rakentamisesta, asennustöistä tai laajentamisesta aiheutuvat kustannukset ja kaikki alentuneesti työkykyisten työntekijöiden työllistämistä aiheutuvat hallinto- ja kuljetuskustannukset, mutta tuki ei saa ylittää näitä kustannuksia.

3. Tämän artiklan mukaisen poikkeuksen piiriin kuuluvissa ohjelmissa on määrättävä tuen ehdoksi, että tuensaaaja säilyttää asiakirjat, joiden perusteella voidaan tarkistaa, että myönnettävä tuki täyttää tämän artiklan ja 8 artiklan 4 kohdan säännökset.

7 artikla

Tuen tarpeellisuus

1. Tuki kuuluu tämän asetuksen 4 artiklan mukaisen poikkeuksen piiriin vain, jos ennen työpaikkojen luomista

- a) tuensaaaja on toimittanut jäsenvaltiolle tukihakemuksen; tai
- b) jäsenvaltio on antanut säännöksiä, joilla vahvistetaan laillinen oikeus tukeen objektiivisin perustein ja ilman jäsenvaltion mahdollisuutta käyttää harkintavaltaa.

2. Tuki ei kuulu 4 artiklan mukaisen poikkeuksen piiriin, kun

- a) työpaikkojen luominen liittyy aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtävän investointihankkeen toteuttamiseen, ja
- b) työpaikat luodaan kolmen vuoden kuluessa investoinnin toteuttamisesta,

paitsi, jos 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettu hakemus tai 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut säännökset on annettu ennen kuin hanke on aloitettu.

8 artikla

Tuen kasautuminen

1. Edellä 4, 5 ja 6 artiklassa vahvistettuja tuen enimmäisintensiteettejä sovelletaankin riippumatta siitä, rahoitetaanko tuettu työllistäminen tai palkkaaminen kokonaisuudessaan valtion varoista vai rahoitattaako yhteisö sitä osittain.

2. Tämän asetuksen 4 artiklan nojalla poikkeuksen saaneista ohjelmista myönnetty tuki ei saa kasautua muiden perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtiontukien tai muun yhteisön rahoituksen kanssa suhteessa samoihin palkkakustannuksiin, jos kasautuminen johtaa tässä asetuksessa vahvistetun tuen intensiteetin ylittymiseen.

3. Tämän asetuksen 4 artiklan nojalla poikkeuksen saanut tuki ei saa kasautua

a) muiden perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtiontukien tai muun yhteisön rahoituksen kanssa suhteessa sellaisen investoinnin kustannuksiin, johon luodut työpaikat liittyvät ja jota ei ole toteutettu työpaikkojen luomisen ajankohtana, taikka joka toteutettiin työpaikkojen luomista edeltävän kolmen vuoden aikana, tai

b) samoihin palkkakustannuksiin tai samaan investointiin liittyviin muihin työpaikkoihin myönnetyn tuen tai rahoituksen kanssa,

jos tuki ylittäisi kasautumisen seurauksena alueellisen investointituen enimmäisintensiteetit, jotka on vahvistettu alueellisia valtiontukia koskevissa suuntaviivoissa ja komission kullekin jäsenvaltiolle hyväksymässä kartassa tai asetuksessa (EY) N:o 70/2001. Jos enimmäisintensiteettiä on mukautettu tietyssä tapauksessa varsinkin tietyllä alalla sovellettavien valtiontukisääntöjen soveltamisen tai suuriin investointihankkeisiin sovellettavan toimenpiteen kautta, mukaan lukien sovellettavat monialaiset puitteet alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille, mukautettua enimmäisintensiteettiä sovelletaan tämän kohdan tarkoituksiin.

4. Poiketen siitä, mitä säädetään 2 ja 3 kohdassa, tämän asetuksen 5 ja 6 artiklan nojalla poikkeuksen saaneista ohjelmista myönnetty tuki saa kasautua muiden perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtiontukien tai muun samoihin palkkakustannuksiin myönnetyn yhteisön rahoituksen kanssa, myös tämän asetuksen 4 artiklan nojalla poikkeuksen saaneen tuen kanssa, joka on sopusoinnussa 2 ja 3 kohdan kanssa. Edellytyksenä on, että kasautuminen ei johda bruttointensiteettiin, joka on yli 100 prosenttia palkkakustannuksista ajalta, jolloin yksi tai useampi työntekijä on työllistetty.

Ensimmäinen alakohhta ei vaikuta alhaisempiin tuen intensiteetteihin, jotka on voitu vahvistaa tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävästä valtiontuesta annettujen yhteisön puitteiden nojalla⁽¹⁾.

9 artikla

Tuki, josta on ilmoitettava ennakolta komissiolle

1. Tietyille aloille suunnattuja tukiohjelmiä ei vapauteta ilmoitusvelvollisuudesta tämän asetuksen nojalla, vaan niitä koskee edelleen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätty ilmoitusvelvollisuus.

2. Tällä asetuksella ei vapauteta ilmoitusvelvollisuudesta yhdelle yritykselle tai toimipaikalle myönnettyä tukea, jonka bruttomäärä ylittää 15 miljoonaa euroa kolmen vuoden aikana. Jos tällainen tuki on myönnetty tällä asetuksella vapautetusta tukiohjelmasta, komissio arvioi sen pelkästään tämän asetuksen mukaisia perusteita noudattaen.

3. Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltion velvollisuuteen ilmoittaa muiden valtiontukitoimenpiteiden yhteydessä yksittäisen tuen myöntämisestä, eikä etenään velvollisuuteen ilmoittaa tai tiedottaa komissiolle tuesta yritykselle, jolle myönnetään valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettua rakenneuudistustukea, eikä velvollisuuteen ilmoittaa alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille monialaisten puitteiden mukaisesti.

4. Tukiohjelmat edistämään sellaisten työntekijäryhmien palkkaamista, jotka eivät ole 2 artiklan f kohdassa tarkoitettua epäedullisessa asemassa, kuuluvat jatkossakin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin, ellei niitä vapauteta 4 artiklan nojalla. Ilmoituksissa jäsenvaltioiden on esitettävä komission arvioitavaksi perustelut, jotka osoittavat kyseisten työntekijöiden olevan epäedullisessa asemassa. Tällöin sovelletaan 5 artiklaa.

5. Työpaikkojen säilyttämiseen myönnettävä tuki eli taloudellinen tuki, jonka avulla yritykset voivat pitää muutoin irtisanottavat työntekijät, kuuluu jatkossakin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Jollei alakohteisista säännöistä muuta johdu, komissio voi hyväksyä tällaisen tuen vain silloin kun se on tarkoitettu perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti luonnonmullistusten tai poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseen tai alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen mukaisesti toimintatukeen sovellettavien edellytysten alueilla, jotka ovat oikeutettuja 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeukseen, joka koskee taloudellista kehitystä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma.

6. Tuki tilapäisten tai määräaikaisten työsopimusten muuttamiseen vakituisiksi kuuluu edelleen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin.

7. Työn jakamiseen ja työssäkäyvien vanhempien avustamiseen suunnatut tukiohjelmat sekä vastaavat työllisyystoimenpiteet, jotka edistävät työllisyyttä, mutta eivät johda työpaikkojen nettomäärän lisääntymiseen, epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden palkkaamiseen tai alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamiseen tai työllistämiseen, kuuluvat edelleen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin ja komissio arvioi ne perustamissopimuksen 87 artiklan nojalla.

⁽¹⁾ EYVL C 45, 17.2.1996, s. 5.

8. Muut tukitoimenpiteet, joiden tavoitteet liittyvät työllisyyteen ja työmarkkinoihin, kuten varhaiseläkkeelle siirtymiseen kannustavat toimenpiteet, kuuluvat edelleen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin ja komissio arvioi ne perustamissopimuksen 87 artiklan nojalla.

9. Tukiohjelmista riippumattomina myönnetty yksittäiset työllisyystuet kuuluvat edelleen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Tällainen tuki arvioidaan tämän asetuksen perusteella ja komissio voi hyväksyä sen vain, jos se on niiden alakohtaisten sääntöjen mukaista, joita on annettu sillä alalla, jolla tuensaaja toimii, ja jos voidaan osoittaa, että työllisyystuen myönteiset vaikutukset ovat suuremmat kuin merkityksellisille markkinoille aiheutunut kilpailuvaikutus.

10 artikla

Avoimuus ja seuranta

1. Pannessaan täytäntöön tukiohjelman, jolle myönnetään poikkeus tällä asetuksella, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa täytäntöönpanosta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaisemista varten tiivistelmä tällaista tukiohjelmaa koskevista tiedoista liitteessä I vahvistetun kaavan mukaan. Tiivistelmä on toimitettava sähköisessä muodossa.

2. Jäsenvaltioiden on säilytettävä yksityiskohtaiset asiakirjat tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneista tukiohjelmista ja ohjelmista myönnettyistä yksittäisistä tuista. Näiden asiakirjojen on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset poikkeuksen myöntämiselle täytetään, mukaan lukien tiedot yrityksestä, jonka tukikelpoisuus perustuu sen asemaan pk-yrityksenä. Jäsenvaltioiden on säilytettävä tukiohjelmaa koskevat asiakirjat kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jolloin viimeinen yksittäinen tuki on myönnetty ohjelmasta. Kirjallisesta pyynnöstä asianomaisen

jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava sähköisessä muodossa kertomus tämän asetuksen soveltamisesta jokaisen kokonaisen tai osittaisen kalenterivuoden ajalta, jona sitä sovelletaan, liitteessä II vahvistetun kaavan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava kertomus komissiolle viimeistään kolmen kuukauden kuluttua sen jakson päättymisestä, jota kertomus koskee.

11 artikla

Voimaantulo, voimassaoloaika ja siirtymäjärjestelyt

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2006.

2. Ilmoitukset, joiden käsittely on kesken tämän asetuksen tullessa voimaan, arvioidaan sen säännösten nojalla.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa ilman komission hyväksyntää ja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti täytäntöönpannut työllisyystukiohjelmat ja niistä myönnettyt tuet soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla ja niille myönnetään poikkeus tämän asetuksen nojalla, jos ne täyttävät 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset. Jos tuki ei täytä näitä edellytyksiä, komissio arvioi sen asianmukaisten puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

3. Tämän asetuksen voimassaolon päätyttyä sen nojalla poikkeuksen saaneisiin tukiohjelmiin sovelletaan edelleen poikkeusta kuuden kuukauden siirtymäkauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

LIITE I

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen annetun asetuksen (EY) N:o 2204/2002 mukaisesti myönnettystä valtiontuesta
(toimitetaan sähköpostitse osoitteeseen: stateaidgreffe@cec.eu.int)

Tuen numero:

(Kilpailun pääosasto täyttää tämän kohdan.)

Jäsenvaltio:**Alue:**

(Alueen nimi on ilmoitettava, jos tuen myöntää muu kuin keskushallintoviranomainen.)

Tukiohjelman nimike:

(Ilmoitetaan tukiohjelman nimi.)

Oikeusperusta:

(Tuen täsmällinen kansallinen lakiviittaus ja julkaisuviite.)

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset:

(Luvut ilmoitetaan euroina tai tarvittaessa kansallisena valuuttana. Ilmoitetaan kaikkien ohjelmaan sisältyvien tukitoimenpiteiden osalta vuotuisten talousarviomäärärahojen kokonaismäärä tai arvioitu vuotuinen verotulojen menetys.)

(Takausten osalta ilmoitetaan taattujen lainojen (enimmäis)määrä.)

Tuen enimmäisintensiteetti:

- 4 artiklan nojalla: työpaikkojen luominen
- 5 artiklan nojalla: epäedullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaaminen
- 6 artiklan nojalla: alentuneesti työkykyisten työntekijöiden työllistamisestä aiheutuvat ylimääräiset kulut

(Eritellään tuen enimmäisintensiteetit asetuksen 4, 5 ja 6 artiklan nojalla myönnetylle tuelle.)

Täytäntöönpanopäivä:

(Ilmoitetaan päivämäärä, josta alkaen tukea voidaan myöntää tukiohjelmasta.)

Tukiohjelman kesto:

(Ilmoitetaan päivämäärä (vuosi ja kuukausi), johon asti tukiohjelmasta voidaan myöntää tukea.)

Tuen tarkoitus:

- 4 artikla: työpaikkojen luominen
- 5 artikla: epäedullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaaminen
- 6 artikla: alentuneesti työkykyisten työntekijöiden työllistäminen

(Toimenpiteen ensisijaisen tavoitteen on oltava jokin edellä mainituista kolmesta vaihtoehdosta. Lisäksi voidaan ilmoittaa muut (toissijaiset) tavoitteet.)

Alat, joita tuki koskee:

- Kaikki alat ⁽¹⁾
- Kaikki teollisuusalat ⁽¹⁾
- Kaikki palvelut ⁽¹⁾
- Muut alat (mitkä)

(Tarvittaessa valitaan ala luettelosta. Tämän asetuksen mukaista vapautusta ilmoitusvelvollisuudesta ei myönnetä vain tietyille aloille suunnatuille tukiohjelmille.)

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

(Ilmoitetaan puhelinnumero ja sähköpostiosoite.)

⁽¹⁾ Lukuun ottamatta laivanrakennusalaa ja muita aloja, joilla myönnettyyn valtiontukeen sovelletaan asetuksiin ja direktiiveihin sisältyviä alakohtaisia erityissääntöjä.

Muut tiedot:

Jos ohjelmaan myönnetään yhteisrahoitusta yhteisön rahastoista, lisätään seuraava virke:

”Tukiohjelmaan on myönnetty yhteisrahoitusta [viite]”

Jos tukiohjelman voimassaoloaika ylittää tämän asetuksen voimassaoloajan, lisätään seuraava virke:

”Poikkeusasetuksen voimassaoloaika päättyy 31. joulukuuta 2006 ja sitä seuraa 6 kuukauden siirtymäaika.”

LIITE II

Komissiolle toimitettavan määräaikauskertomuksen kaava**Kaava vuosikertomuksesta, joka on toimitettava asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan nojalla poikkeuksen saaneista tukiohjelmista**

Jäsenvaltioiden on käytettävä seuraavaa kaavaa asetuksen (EY) N:o 994/98 nojalla annetuissa ryhmäpoikkeusasetuksissa tarkoitetun ilmoitusvelvollisuutensa täyttämiseen.

Kertomukset on toimitettava sähköpostitse osoitteeseen:
stateaidgreffe@cec.eu.int

Tiedot, jotka on toimitettava kaikista asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan nojalla annettujen ryhmäpoikkeusasetusten mukaisista tukiohjelmista

1. Tukiohjelman nimi ja numero
2. Sovellettava poikkeusasetus
3. Menot

Jokaisesta tukiohjelmaan liittyvästä tukitoimenpiteestä (esimerkiksi avustus, halpakorkoinen laina jne.) on toimitettava erilliset tiedot. Luvut ilmoitetaan euroina tai tarvittaessa kansallisena valuuttana. Verokustannusten osalta on ilmoitettava vuotuiset verotulojen menetykset. Jos tarkkoja lukuja ei ole tiedossa, menetykset voidaan arvioida.

Nämä tiedot kustannuksista on toimitettava seuraavasti:

Jokaisesta ohjelman mukaisesta tukitoimenpiteestä (esimerkiksi avustus, halpakorkoinen laina, takaus jne.) toimitetaan tarkasteluvuodelta seuraavat tiedot:

- 3.1 Maksusitoumukset, (arvioidut) verotulojen tai muiden tulojen menetykset, takauksia koskevat tiedot jne. uusista tukipäätöksistä. Takaushjelmien osalta olisi ilmoitettava myönnetty uudet takuut ja takaukset.
- 3.2 Todelliset maksut, (arvioidut) verotulojen tai muiden tulojen menetykset, takuita ja takauksia koskevat tiedot jne. uusista ja nykyisistä tuista. Takaushjelmien osalta olisi ilmoitettava seuraavat tiedot: takuiden ja takauksen kokonaismäärä, takausmaksuista saadut tulot, tuensaajilta takautumisoikeuden perusteella perityt takaukset, suoritettut takausvastuut, ohjelman toimintatulos tarkasteluvuotena.
- 3.3 Uusien tuen myöntämispäätösten määrä.
- 3.4 Uusien tuen myöntämispäätösten nojalla luotujen työpaikkojen tai palkattujen tai työllistettyjen epäedullisessa asemassa olevien tai alentuneesti työkykyisten työntekijöiden arvioitu kokonaismäärä (jos aiheellista). Epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden palkkaamiseen myönnettävä tuki on eriteltävä 2 artiklan f kohdassa tarkoitettujen ryhmien mukaan.
- 3.5
- 3.6 Edellä 3.1 kohdassa ilmoitettujen määrien alueellinen jakautuminen jaoteltuna joko NUTS-2 tai sitä alemman tason ⁽¹⁾ taikka 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueiden, 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueiden ja tukea saamattomien alueiden mukaisesti.
- 3.7 Edellä 3.1 kohdassa ilmoitettujen määrien alakohtainen jakautuminen tuensaajan toiminta-alan mukaan (jos tuki kattaa useamman kuin yhden alan, ilmoitetaan alakohtainen määrä):
 - Hiiliteollisuus
 - Tehdasteollisuus tai
 - Terästeollisuus
 - Laivanrakennus
 - Synteettikuidut
 - Moottoriajoneuvot
 - Muu teollisuusala
 - Kaikki palvelut tai
 - Kuljetuspalvelut
 - Rahoituspalvelut
 - Muut palvelut
 - Muut alat (mitkä).
4. Muut tiedot ja huomautukset.

⁽¹⁾ NUTS on EY:ssä käytettävä tilastollinen alueluokitus.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2205/2002,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,****syрjäisimpien alueiden alustavien hankintataseiden ja yhteisön tukien vahvistamisesta neuvoston asetusten (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001 ja (EY) N:o 1454/2001 mukaisesti annetun komission asetuksen (EY) N:o 21/2002 muuttamisesta ja oikaisemisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoi-
menpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi,
direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta ja asetusten (ETY) N:o
525/77 ja (ETY) N:o 3763/91 (Poseidon) kumoamisesta 28
päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o
1452/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoi-
menpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o
1600/92 kumoamisesta (Poseima) 28 päivänä kesäkuuta 2001
annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1453/2001 ⁽²⁾ ja erityis-
sesti sen 3 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoi-
menpiteistä Kanariansaarten hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o
1601/92 kumoamisesta (Poseican) 28 päivänä kesäkuuta 2001
annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1454/2001 ⁽³⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1922/
2002 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 21/2002 ⁽⁵⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
2132/2002 ⁽⁶⁾, vahvistetaan syрjäisimpien alueiden alus-
tavat hankintataseet ja yhteisön tuet neuvoston asetusten
(EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001 ja (EY) N:o
1454/2001 mukaisesti.

(2) Ranskan merentakaisen departementtien alustava kalen-
terivuotuinen hankintatase on siitosnautojen (CN-koodi
ex 0102 10) osalta 400 eläintä vuodessa. Ranskan viran-
omaisten toimittamien tietojen arvioinnista on käynyt
ilmi, etteivät myönnetty määrät riitä kattamaan merenta-
kaisten departementtien tarpeita. Määrää olisi lisättävä
50 eläimellä vuonna 2002.

(3) Asetuksen (EY) N:o 21/2002 liitteessä II olevassa osassa
10 on syytä oikaista kesyjen sikaeläinten jäädytettyihin
ruhoihin ja puoliruhoihin liittyvä tariffikoodi, koska sen
on havaittu olevan virheellinen.

(4) Kanariansaarten alustavassa kalenterivuotuisessa hankin-
tataseessa vahvistetaan tuoreen/jäädytetyn naudanlihan
osalta 20 000 tonnin vuotuinen määrä CN-koodiin
0201 kuuluvien tuotteiden osalta. Espanjan viran-
omaisten antamien tietojen arvioinnista on käynyt ilmi,
etteivät näiden tuotteiden osalta myönnetty määrät riitä
kattamaan saarten suoran kulutuksen tarpeita vuonna
2002. Määrää olisi lisättävä 1 000 eläimellä vuonna
2002. Tietojen tarkastelu on sitä vastoin osoittanut
jäädytetyn naudanlihan osalta alikäyttöä. Alun perin
tämä määrä vahvistettiin 16 500 tonniksi vuodeksi
2002. Tätä määrää on näin ollen alennettava 1 650
tonnilla.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan
ja sianlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 21/2002 seuraavasti:

- 1) Korvataan liitteessä I oleva osa 6 tämän asetuksen liitteellä I.
- 2) Korvataan liitteessä II oleva osa 10 tämän asetuksen liitteellä II.
- 3) Korvataan liitteessä III oleva osa 8 tämän asetuksen liitteellä III.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun
se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Asetuksen ensimmäisen artiklan 1 ja 3 kohtaa sovelletaan 31
päivään joulukuuta 2002.

⁽¹⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 11.⁽²⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 26.⁽³⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 45.⁽⁴⁾ EYVL L 293, 29.10.2002, s. 11.⁽⁵⁾ EYVL L 8, 11.1.2002, s. 15.⁽⁶⁾ EYVL L 325, 30.11.2002, s. 21.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE 1

"Osa 6:

Naudanliha-ala

Alustava hankintatase ja yhteisön tuki yhteisön tuotteiden hankintaan kalenterivuonna 2002

Tavaran kuvaus	CN-koodi	Departementti	Määrä (eläintä)	Tuki (euroa/eläin)
Siitoshevoset	0101 11 00	yhteensä	1	930
Elävät nautaeläimet:				
— siitosnaudat ⁽¹⁾	ex 0102 10	yhteensä	450	930
— lihotettavaksi tarkoitettut naudat (²) (³)	ex 0102 90	yhteensä	100	

⁽¹⁾ Tähän alanimikkeeseen hyväksyminen edellyttää asiaa koskeissa yhteisön säännöksissä säädettyjen edellytysten täyttymistä.

⁽²⁾ Ainoastaan kolmansista maista peräisin olevat.

⁽³⁾ Tuontitulleja ei peritä, jos:

- tuoja ilmoittaa eläinten saapuessa merentakaisiin departementteihin, että nautoja on tarkoitus lihottaa kuudenkymmenen päivän ajan niiden tosiasiallisesta saapumispäivästä laskettuna ja että naudat on tarkoitus saattaa kulutukseen näissä departementeissa myöhemmin,
- tuoja antaa eläinten saapuessa kirjallisen sitoumuksen ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa nautojen saapumispäivästä tila tai tilat, jolla tai joilla naudat on tarkoitus lihottaa,
- tuoja toimittaa ylivoimaisia esteitä lukuun ottamatta todisteet siitä, että naudat on lihotettu toisen luettelakohdan mukaisesti osoitetu(j)lla tilalla/tiloilla, ettei niitä ole teurastettu ennen ensimmäisessä luettelakohdassa säädetyn määräajan päättymistä tai että ne on teurastettu terveyteen liittyvistä syistä taikka eläintaudin tai onnettomuuden vuoksi."

LIITE II

”Osa — 10:

Sianliha-ala

Alustava hankintatase ja yhteisön tuki yhteisön tuotteiden hankintaan kalenterivuosittain

MADEIRA

Tavaran kuvaus	CN-koodi	Määrä (eläimiä, tonnia)	Tuki (euroa/eläin, tonni)
Puhdasrotuiset siitossiat ⁽¹⁾ :	0103 10 00		
— urospuoliset		10	483
— naaraspuoliset		60	423
Kesyjen sikaeläinten liha, tuore, jäädytetty tai jäädytetty:	ex 0203	2 200	
— ruhoina tai puoliruhoina	0203 11 10 9000		66
— kinkku ja sen palat	0203 12 11 9100		99
— lapa ja sen palat	0203 12 19 9100		66
— etuosa ja sen palat	0203 19 11 9100		66
— selkä ja sen palat	0203 19 13 9100		99
— kylki ja kuve (lihaskudosta sisältävä silava) ja niiden palat	0203 19 15 9100		66
— muut: luuttomat	0203 19 55 9110		112
— muut: luuttomat	0203 19 55 9310		112
— ruhoina tai puoliruhoina	0203 21 10 9000		66
— kinkku ja sen palat	0203 22 11 9100		99
— lapa ja sen palat	0203 22 19 9100		66
— etuosa ja sen palat	0203 29 11 9100		66
— selkä ja sen palat	0203 29 13 9100		99
— kylki ja kuve (lihaskudosta sisältävä silava) ja niiden palat	0203 29 15 9100		66
— muut: luuttomat	0203 29 55 9110		112

⁽¹⁾ Tähän alanimikkeeseen hyväksyminen edellyttää asiaa koskeissa yhteisön säännöksissä säädettyjen edellytysten täyttymistä.

HUOM: Tuotekoodit ja alahuomautukset määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

AZORIT

Tavaran kuvaus	CN-koodi	Määrä (eläintä)	Tuki (euroa/eläin)
Puhdasrotuiset siitossiat ⁽¹⁾ :	0103 10 00		
— urospuoliset		35	483
— naaraspuoliset		400	423

⁽¹⁾ Tähän alanimikkeeseen hyväksyminen edellyttää asiaa koskeissa yhteisön säännöksissä säädettyjen edellytysten täyttymistä.”

LIITE III

”Osa 8:

Naudanliha-ala

Alustava hankintatase ja yhteisön tuki yhteisön tuotteiden hankintaan kalenterivuonna 2002

Tavaran kuvaus	CN-koodi	Määrä (eläimiä, tonnia)	Tuki (euroa/eläin, tonni)
Elävät nautaeläimet: — puhtasrotuiset siitosnaudat	0102 10 10— 0102 10 90	3 200	648
Liha: — nautaeläinten liha, tuore tai jäädytetty	0201 0201 10 00 9110 (1) 0201 10 00 9120 0201 10 00 9130 (1) 0201 10 00 9140 0201 20 20 9110 (1) 0201 20 20 9120 0201 20 30 9110 (1) 0201 20 30 9120 0201 20 50 9110 (1) 0201 20 50 9120 0201 20 50 9130 (1) 0201 20 50 9140 0201 20 90 9700 0201 30 00 9100 (2) (6) 0201 30 00 9120 (2) (6) 0201 30 00 9060 (6)	21 000	430 145 565 205 565 205 430 145 715 260 430 145 145 1 020 625 205
— nautaeläinten liha, jäädytetty	0202 0202 10 00 9100 0202 10 00 9900 0202 20 10 9000 0202 20 30 9000 0202 20 50 9100 0202 20 50 9900 0202 20 90 9100 0202 30 90 9200 (6)	14 850	145 205 205 145 260 145 145 205

HUOM. Tuotekoodit ja alahuomautukset määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2206/2002,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,****Tanskan lipun alla purjehtivien alusten kielikampelan kalastuksen lopettamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2846/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2002 18 päivänä joulukuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2555/2001 ⁽³⁾ säädetään kielikampelakiintiöstä vuodeksi 2002.
- (2) Kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä.
- (3) Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Tanskan lipun alla purjehtivien tai Tanskassa rekisteröityjen alusten kielikampelasaaliit Skagerrakin ja Kattegatin sekä ICES-alueen III b, c ja d (EY:n vedet) vesillä ovat täyttäneet

vuodeksi 2002 myönnetyn kiintiön. Tanska on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 20 päivästä marraskuuta 2002 alkaen. Sen vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tanskan lipun alla purjehtivien tai Tanskassa rekisteröityjen alusten kielikampelasaaliit Skagerrakin ja Kattegatin sekä ICES-alueen III b, c ja d (EY:n vedet) vesillä ovat täyttäneet Tanskalle vuodeksi 2002 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Tanskan lipun alla purjehtivilta tai Tanskassa rekisteröidyltä aluksilta kielikampelan kalastus Skagerrakin ja Kattegatin sekä ICES-alueen III b, c ja d (EY:n vedet) vesillä sekä edellä mainittujen alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlastaus ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 20 päivästä marraskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 347, 31.12.2001, s. 1.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2207/2002,
annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,
Ruotsin lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen lopettamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2846/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2002 18 päivänä joulukuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2555/2001 ⁽³⁾ säädetään turskakiintiöstä vuodeksi 2002.
- (2) Kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä.
- (3) Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Ruotsin lipun alla purjehtivien tai Ruotsissa rekisteröityjen alusten turskasaaliit ICES-alueiden III b, c ja d (EY:n vedet) vesillä

ovat täyttäneet vuodeksi 2002 myönnetyn kiintiön. Ruotsi on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 11 päivästä marraskuuta 2002 alkaen. Sen vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Ruotsin lipun alla purjehtivien tai Ruotsissa rekisteröityjen alusten turskasaaliit ICES-alueiden III b, c ja d (EY:n vedet) vesillä ovat täyttäneet Ruotsille vuodeksi 2002 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Ruotsin lipun alla purjehtivilta tai Ruotsissa rekisteröidyiltä aluksilta turskan kalastus ICES-alueiden III b, c ja d (EY:n vedet) vesillä sekä edellä mainittujen alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlastaus ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 11 päivästä marraskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 347, 31.12.2001, s. 1.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2208/2002,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,****yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista tiedotustoimista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 814/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista tiedotustoimista 17 päivänä huhtikuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 814/2000 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuosina 2000, 2001 ja 2002 saatujen kokemusten perusteella on syytä järjestelmän parantamiseksi muuttaa komission asetuksessa (EY) N:o 1557/2001 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1366/2002 ⁽³⁾, säädetyt asetuksen (EY) N:o 814/2000 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Asetus (EY) N:o 1557/2001 olisi korvattava tarvittavien muutosten laajuuden vuoksi ja avoimuuden takaamiseksi kaikille niille, joita asia koskee.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 814/2000 määritellään yhteisen maatalouspolitiikan alan tiedotustoimien tyyppi ja sisältö.
- (3) Ehdotuspyyntö on tehokkain ja avoimin tapa varmistaa, että asetuksen (EY) N:o 814/2000 tarjoamat tukimahdollisuudet saavat mahdollisimman laajan julkisuuden ja että parhaat toimet tulevat valituiksi.
- (4) Hakijoiden tukikelpoisuusedellytykset, hylkäämisperusteet ja asetuksen (EY) N:o 814/2000 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimien yleiset valintaperusteet ja myöntämisperusteet olisi täsmennettävä yksityiskohtaisesti.
- (5) Yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi olisi vaadittava, että kun tuesta maksetaan ennakkoa, siitä asetetaan vastaava vakuus.
- (6) Jotta mahdollisimman moni kiinnostunut voisi päästä osalliseksi käytettävissä olevista varoista, yli 50 prosentin rahoituksen myöntämisen pitäisi olla poikkeuksellista.
- (7) Komissio vahvistaa tuensaajien ja rahoitettujen tiedotustoimien luettelon. Tukipäätöksestä johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien vahvistamiseksi komissio tekee tuensaajien kanssa sopimuksen. Kunkin sopimuksen on sisällettävä selkeitä määräyksiä komission valvontavaltuudesta.
- (8) Jäsenvaltioiden toteuttamien toimien ja yhteisön tukemien toimien koordinoinnille on eduksi, jos yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1258/1999 ⁽⁴⁾ perustetulle Euroopan maatalouden

ohjaus- ja tukirahaston komitealle (EMOTR-komitea) ilmoitetaan tämän asetuksen mukaisesti rahoitetuista toimista.

- (9) Ehdotuspyynnön julkaisemisen määräaika huomioon ottaen tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi.
- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat EMOTR-komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Soveltamisala**

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 814/2000 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen, yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien ja yhteisön tukea mahdollisesti saavien toimintaohjelmien ja yksittäisten toimien muodossa toteuttavien tiedotustoimien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2 artikla**Määritelmät**

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) asetuksen (EY) N:o 814/2000 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainitulla 'yksittäisellä tiedotustoimella' tarkoitetaan fyysisesti ja ajallisesti rajoitettua tiedotustilaisuutta, joka toteutetaan yhtenäisen talousarvion puitteissa;
- b) asetuksen (EY) N:o 814/2000 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitulla 'vuotuisella toimintaohjelmalla' tarkoitetaan 2—5:tä yksittäisen tiedotustoimen kokonaisuutta;
- c) 'tiedotustoimilla' tarkoitetaan yksittäisiä tiedotustoimia ja vuotuisia toimintaohjelmia.

3 artikla**Ehdotuspyyntö**

Komissio julkaisee tiedotustoimia koskevan ehdotuspyynnön *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä heinäkuuta. Ehdotuspyynnössä mainitaan erityisesti toimien aiheet ja tyypit, ensisijaiset tavoitteet, toteuttamistavat, ehdotusten jättämisen määräaika, toimiin liittyvien tehtävien toteuttamisaika, tukikelpoisuus-, valinta- ja myöntämisedellytykset, tukikelpoiset kustannukset ja hakemuksiin sovellettava arviointimenetelmä, jolla tuen myöntäminen ratkaistaan.

⁽¹⁾ EYVL L 100, 20.4.2000, s. 7.⁽²⁾ EYVL L 205, 31.7.2001, s. 25.⁽³⁾ EYVL L 198, 27.7.2002, s. 29.⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

Vuonna 2002 ehdotuspyyntö julkaistaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002.

4 artikla

Ehdotuksentekijöiden kelpoisuusedellytykset

1. Asetuksen (EY) N:o 814/2000 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen organisaatioiden ja järjestöjen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) niiden on oltava yksityisiä; kun kyseessä ovat organisaatiot tai järjestöt, joihin kuuluu muita organisaatioita tai järjestöjä, myös niiden on oltava yksityisiä; jos vuotuinen toimintaohjelma toteutetaan yhteistyössä, myös kumppanien on oltava yksityisiä;
- b) niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia;
- c) niiden on oltava ollut sijoittautuneita johonkin jäsenvaltioon vähintään kahden viime vuoden ajan.

2. Asetuksen (EY) N:o 814/2000 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on myös oltava ollut lainmukaisesti järjestäytyneitä jossakin jäsenvaltiossa vähintään kahden viime vuoden ajan.

3. Jos 8 artiklassa tarkoitettussa sopimuksessa määrätään tuen ennakon maksamisesta, ehdotuksentekijän on asetettava komission toimittaman mallin mukainen ennakkoa vastaava pankkitakuu.

Takuuta ei vaadita, jos ehdotuksentekijä on julkisyhteisö.

5 artikla

Ehdotuksentekijöiden hylkäämissyyt

Tukea ei myönnetä hakijalle, joka on tuen myöntämismenettelyn aikana jossakin seuraavista tilanteista:

- a) on konkurssissa tai selvitystilassa taikka on keskeyttänyt liiketoimintansa tai jolle on vahvistettu akordi tai jota koskeva konkurssi- tai akordihakemus tai hakemus yhtiön purkamiseksi on vireillä tai joka on muun vastaavan kansalliseen lainsäädäntöön ja kansallisiin määräyksiin perustuvan menettelyn alainen;
- b) on tuomittu lainvoimaisella päätöksellä ammattinsa harjoittamiseen liittyvästä lainvastaisesta teosta;
- c) on syyllistynyt ammattinsa harjoittamisessa vakavaan virheeseen, jonka hankintaviranomainen voi näyttää toteen;
- d) on laiminlyönyt verojen tai lakisääteisten sosiaalimaksujen suorittamisen maassa, johon se on sijoittautunut, tai hankintaviranomaisen maassa taikka maassa, jossa hankinta toteutetaan;
- e) on tuomittu lainvoimaisella päätöksellä petoksesta, lahjonnasta, rikollisjärjestöön osallistumisesta tai muusta laittomasta toiminnasta, joka vahingoittaa yhteisöjen taloudellisia etuja;

f) on osallistunut johonkin toiseen yhteisön talousarviosta rahoitettavaan hankintamenettelyyn tai tuen myöntämismenettelyyn ja hakijan on todettu vakavasti rikkoneen sopimusvelvoitteitaan;

g) on vaadittuja tietoja ilmoittaessaan syyllistynyt väärin tietojen antamiseen.

6 artikla

Toimien valinta- ja myöntämisperusteet

1. Saadakseen yhteisön rahoitusta ehdotuksentekijän on todistettava tekninen ja taloudellinen valmiutensa.

2. Tuet myönnetään ehdotuspyynnössä vahvistettuja laatu- ja kustannustehokkuusperusteita noudattaen.

7 artikla

Rahoitustuen määrä

1. Yhteisön rahoituksen enimmäismäärä rahoitettaviksi valituille toimille on 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

2. Jos yksittäisellä tiedotustoimella on ehdotuspyynnössä määritelty poikkeuksellinen luonne, kunkin yksittäisen tiedotustoimen yhteisön rahoituksen enimmäismäärä voi olla ehdotuksentekijän pyynnöstä 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

8 artikla

Sopimus

1. Komissio vahvistaa tässä asetuksessa säädettyjä perusteita noudattaen yhteisön rahoitusta saavien tuensaajien luettelon ja myönnettyt määrät.

2. Komission tukipäätöksestä johtuvista oikeuksista ja velvollisuuksista tehdään komission ja tuensaajan välinen sopimus.

9 artikla

Vuosittaisuus

Tuki myönnetään ainoastaan vuosiperustaisena, eikä se anna oikeutta tukeen seuraavana vuonna, vaikka toimi olisi osa monivuotista suunnitelmaa.

10 artikla

EMOTR-komitealle tiedottaminen

EMOTR-komitealle on ilmoitettava:

- a) ehdotuspyynnön sisältö ennen sen julkaisemista;

- b) yksittäiset tiedotustoimet ja vuotuiset toimintaohjelmat, jotka ovat saaneet tukea;
- c) asetuksen (EY) N:o 814/2000 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt komission aloitteesta toteutetut toimet.

*11 artikla***Julkisuus**

Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistaan vuosittain luettelo tämän asetuksen mukaisista tuensaajista ja rahoitetuista tiedotustoimista sekä rahoitustuen määristä ja tukiosuuksista.

*12 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan asetus (EY) N:o 1557/2001. Sitä sovelletaan komission ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksymiin tiedotustoimiin.

*13 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2209/2002,
annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,
melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002⁽²⁾,

ottaa huomioon melassin tuontia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalle ja asetuksen (ETY) N:o 785/68 muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1422/95⁽³⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1422/95 säädetään, että melassin cif-tuontihinta, jäljempänä 'edustava hinta', vahvistetaan komission asetuksen (ETY) N:o 785/68⁽⁴⁾ mukaisesti. Kyseinen hinta on vahvistettu edellä mainitun asetuksen 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.
- (2) Melassin edustava hinta lasketaan yhteisön rajanylityspaikalla, joka on tässä tapauksessa Amsterdam. Tämän hinnan laskennan on perustuttava maailmanmarkkinoiden edullisimpiin ostomahdollisuuksiin, jotka määritellään vakiolaadun poikkeamiin mukautettujen pörssikurssien tai markkinahintojen perusteella. Melassin vakiolaatu määritetään asetuksessa (ETY) N:o 785/68.
- (3) Maailmanmarkkinoiden edullisimpia ostomahdollisuuksia määritettäessä on otettava huomioon kaikki tiedot, jotka koskevat maailmanmarkkinoilla tehtyjä tarjouksia, tärkeiden kolmansien maiden markkinoiden hintoja ja kansainvälisessä kaupassa tehtyjä myyntitoimia, joista komissio on saanut tiedon joko jäsenvaltion tai omien kanaviensa kautta. Asetuksen (ETY) N:o 785/68 7 artiklan mukaisesti tämä määrittäminen voi perustua usean hinnan keskiarvoon siinä tapauksessa, että tämän keskiarvon katsotaan edustavan markkinoiden todellista suuntausta.
- (4) Tietoja ei oteta huomioon silloin, kun tavara ei ole virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, tai silloin, kun tarjouksessa ilmoitettu hinta koskee ainoastaan pientä määrää, joka ei anna edustavaa käsitystä

markkinoista. Tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, on myös hylättävä.

- (5) Jotta melassin vakiolaatua koskevat tiedot olisivat verrattavissa, tarjotun melassin laadun huomioon ottaen hintoja on laskettava tai nostettava asetuksen (ETY) N:o 785/68 6 artiklan soveltamisesta saatujen tulosten mukaisesti.
- (6) Edustava hinta voidaan jättää rajoitetuksi ajaksi poikkeuksellisesti muuttamatta, jos edellisessä edustavan hinnan laskennassa perustana käytetty tarjoushinta ei ole tullut komission tietoon ja jos saatavissa olevat tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, aiheuttaisivat edustaviin hintoihin äkillisiä ja huomattavia muutoksia.
- (7) Jos kyseessä olevan tuotteen käynnistyshinta ja edustava hinta eroavat toisistaan, tuonnille olisi vahvistettava lisätulli asetuksen (EY) N:o 1422/95 3 artiklassa tarkoitettuihin edellytyksiin. Jos tuontitullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tullee olisi vahvistettava tietyt määrät.
- (8) Näiden säännösten soveltamisesta seuraa, että kyseisten tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1422/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä joulukuuta 2002.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EYVL L 145, 27.6.1968, s. 12.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

LIITE

melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 12 päivänä joulukuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta	Tuontitulli 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta sillä perusteella että tullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,24	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,42	—	0

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 785/68, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Tämä määrä korvaa, asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tuotteille vahvistetun yhteisen tullitariffin tullin.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2210/2002,
annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin
sovellettavien tukien määrien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maidon ja maitotuotteiden alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 509/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 31 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Liitteessä tarkoitettuihin perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tuotteisiin 1 päivänä joulukuuta 2002 sovellettavat tukien määrät vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 2135/2002 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2171/2002 ⁽⁴⁾.

- (2) Asetuksessa (EY) N:o 2135/2002 annettujen sääntöjen ja perusteiden soveltamisesta komission käytettävissä oleviin tietoihin seuraa, että nykyisin voimassa olevat tuen määrät olisi muutettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksessa (EY) N:o 2135/2002 vahvistetut tukien määrät tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä joulukuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 325, 30.11.2002, s. 26.

⁽⁴⁾ EYVL L 330, 6.12.2002, s. 21.

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin sovellettavien tukien muuttamisesta 12 päivänä joulukuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Tavaroiden kuvaus	Tuen määrä
ex 0402 10 19	Maito jauheena, rakeina tai muussa kiinteässä muodossa, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön, rasvapitoisuus enintään 1,5 painoprosenttia (TJ 2):	
	a) vietäessä CN-koodiin 3501 kuuluvia tavaroita	—
	b) vietäessä muita tavaroita	44,00
ex 0402 21 19	Maito jauheena, rakeina tai muussa kiinteässä muodossa, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön, rasvapitoisuus 26 painoprosenttia (TJ 3):	
	a) vietäessä TJ 3:n kaltaisina tuotteina voita tai kermää sisältäviä tavaroita alennetulla hinnalla asetuksen (EY) N:o 2571/97 mukaisesti	64,27
	b) vietäessä muita tavaroita	93,00
ex 0405 10	Voi, jossa on rasvaa 82 painoprosenttia (TJ 6):	
	a) vietäessä alennetulla hinnalla toimitettua voita tai kermää sisältäviä tavaroita, jotka on valmistettu asetuksessa (EY) N:o 2571/97 annettujen edellytysten mukaisesti	100,00
	b) vietäessä CN-koodiin 2106 90 98 kuuluvia tavaroita, joiden maitorasvapitoisuus on vähintään 40 painoprosenttia	192,25
	c) vietäessä muita tavaroita	185,00

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2211/2002,
annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,
maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 509/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 31 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus on mahdollista kattaa vientituella, liittymisasiakirjan 300 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämissä rajoissa.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden tukia vahvistettaessa on otettava huomioon:
 - maidon ja maitotuotteiden hinta- ja saatavuustilanne ja kehitysnäkymät yhteisön markkinoilla sekä maidon ja maitotuotteiden hintatilanne ja kehitysnäkymät kansainvälisessä kaupassa,
 - kaupan pitämisestä aiheutuvat kustannukset sekä edullisimmat kuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta yhteisön satamiin tai muihin vientipaikkoihin, samoin kuin määrämaihin kuljettamisesta aiheutuvat kustannukset,
 - maito- ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joita ovat hintojen ja kaupan tasapainoisen tilanteen ja luonnollisen kehityksen turvaaminen kyseisillä markkinoilla,
 - liittymisasiakirjan 300 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämät rajat,
 - häiriöiden välttämisestä yhteisön markkinoilla saatava etu,
 - suunniteltuihin vientitoimiin liittyvät taloudelliset seikat.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 5 kohdan mukaan on yhteisön hintoja vahvistettaessa otettava noudatetuista hinnoista huomioon ne, jotka osoittavat

tuvat viennin kannalta edullisimmiksi, koska kansainvälisessä kaupassa hinnat on vahvistettava ottaen erityisesti huomioon:

- a) kolmansien maiden markkinoilla noudatetut hinnat;
- b) kolmansista maista lähtöisin olevien tavaroiden kolmansiin määrämaihin suuntautuvan tuonnin edullisimmat hinnat;
- c) kolmansissa viejämaissa noteeratut tuottajahinnat ottaen tarvittaessa huomioon näiden maiden myöntämät tuet;
- d) vapaasti yhteisön rajalla -tarjoushinnat;
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdan mukaan maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuki niiden määräraikan mukaan.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdassa säädetään vientitukea saavien tuotteiden luettelon sekä kyseisen tuen määrän vahvistamisesta vähintään joka neljäs viikko. Tuen määrä on kuitenkin mahdollista pysyttää samantasoisena yli neljän viikon ajan.
- (6) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta 26 päivänä tammikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 174/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1472/2002 ⁽⁴⁾, 16 artiklan mukaan lisättyä sokeria sisältäville maitotuotteille myönnettävä vientituki on kahden osan summa. Ensimmäisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon maitotuotteiden määrä, ja se lasketaan kertomalla perusmäärä kyseisen tuotteen maitotuotteiden pitoisuudella. Toisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon lisätyn sakkaroosin määrä, ja se lasketaan kertomalla koko tuotteen sakkaroosipitoisuus sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002 ⁽⁶⁾, 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientipäivänä sovellettavalla vientituen perusmäärällä. Viimeksi mainittu osa otetaan huomioon ainoastaan, jos lisätty sakkaroosi on saatu yhteisössä korjatusta sokerijuurikkaasta tai -ruo'osta.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 219, 14.8.2002, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

- (7) Komission asetuksessa (ETY) N:o 896/84 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 222/88 ⁽²⁾, annetaan täydentäviä säännöksiä tukien myöntämisestä markkinointivuoden vaihtuessa. Näissä säännöksissä annetaan mahdollisuus eriyttää tuet tuotteiden valmistuspäivän mukaan.
- (8) Sulatejuustoille myönnettävän tuen laskemiseksi on tarpeen säätää, että jos niihin lisätään kaseiinia ja/tai kaseinaatteja, kyseistä määrää ei saa ottaa huomioon.
- (9) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta maito- ja maitotuotealan nykyiseen markkinatilanteeseen sekä erityisesti kyseisten tuotteiden hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tämän asetuksen liitteessä mainittujen tuotteiden tuki olisi vahvistettava siinä mainitun suuruiseksi.

- (10) Maidon ja maitotuotteiden hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklassa tarkoitetut sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruiseksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä joulukuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 91, 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EYVL L 28, 1.2.1988, s. 1.

LIITE

maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 12 päivänä joulukuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 39 9300	L06	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 99 9000	L06	EUR/100 kg	43,93
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 11 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 19 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 31 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 31 9300	L06	EUR/kg	0,2629
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 31 9500	L06	EUR/kg	0,4530
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 39 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	9,981	0403 90 11 9000	L06	EUR/100 kg	43,390
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9200	L06	EUR/100 kg	43,39
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9300	L06	EUR/100 kg	82,87
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 13 9500	L06	EUR/100 kg	86,49
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 13 9900	L06	EUR/100 kg	92,17
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 19 9000	L06	EUR/100 kg	92,74
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 33 9400	L06	EUR/kg	0,8287
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 33 9900	L06	EUR/kg	0,9217
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	14,99
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9310	L06	EUR/100 kg	36,41
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9340	L06	EUR/100 kg	53,28
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9370	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 11 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0403 90 59 9510	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 19 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 21 9120	L06	EUR/100 kg	37,53
0402 10 91 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 21 9160	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 10 99 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 23 9120	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 21 11 9200	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 23 9130	L06	EUR/100 kg	83,62
0402 21 11 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 23 9140	L06	EUR/100 kg	87,27
0402 21 11 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 23 9150	L06	EUR/100 kg	93,00
0402 21 11 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 29 9110	L06	EUR/100 kg	93,58
0402 21 17 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 29 9115	L06	EUR/100 kg	94,13
0402 21 19 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 29 9125	L06	EUR/100 kg	95,10
0402 21 19 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 29 9140	L06	EUR/100 kg	102,21
0402 21 19 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 81 9100	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9110	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0404 90 83 9130	L06	EUR/kg	0,8362
0402 21 91 9350	L06	EUR/100 kg	95,10	0404 90 83 9150	L06	EUR/kg	0,8727
0402 21 91 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0404 90 83 9170	L06	EUR/kg	0,9300
0402 21 99 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9936	L06	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9300	L06	EUR/100 kg	95,10	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9400	L06	EUR/100 kg	100,37	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9600	L06	EUR/100 kg	109,41	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9700	L06	EUR/100 kg	113,49	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9900	L06	EUR/100 kg	118,21	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9200	L06	EUR/kg	0,4400	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 29 15 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	191,78
0402 29 19 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	169,22
0402 29 19 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	175,98
0402 29 19 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	235,07
0402 29 91 9000	L06	EUR/kg	0,9358	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 99 9100	L06	EUR/kg	0,9358	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L06	EUR/kg	1,0037	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	39,41
0402 91 19 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		400	EUR/100 kg	—
0402 91 31 9300	L06	EUR/100 kg	8,058		A01	EUR/100 kg	39,41

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	36,66		L04	EUR/100 kg	8,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,66		A01	EUR/100 kg	15,17
0406 10 20 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	16,09		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	16,09		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9610	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,46		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	53,46		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	54,22		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	54,22		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9630	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	60,52		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	60,52		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	88,94		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	88,94		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	74,11		L04	EUR/100 kg	19,53
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	74,11		A01	EUR/100 kg	36,60
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	20,48
	L04	EUR/100 kg	27,49		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	38,40
0406 10 20 9850	A01	EUR/100 kg	27,49	0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,14
	L04	EUR/100 kg	33,33		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	94,14
0406 10 20 9870	A01	EUR/100 kg	33,33	0406 40 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	96,66
	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	96,66
0406 20 90 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 13 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	61,46		L04	EUR/100 kg	106,29
	400	EUR/100 kg	17,96		400	EUR/100 kg	34,20
	A01	EUR/100 kg	61,46		A01	EUR/100 kg	121,71
0406 20 90 9915	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	81,13		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	23,93		400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	81,13		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9917	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	86,20		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	25,44		400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	86,20		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	96,33		L04	EUR/100 kg	107,63
	400	EUR/100 kg	28,38		400	EUR/100 kg	25,29
	A01	EUR/100 kg	96,33		A01	EUR/100 kg	122,94
0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9710	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,51
	L04	EUR/100 kg	8,10		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,69
0406 30 31 9730	A01	EUR/100 kg	15,17	0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	93,89
	L04	EUR/100 kg	11,87		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,52
	A01	EUR/100 kg	22,26				

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	94,38
	L04	EUR/100 kg	85,04		400	EUR/100 kg	13,13
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,15
	A01	EUR/100 kg	97,38		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	91,53
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	106,96
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500	L04	EUR/100 kg	97,04
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	110,84
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	96,13
	L04	EUR/100 kg	71,43		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	109,15
	A01	EUR/100 kg	82,21		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	78,47
	L04	EUR/100 kg	72,14		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	90,23
	A01	EUR/100 kg	82,27		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	99,20
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	27,02
	400	EUR/100 kg	34,88		A01	EUR/100 kg	113,61
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	107,14
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	33,67
	400	EUR/100 kg	22,80		A01	EUR/100 kg	123,32
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9999	L04	EUR/100 kg	98,22
	L04	EUR/100 kg	106,29		400	EUR/100 kg	29,46
	400	EUR/100 kg	34,20		A01	EUR/100 kg	113,03
	A01	EUR/100 kg	121,71		A00	EUR/100 kg	—
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	117,14		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	32,46		L04	EUR/100 kg	90,13
	A01	EUR/100 kg	135,59		400	EUR/100 kg	17,68
0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9200	A01	EUR/100 kg	106,94
	L04	EUR/100 kg	116,53		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	36,31		L04	EUR/100 kg	91,43
	A01	EUR/100 kg	134,46		400	EUR/100 kg	19,38
0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9400	A01	EUR/100 kg	108,06
	L04	EUR/100 kg	112,03		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	27,77		L04	EUR/100 kg	97,13
	A01	EUR/100 kg	129,88		400	EUR/100 kg	21,93
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	A01	EUR/100 kg	113,61
0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	112,03		L04	EUR/100 kg	107,14
	400	EUR/100 kg	27,77		400	EUR/100 kg	25,67
0406 90 73 9900	A01	EUR/100 kg	129,88	0406 90 87 9100	A01	EUR/100 kg	123,32
	L03	EUR/100 kg	—		A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	97,56		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	29,89		L04	EUR/100 kg	75,11
0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	111,82	0406 90 87 9200	400	EUR/100 kg	15,81
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	89,10
	L04	EUR/100 kg	98,22		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	12,61		L04	EUR/100 kg	83,95
0406 90 76 9300	A01	EUR/100 kg	113,03	0406 90 87 9400	400	EUR/100 kg	17,85
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	99,25
	L04	EUR/100 kg	88,57		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	86,15
0406 90 76 9400	A01	EUR/100 kg	101,43	0406 90 87 9951	400	EUR/100 kg	19,55
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	100,75
	L04	EUR/100 kg	99,20		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	13,13		L04	EUR/100 kg	97,43
0406 90 76 9500	A01	EUR/100 kg	113,61		400	EUR/100 kg	27,03
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	111,58

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	97,43		A01	EUR/100 kg	118,38
	400	EUR/100 kg	21,93		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	111,58		L04	EUR/100 kg	105,90
0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	400	EUR/100 kg	20,40
	L04	EUR/100 kg	41,51		A01	EUR/100 kg	119,70
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	47,73		L04	EUR/100 kg	94,51
0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	95,66		A01	EUR/100 kg	108,69
	400	EUR/100 kg	15,39		A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	109,55		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	74,16
	L04	EUR/100 kg	103,82		400	EUR/100 kg	19,38
					A01	EUR/100 kg	87,34

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritellyt komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritellyt komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritellyt seuraavat:

L03 Ceuta, Melilla, Islanti, Norja, Sveitsi, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Pyhä istuin (yleisesti käytetty nimi: Vatikaani), Malta, Turkki, Viro, Latvia, Liettua, Puola, Tšekin tasavalta, Slovakia, Unkari, Romania, Bulgaria, Kanada, Kypros, Australia ja Uusi-Seelanti.

L04 Albania, Slovenia, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Jugoslavia ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia.

L05 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Puolaa, Viroa, Latviaa, Liettuaa, Unkaria ja Pohjois-Amerikan yhdysvaltoja.

L06 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Viroa, Latviaa, Liettuaa, Unkaria ja Pohjois-Amerikan yhdysvaltoja.

"970" viittaa komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11) 36 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa ja 44 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun vientiin sekä jonkin jäsenvaltion alueelle sijoittuneiden muiden valtioiden asevoimien kanssa tehtyihin sopimuksiin perustuvaan vientiin.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2212/2002,
annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,
tiettyjä maitotuotteita koskevien vientitodistushakemusten hylkäämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 509/2002 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta 26 päivänä tammikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 174/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1472/2002 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Tiettyjen maitotuotteiden markkinoille on ominaista epävarmuus. On välttämätöntä estää keinottelutarkoituksessa esitetyt hakemukset, jotka saattavat aiheuttaa taloudellisten toimijoiden välisen kilpailun vääristymistä. On tarpeen hylätä kyseisiä tuotteita koskevat todistushakemukset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

CN-koodeihin 0402 10, 0402 21, 0402 29, 0403 90 13, 0403 90 19, 0404 90 23 ja 0404 90 83 kuuluvia maitotuotteita koskevat, 6. — 11. joulukuuta 2002 jätetyt vientitodistushakemukset on hylätty.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä joulukuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 219, 14.8.2002, s. 4.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2213/2002,
annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,
ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 901/2002 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2002 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1324/2002 ⁽⁵⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja, Kanadaa, Viroa ja Latviaa, vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 901/2002 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1230/2002 ⁽⁷⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (EY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 901/2002 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 6. ja 12. joulukuuta 2002 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta ohran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 4,99 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä joulukuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EYVL L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EYVL L 142, 31.5.2002, s. 17.

⁽⁷⁾ EYVL L 180, 10.7.2002, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2214/2002,
annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 899/2002 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2001 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1324/2002 ⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Puolaa, Viroa, Liettuaa ja Latviaa, vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 899/2002 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1520/2002 ⁽⁷⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 899/2002 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 6. ja 12. joulukuuta 2002 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 4,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä joulukuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EYVL L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EYVL L 142, 31.5.2002, s. 11.

⁽⁷⁾ EYVL L 228, 24.8.2002, s. 18.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2215/2002,
annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,
maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2096/2002 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2096/2002 ⁽³⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta kolmasta maista tuotavan maissin tuontitullista Espanjaan.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaisesti komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä, jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2096/2002 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 6. ja 12. joulukuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 28,91 EUR/t 14 500 tonnin kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä joulukuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 323, 28.11.2002, s. 40.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2216/2002,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2002,****riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen sekä kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 4 kohdan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoilla vallitseva riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuus- ja hintatilanne ja sen kehitysnäkymät sekä toisaalta riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintatilanne ja sen kehitysnäkymät maailmanmarkkinoilla. Saman artiklan mukaisesti on myös tärkeää turvata riisimarkkinoiden tasapaino ja hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys sekä lisäksi ottaa huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla sekä perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten rajoitteet.
- (3) Komission asetuksessa (ETY) N:o 1361/76 ⁽³⁾ vahvistetaan rikkoutuneiden riisinjyvien sallittu enimmäismäärä riisissä, jolle vientituki vahvistetaan, sekä määritetään vähennysprosentti, jota kyseiseen tukeen on sovellettava silloin, kun rikkoutuneiden riisinjyvien suhteellinen osuus vietävässä riisissä on kyseistä enimmäismäärää suurempi.
- (4) 7 595 tonnia riisiä on mahdollista viedä tiettyihin määräraippaikkoihin. On aiheellista käyttää komission asetuksen (EY) N:o 1162/95 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1322/2002 ⁽⁵⁾, 7 artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä. Tämä menettely olisi otettava huomioon tukia vahvistettaessa.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 5 kohdassa määritellään riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.

- (6) Maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää tiettyjen tuotteiden tuki niiden määräraikan mukaan.
- (7) Tietyillä markkinoilla vallitsevan pakatun pitkäjyväisen riisin kysynnän huomioon ottamiseksi olisi säädettävä erityisen tuen vahvistamisesta kyseiselle tuotteelle.
- (8) Tuki on vahvistettava vähintään kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.
- (9) Kyseisten yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisimarkkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintanoteerauksiin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä mainitun suuruisiksi.
- (10) Yhteisön sitoumuksista Maailman kauppajärjestössä johtuvien määrällisten rajoitusten hallinnon mukaisesti on keskeytettävä sellaisten vientitodistusten myöntäminen, joihin liittyy vientituki.
- (11) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen sellaiseen vietävien tuotteiden, mainitun artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Lukuun ottamatta liitteessä mainittua 7 595 tonnin määrää keskeytetään sellaisten vientitodistusten myöntäminen, joihin liittyy tuen ennakkovahvistus.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä joulukuuta 2002.

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EYVL L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EYVL L 194, 23.7.2002, s. 22.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä 12 päivänä joulukuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä ⁽¹⁾	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä ⁽¹⁾
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 65 9100	R01	EUR/t	140
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	112		R02	EUR/t	146
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	112		R03	EUR/t	151
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—		064 ja 066	EUR/t	153
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	112		A97	EUR/t	146
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	112		021 ja 023	EUR/t	146
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 65 9900	R01	EUR/t	140
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—		064 ja 066	EUR/t	153
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	112		A97	EUR/t	146
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 67 9100	021 ja 023	EUR/t	146
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	112		064 ja 066	EUR/t	153
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—	1006 30 67 9900	064 ja 066	EUR/t	153
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 92 9100	R01	EUR/t	140
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	112		R02	EUR/t	146
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	112		R03	EUR/t	151
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—		064 ja 066	EUR/t	153
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	140		A97	EUR/t	146
	R02	EUR/t	146		021 ja 023	EUR/t	146
	R03	EUR/t	151	1006 30 92 9900	R01	EUR/t	140
	064 ja 066	EUR/t	153		A97	EUR/t	146
	A97	EUR/t	146		064 ja 066	EUR/t	153
	021 ja 023	EUR/t	146	1006 30 94 9100	R01	EUR/t	140
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	140		R02	EUR/t	146
	A97	EUR/t	146		R03	EUR/t	151
	064 ja 066	EUR/t	153		064 ja 066	EUR/t	153
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	140		A97	EUR/t	146
	R02	EUR/t	146		021 ja 023	EUR/t	146
	R03	EUR/t	151	1006 30 94 9900	R01	EUR/t	140
	064 ja 066	EUR/t	153		A97	EUR/t	146
	A97	EUR/t	146		064 ja 066	EUR/t	153
	021 ja 023	EUR/t	146	1006 30 96 9100	R01	EUR/t	140
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	140		R02	EUR/t	146
	064 ja 066	EUR/t	153		R03	EUR/t	151
	A97	EUR/t	146		064 ja 066	EUR/t	153
					A97	EUR/t	146
					021 ja 023	EUR/t	146
				1006 30 96 9900	R01	EUR/t	140
					A97	EUR/t	146
					064 ja 066	EUR/t	153
				1006 30 98 9100	021 ja 023	EUR/t	146
				1006 30 98 9900	—	EUR/t	—
				1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 1162/95 7 artiklan 4 kohdassa vahvistettua menettelyä sovelletaan tämän asetuksen mukaisesti haettuihin todistuksiin seuraavien määrien osalta määräpaikan mukaan:

Määräpaikka R01: 1 000 tonnia,

Määräpaikat R02, R03 yhteensä: 199 tonnia,

Määräpaikat 021 ja 023: 584 tonnia.

Määräpaikat 064 ja 066: 5 527 tonnia,

Määräpaikka A97: 285 tonnia.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

R01 Sveitsi, Liechtenstein ja Livignon ja Campione d'Italian kuntien alueet.

R02 Marokko, Algeria, Tunisia, Malta, Egypti, Israel, Libanon, Libya, Syyria, entinen Espanjan Sahara, Kypros, Jordania, Irak, Iran, Jemen, Kuwait, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Oman, Bahrain, Qatar, Saudi-Arabia, Eritrea, Länsiranta ja Gazan alue, Viro, Latvia, Liettua, Puola, Tšekin tasavalta, Slovenia, Slovakia, Norja, Färsaaret, Islanti, Venäjä, Valko-Venäjä, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Jugoslavia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Albania, Bulgaria, Georgia, Armenia, Azerbaidžan, Moldova, Ukraina, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadžikistan, Kirgisia.

R03 Kolumbia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chile, Argentiina, Uruguay, Paraguay, Brasilia, Venezuela, Kanada, Meksiko, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Kuuba, Bermuda, Etelä-Afrikka, Australia, Uusi-Seelanti, Hongkong EHA, Singapore, A40, ei kuitenkaan Alankomaiden Antillit, Aruba, Turks- ja Caicossaaret, A11, ei kuitenkaan Surinam, Guyana, Madagaskar.

KOMISSIION DIREKTIIVI 2002/94/EY,**annettu 9 päivänä joulukuuta 2002,****keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY tiettyjen säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

ottaa huomioon keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/44/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 22 artiklan,

1 artikla

Tässä direktiivissä annetaan direktiivin 76/308/ETY 4 artiklan 2 ja 4 kohdan, 5 artiklan 2 ja 3 kohdan, 7–9 artiklan, 11 artiklan, 12 artiklan 1 ja 2 kohdan, 14 artiklan, 18 artiklan 3 kohdan ja 25 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäistä avunantojärjestelmää, sellaisena kuin siitä säädetään direktiivissä 76/308/ETY, on muutettu koskien avunantoa pyytävälle viranomaiselle toimitettavia tietoja, käytettävien tai sovellettavien asiakirjojen tai päätösten tiedoksiantoa asianomaiselle, varotoimenpiteisiin ryhtymistä ja sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, suorittamaa saatavien perimistä avunantoa pyytävän viranomaisen puolesta.
- (2) Sen vuoksi olisi muutettava keskinäisestä avunannosta EMOTR:n rahoitus-järjestelmään kuuluvista toimista aiheutuvien saatavien sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä annetun direktiivin 76/308/ETY tiettyjen säännösten soveltamiseksi tarvittavista käytännön yksityiskohtaisista säännöistä 4 päivänä marraskuuta 1977 annettu komission direktiivi 77/794/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 86/489/ETY⁽⁴⁾.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'sähköisellä' toimittamisella sähköisen tietojenkäsittelyvälineen avulla (mukaan lukien tietojen digitaalinen tiivistäminen) sekä johtoja, radiolähettyksiä, optisia keinoja tai muita sähkömagneettisia keinoja hyväksi käyttäen tapahtuvaa lähettämistä,
- 2) 'CCN/CSI'-verkolla yhteiseen tietoliikenneverkkoon (CCN) ja yhteiseen järjestelmien rajapinta-järjestelmään (CSI) perustuvaa yhteistä alustaa, jonka yhteisö on kehittänyt tullin ja verotuksen alalla toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen sähköisen tiedonvälityksen varmistamiseksi.

II LUKU**TIETOJEN PYYNTÖ****3 artikla**

- (3) Lisäksi olisi annettava yksityiskohtaiset säännöt viranomaisten välisistä viestintätavoista.
- (4) Selkeyden vuoksi olisi korvattava direktiivi 77/794/ETY.
- (5) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat perintäkomitean lausunnon mukaiset,

Direktiivin 76/308/ETY 4 artiklassa tarkoitettu tietojen pyyntö tehdään kirjallisena tämän direktiivin liitteessä I olevan mallin mukaisesti. Jos pyyntöä ei voida toimittaa sähköisesti, siinä on oltava avunantoa pyytävän viranomaisen leima ja pyynnön tekemiseen asianmukaisesti valtuutetun virkamiehen allekirjoitus.

Jos samankaltainen pyyntö on esitetty mille tahansa muulle viranomaiselle, avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava tietojen pyynnössään kyseisen viranomaisen nimi.

⁽¹⁾ EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18.⁽²⁾ EYVL L 175, 28.6.2001, s. 17.⁽³⁾ EYVL L 333, 24.12.1977, s. 11.⁽⁴⁾ EYVL L 283, 4.10.1986, s. 23.

4 artikla

Tietojen pyyntö voi koskea:

- 1) velallista,
- 2) muuta henkilöä, joka avunantoa pyytävän viranomaisen sijaintijäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan on velvollinen suorittamaan saatavan,
- 3) ketä tahansa kolmatta, jolla on hallussaan 1 tai 2 alakohdassa tarkoitettulle henkilölle kuuluvia varoja.

5 artikla

1. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on annettava kirjallinen vastaanottoilmoitus tietojen pyynnöstä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa seitsemän päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

2. Välittömästi pyynnön saatuaan viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, pyytää avunantoa pyytävää viranomaista antamaan tarvittavat lisätiedot. Avunantoa pyytävä viranomainen toimittaa kaikki tavanomaisesti käytettävissään olevat tarvittavat lisätiedot.

6 artikla

1. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on toimitettava pyydetty tiedot avunantoa pyytävälle viranomaiselle sitä mukaa kuin ne saadaan.

2. Jos kaikkia pyydettyjä tietoja tai osaa niistä ei ole voitu saada kohtuullisessa ajassa kyseiseen tapaukseen nähden, viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava asiasta avunantoa pyytävälle viranomaiselle sekä esitettävä syyt.

Kaikissa tapauksissa viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa tietojen pyynnön vastaanottoilmoituksen päivästä avunantoa pyytävälle viranomaiselle pyydettyjen tietojen hankkimiseksi suorittamiensa tutkimusten tulokset.

Avunantoa pyytävä viranomainen voi viranomaiselta, jolle pyyntö osoitetaan, saamiensa tietojen perusteella pyytää viimeksi mainittua jatkamaan tutkimuksiaan. Tämä pyyntö on tehtävä kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä kun avunantoa pyytävä viranomainen on vastaanottanut sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, suorittamien tutkimusten tuloksia koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta, ja viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on käsiteltävä pyyntö alkupe-
räiseen pyyntöön sovellettavien säännösten mukaisesti.

7 artikla

Jos viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, päättää olla antamatta tietoja, sen on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle kirjallisesti kieltäytymisen syyt ja yksilöitävä ne direktiivin 76/308/ETY 4 artiklan säännökset, joihin se vetoaa. Viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, antaa ilmoituksen välittömästi päätöksen tehtyään ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottoilmoituksen päivästä.

8 artikla

Avunantoa pyytävä viranomainen voi milloin tahansa peruuttaa toimittamansa tietojen pyynnön viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan. Peruuttamista koskeva päätös on toimitettava kirjallisesti viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan.

III LUKU

ILMOITUSPYYNNÖT

9 artikla

Direktiivin 76/308/ETY 5 artiklassa tarkoitettu ilmoituspyyntö tehdään kirjallisesti kahtena kappaleena tämän direktiivin liitteessä II olevan mallin mukaisesti. Pyyntö on oltava avunantoa pyytävän viranomaisen leima ja pyynnön esittämi-
seen asianmukaisesti valtuutetun virkamiehen allekirjoitus.

Pyyntöön on liitettävä kaksi jäljennöstä asiakirjasta tai päätöksestä, jonka tiedoksiantoa pyydetään.

10 artikla

Ilmoituspyyntö voi koskea luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle avunantoa pyytävän viranomaisen sijaintijäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan on ilmoitettava kyseistä henkilöä koskevasta asiakirjasta tai päätöksestä.

Ilmoituspyynnössä on avunantoa pyytävän viranomaisen sijaintijäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti viitattava saatavan riitauttamista tai perintää koskevaan menettelyyn, jos siitä ei ole mainintaa siinä asiakirjassa tai päätöksessä, jonka antamista pyydetään tiedoksi.

11 artikla

1. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on annettava kirjallinen vastaanottoilmoitus ilmoituspyynnöstä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa seitsemän päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on toteutettava välittömästi ilmoituspyynnön vastaanotettuaan tarvittavat toimenpiteet toimittaakseen tiedoksiannon sijaintijäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

Tarvittaessa viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, pyytää avunantoa pyytäneitä viranomaista antamaan lisätietoja ylittämättä kuitenkaan ilmoituspyynnössä ilmoitetun tiedoksiantamisen määräpäivää.

Avunantoa pyytävän viranomaisen on toimitettava kaikki sen tavallisesti käytettävissä olevat tiedot.

Viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, ei missään tapauksessa saa kiistää sen asiakirjan tai päätöksen pätevyyttä, jonka tiedoksiantoa pyydetään.

2. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle tiedoksiannon päivämäärän heti kun tiedoksianto on toimitettu palauttamalla avunantoa pyytävälle viranomaiselle yksi kappale tämän lähettämästä pyynnöstä sen kääntöpuolella oleva todistus asianmukaisesti täytettynä.

IV LUKU

PERINTÄÄ TAI VAROTOIMENPITEITÄ KOSKEVAT PYYNNÖT

12 artikla

1. Direktiivin 76/308/ETY 6 ja 13 artiklassa tarkoitettu perintää tai varotoimenpiteitä koskeva pyyntö on tehtävä kirjallisesti tämän direktiivin liitteessä III olevan mallin mukaisesti.

Pyynnössä, johon on sisällyttävä lausunto siitä, että direktiivissä 76/308/ETY asetetut edellytykset keskinäiselle avunantomenettelylle täyttyvät tässä nimenomaisessa tapauksessa, on oltava avunantoa pyytävän viranomaisen leima ja sen esittämiseen asianmukaisesti valtuutetun virkamiehen allekirjoitus.

2. Täytäntöönpanon mahdollistava asiakirja, joka on liitettävä perintää tai varotoimenpiteitä koskevaan pyyntöön, voi koskea useita saatavia, jos kyse on yhdestä ja samasta henkilöstä.

Sovellettaessa tämän direktiivin 13—20 artiklaa kaikki perinnän täytäntöönpanon mahdollistavan asiakirjan kattamat saatavat katsotaan yhdeksi saatavaksi.

13 artikla

Perintää tai varotoimenpiteitä koskeva pyyntö voi koskea ketä tahansa 4 artiklassa tarkoitettua henkilöä.

14 artikla

1. Jos viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, sijaintijäsenvaltion valuutta on eri kuin avunantoa pyytävän viranomaisen sijaintijäsenvaltion valuutta, avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava perittävän saatavan määrän molempina valuutoina.

2. Edellä 1 kohtaa sovellettaessa käytetään viimeisintä avunantoa pyytävän viranomaisen sijaintijäsenvaltion edustavimmilla valuuttamarkkinoilla sinä päivänä noteerattua myyntikurssia, jona perintää koskeva pyyntö allekirjoitetaan.

15 artikla

1. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on mahdollisimman pian ja joka tapauksessa seitsemän päivän kuluessa perintää tai varotoimenpiteitä koskevan pyynnön vastaanottamisesta, kirjallisesti:

- a) annettava vastaanottoilmoitus pyynnöstä;
- b) pyydettyä avunantoa pyytävää viranomaista täydentämään pyyntöä, jos se ei sisällä direktiivin 76/308/ETY 7 artiklassa mainittuja tietoja.

Avunantoa pyytävän viranomaisen on toimitettava kaikki sen käytettävissä olevat tiedot.

2. Jos viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, ei toteuteta pyydettyä toimea direktiivin 76/308/ETY 8 artiklassa säädettyä kolmen kuukauden määräajassa, sen on mahdollisimman pian

ja joka tapauksessa seitsemän päivän kuluessa kyseisen määräajan päättymisestä, ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle kirjallisesti kyseisen määräajan ylittymisen syyt.

16 artikla

Jos saatavaa ei voida periä kokonaan tai osittain tai varotoimenpiteitä ei voida toteuttaa kyseiseen tapaukseen nähden kohtuullisessa ajassa, viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava asiasta avunantoa pyytävälle viranomaiselle ja annettava selvitys syistä.

Viimeistään jokaisen kuuden kuukauden jakson kuluttua pyynnön vastaanottoilmoituksen päivästä viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle perintää tai varotoimenpiteitä koskevan menettelyn vaiheen tai tulokset.

Avunantoa pyytävä viranomainen voi pyytää perintää tai varotoimenpiteitä koskevan menettelyn jatkamista viranomaiselta, jolle pyyntö osoitetaan, niiden tietojen perusteella, jotka se on saanut viimeksi mainitulta. Tällainen pyyntö on tehtävä kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa kyseisen menettelyn tuloksia koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta, ja viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on käsiteltävä pyyntö alkuperäiseen pyyntöön sovellettavien säännösten mukaisesti.

17 artikla

1. Avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, kirjallisesti kaikki saatavan tai sen perinnän täytäntöönpanon mahdollistavan asiakirjan riittauttamista koskevat toimet, jotka avunantoa pyytävän viranomaisen sijaintijäsenvaltiossa on toteutettu, heti saatuaan tiedon tällaisista toimista.

2. Jos direktiivin 76/308/ETY 12 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla pyydetty varotoimenpiteet tai perintä ovat viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, sijaintijäsenvaltion lakien, asetusten ja hallintokäytäntöjen vastaisia, viranomaisen on ilmoitettava asiasta avunantoa pyytävälle viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen vastaanottamisesta.

3. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava avunantoa pyytäneelle viranomaiselle kirjallisesti heti tiedon saatuaan kaikki toimet, joihin ensiksi mainitun viranomaisen sijaintijäsenvaltiossa on ryhdytty perittävien määrien takaisin maksamiseksi tai korvausten maksamiseksi niiden saatavien perinnässä, jotka on riitautettu direktiivin 76/308/ETY 12 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla.

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on otettava mahdollisuuksien mukaan avunantoa pyytänyt viranomainen mukaan menettelyihin, joilla takaisin maksettava määrä ja maksettava korvaus hoidetaan. Avunantoa pyytäneen viranomaisen on siirrettävä viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, perustellusta pyynnöstä takaisin maksettavat määrät ja maksettavan korvauksen kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

18 artikla

1. Jos perintää tai varotoimenpiteitä koskevasta pyynnöstä tulee aiheeton saatavan maksamisen, pyynnön peruuttamisen tai muun syyn vuoksi, avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava siitä välittömästi kirjallisesti viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, jotta tämä voi keskeyttää aloittamansa toimet.

2. Jos perintää tai varotoimenpiteitä koskevan pyynnön kohteena olevan saatavan määrä jostakin syystä muuttuu, avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava tästä välittömästi kirjallisesti viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, ja annettava tarvittaessa uusi asiakirja.

3. Jos muutos johtaa saatavan määrän vähentymiseen, viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on jatkettava aloittamaansa toimea saatavan perimiseksi tai varotoimien toteuttamiseksi, mutta kyseinen toimi on rajoitettava vielä maksamatta olevaan määrään.

Jos silloin kun viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettu saatavan määrän vähentymisestä, se on jo perinyt vielä maksamatta olevaa määrää suuremman määrän, mutta 19 artiklassa tarkoitettua siirtomenettelyä ei ole vielä aloitettu, viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on maksettava takaisin liikaa maksettu määrä siihen oikeutetulle henkilölle.

4. Jos muutos johtaa saatavan määrän lisääntymiseen, avunantoa pyytävän viranomaisen on toimitettava viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, mahdollisimman pian perintää tai varotoimenpiteitä koskeva lisäpyyntö.

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on käsiteltävä kyseinen lisäpyyntö mahdollisuuksien mukaan samanaikaisesti alkuperäisen pyynnön kanssa. Jos aloitetun menettelyn eteneminen huomioon ottaen lisäpyynnön ja alkuperäisen pyynnön käsitelyn yhdistäminen ei ole mahdollista, viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on noudatettava lisäpyynnön mukaisia toimenpiteitä ainoastaan, jos kyseessä oleva määrä on vähintään 25 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettun määrän suuruinen.

5. Avunantoa pyytävän viranomaisen on muunnettava saatava muuttunut määrä viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, sijaintijäsenvaltion valuutan määräiseksi käyttäen alkuperäisessä pyynnössä käyttämänsä vaihtokurssia.

19 artikla

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, perimät määrät, mukaan lukien mahdollinen direktiivin 76/308/ETY 9 artiklan 2 kohdan mukainen korko, siirretään avunantoa pyytävälle viranomaiselle viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, sijaintijäsenvaltion valuutan määräisenä. Siirto on tehtävä kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona perintä on suoritettu.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia muista järjestelyistä tämän direktiivin 25 artiklan 2 kohdassa vahvistettua vähimmäismäärää pienempien määrien siirtämiseksi.

20 artikla

Lukuun ottamatta viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, direktiivin 76/308/ETY 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina korkoina mahdollisesti perimiä määriä, saatava katsotaan perityksi, kun siitä on peritty määrä, joka on ilmaistu sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, sijaintijäsenvaltion kansallisessa valuutassa, käyttäen tämän direktiivin 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua muuntokurssia

V LUKU

ILMOITUSTEN TOIMITTAMINEN

21 artikla

1. Kaikki tämän direktiivin nojalla kirjallisesti toimitettavat tiedot toimitetaan mahdollisuuksien mukaan ainoastaan sähköisesti, lukuun ottamatta:

a) direktiivin 76/308/ETY 5 artiklassa tarkoitettua ilmoituspyyntöä sekä sitä asiakirjaa tai päätöstä, jonka tiedoksiantoa pyydetään;

b) direktiivin 76/308/ETY 6 ja 13 artiklassa tarkoitettua perintää tai varotoimia koskevaa pyyntöä sekä sen täytäntöönpanoa mahdollistavaa asiakirjaa.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia luopuvansa 1 kohdassa lueteltujen pyyntöjen ja asiakirjojen toimittamisesta paperilla.

22 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä keskustuimipaikka, joka on päävastuussa sähköisesti toteutettavasta viestinnästä muiden jäsenvaltioiden kanssa. Tällä toimipaikalla on liitännä CCN/CSI-verkkoon.

Jos jäsenvaltiossa on nimetty useita viranomaisia soveltamaan tätä direktiiviä, keskustuimipaikka on vastuussa kaikesta sähköisesti toteutettavan viestinnän edelleen toimittamisesta kyseisten viranomaisten ja muiden jäsenvaltioiden keskustuimipaikkojen välillä.

23 artikla

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tietoja sähköisiin tietokantoihin tallettaessaan ja kyseisiä tietoja sähköisesti vaihtaessaan toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kaikki tämän direktiivin missä tahansa muodossa välitetyt tiedot pysyvät luottamuksellisina.

Tiedot kuuluvat ammattisalaisuuden piiriin, ja niitä suojataan kuten samankaltaisia tietoja suojataan vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja saavat käyttää ainoastaan direktiivin 76/308/ETY 16 artiklassa tarkoitettut henkilöt ja viranomaiset.

Näitä tietoja voidaan käyttää sellaisten oikeudellisten tai hallinnollisten menettelyjen yhteydessä, jotka on aloitettu direktiivin 76/308/ETY 2 artiklassa tarkoitettujen maksujen, tullien, verojen ja muiden toimenpiteiden perimiseksi.

Turvallisuusjärjestelyt hyväksyvän Euroopan komission viranomaisen asianmukaisesti valtuuttamat henkilöt voivat päästä käsiksi näihin tietoihin ainoastaan siltä osin kuin on tarpeen CCN/CSI-verkon huoltamiseksi, ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten viestissä sähköisesti niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kaikkeen viestintään on saatu asianmukaiset valtuudet.

24 artikla

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on toimitettava tiedot ja muut seikat avunantoa pyytävälle viranomaiselle sijaintijäsenvaltionsa virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä taikka jollakin muulla avunantoa pyytävän viranomaisen ja viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kesken sovitulla kielellä.

VI LUKU

AVUNPYYNNÖN ESITTÄMISEN JA EPÄÄMISEN PERUSTEET

25 artikla

1. Avunantoa pyytävä viranomainen voi esittää avunpyynnön yhdestä tai useammasta saatavasta, jos ne ovat yhdeltä ja samalta henkilöltä perittäviä.

2. Avunpyyntöä ei saa esittää, jos direktiivin 76/308/ETY 2 artiklan a–i alakohdassa lueteltujen yhden tai useamman saatavan kokonaismäärä on vähemmän kuin 1 500 euroa.

26 artikla

Jos viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, päättää direktiivin 76/308/ETY 14 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla evätä avunpyynnön, sen on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle kirjallisesti kieltäytymisen syyt. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on annettava ilmoitus välittömästi päätöksen tehtyään ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa avunpyynnön vastaanottopäivästä.

VII LUKU

KORVAUSJÄRJESTELYT

27 artikla

Jokainen jäsenvaltio nimeää vähintään yhden virkamiehen, jolla on asianmukaiset valtuudet sopia korvausjärjestelyistä direktiivin 76/308/ETY 18 artiklan 3 kohdan nojalla.

28 artikla

1. Jos viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, päättää pyytää korvausjärjestelyjä, sen on ilmoitettava viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, kirjallisesti niistä syistä, minkä vuoksi se katsoo saatavan perinnän aiheuttavan erityisiä vaikeuksia, erittäin suuret kulut tai liittyvän järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan.

Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on oheistettava yksityiskohtainen arvio niistä kustannuksista, joiden korvaamista se pyytää avunantoa pyytävältä viranomaiselta.

2. Avunantoa pyytävä viranomainen antaa kirjallisen vastaanottoilmoituksen korvausjärjestelyjä koskevasta pyynnöstä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa seitsemän päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

Kahden kuukauden kuluessa kyseisen pyynnön vastaanottoilmoituksen päivästä avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, suostuuko se ehdotettuihin korvausjärjestelyihin ja missä määrin.

3. Jos avunantoa pyytävä viranomainen ja viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, eivät pääse korvausjärjestelyistä yhteisymmärrykseen, viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan jatkaa perintämenettelyä tavanomaiseen tapaan.

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

29 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle vuosittain ennen 15 päivää maaliskuuta mahdollisuuksien mukaan sähköisesti direktiivissä 76/308/ETY säädettyjen menettelyjen soveltamisesta ja edellisinä kalenterivuosina saaduista tuloksista tämän direktiivin liitteessä IV olevan mallin mukaisesti.

30 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä ja määräyksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

31 artikla

Komissio ilmoittaa muille jäsenvaltioille toimenpiteet, jotka kukin jäsenvaltio on toteuttanut tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi.

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle tätä direktiiviä soveltamaan toimivaltaisten viranomaisten sekä direktiivin 76/308/ETY 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja järjestelyjä sopimaan valtuutettujen virkamiesten nimet ja osoitteet.

32 artikla

Kumotaan direktiivi 77/794/ETY.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

33 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

34 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

Frederik BOLKESTEIN

Komission jäsen

LIITE I

Direktiivin 76/308/ETY 4 artiklassa tarkoitetun tietojen pyynnön malli

DIREKTIIVI 76/308/ETY

(4 artikla)

(Avunantoa pyytävä viranomainen, osoite, puhelin-, telekopio- ja pankkitilinumero jne.)

(Pyyntöä käsittelevän virkamiehen nimi, sähköpostiosoite, puhelin- ja telekopionumero sekä kielitaito)

.....
(Pyyntöön lähetyspaikka ja -aika)

.....
(Avunantoa pyytävän viranomaisen viitenumero)

Pyyntö osoitettu:

.....
(Viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, postilokero, paikka jne.)
.....
.....

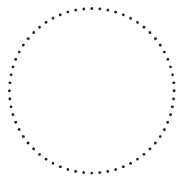
(Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, merkintöjä varten)

TIE TOJEN PYYNTÖ

Allekirjoittanut,
(Nimi ja virkanimike)

joka toimii edellä mainitun avunantoa pyytävän viranomaisen asianmukaisesti valtuuttamana asiamiehenä, pyytää direktiivin 76/308/ETY 4 artiklan nojalla seuraavia tietoja:

Asianomaista henkilöä (*) koskevat tiedot		
a) Luonnollisilta henkilöiltä:	Nimi:	
	Syntymäpaikka ja -aika:	
Oikeushenkilöiltä:	Oikeudellinen muoto:	Yrityksen nimi:
Osoite (tunnettu/oletettu (*)):		
Päävelallinen / Kanssavelallinen / Varoja hallussaan pitävä kolmas (*)		
b) Päävelallisen nimi, jos eri kuin asianomainen henkilö:		
Osoite (tunnettu/oletettu (*)):		
c) Edellä mainittuja henkilöjä koskevat muut asiaan vaikuttavat tiedot:		

Tiedot saatavasta tai saatavista			
— Määrä: Pääoma:	Korot:	Kustannukset:	Rangaistusmaksut:
— Saatavan/saatavien täsmällinen laji:			
— Päivämäärä, jolloin perintä viimeistään suoritettava:			
— Muut tiedot:			
Muut viranomaiset, joille pyyntö on lähetetty:			
Pyydetty tiedot			
..... (Allekirjoitus) Leima			
(*) Tarpeeton poistetaan. (¹) Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö.			

LIITE II

Direktiivin 76/308/ETY 5 artiklassa tarkoitetun ilmoituspyynnön malli

DIREKTIIVI 76/308/ETY

(5 artikla)

(Avunantoa pyytävä viranomainen, osoite, puhelin-, telekopio- ja pankkitilinumero jne.)

(Pyyntöä käsittelevän virkamiehen nimi, sähköpostiosoite, puhelin- ja telekopionumero sekä kielitaito)

(Pyyntöä lähettävän viranomaisen viitenumero)

(Pyyntöä lähettävän viranomaisen viitenumero)

Pyyntö osoitettu (esitetty): (Viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, postilokero, paikka jne.)

(Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, merkintöjä varten)

ILMOITUSPYYNTÖ

Allekirjoittanut
(Nimi ja virkanimike)

joka toimii edellä mainitun avunantoa pyytävän viranomaisen asianmukaisesti valtuuttamana asiamiehenä, pyytää direktiivin 76/308/ETY 5 artiklan nojalla seuraavan asiakirjan/päätöksen (*) tiedoksiantamista:

Asianomaista henkilöä ⁽¹⁾ koskevat tiedot		
a) Luonnollisilta henkilöiltä:	Nimi:	
	Syntymäaika ja -paikka:	
Oikeushenkilöiltä:	Oikeudellinen muoto:	Yrityksen nimi:
Osoite (tunnettu/oletettu (*)):		
Päävelallinen / Kanssavelallinen / Varoja hallussaan pitävä kolmas (*)		
b) Päävelallisen nimi, jos eri kuin asianomainen henkilö:		
Osoite (tunnettu/oletettu (*)):		
c) Edellä mainittuja henkilöjä koskevat muut asiaan vaikuttavat tiedot:		
Tiedot saatavasta tai saatavista		
— Tiedoksiannettavan asiakirjan (tai päätöksen) luonne ja asia: — Määrä (korot, rangaistusmaksut ja kustannukset mukaan luettuina): — Saatavan/saatavien täsmällinen laji: — Tiedoksiannon viimeinen mahdollinen päivämäärä: — Muut tiedot:		
..... (Allekirjoitus)		 Leima
(*) Tarpeeton poistetaan. (¹) Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö.		

TODISTUS

Allekirjoittanut todistaa täten

- että kääntöpuolella olevaan pyyntöön liitetty asiakirja/päätös (*) on annettu tiedoksi päivätyssä pyynnössä mainitulle vastaanottajalle. Tiedoksiantaminen toimitettiin seuraavalla tavalla (1)
- että kääntöpuolella olevaan pyyntöön liitettyä asiakirjaa/päätöstä (*) ei pystytty antamaan tiedoksi edellä mainitussa pyynnössä mainitulle vastaanottajalle seuraavista syistä (*):

.....
(Päiväys)

.....
(Allekirjoitus)

.....
(Leima)

(*) Tarpeeton poistetaan.

(1) Ilmoitettava täsmällisesti, tapahtuiko tiedoksianto asianomaiselle henkilölle henkilökohtaisesti vai muuta menettelyä käyttäen.

LIITE III

Direktiivin 76/308/ETY 6 ja 13 artiklassa tarkoitettua perintää tai varatoimenpiteiden toteuttamista koskevan pyynnön malli**DIREKTIIVI 76/308/ETY****(6—13 artikla)**

(Avunantoa pyytävä viranomainen, osoite, puhelin-, telekopio- ja pankkitilinumero jne.)

(Pyyntöä käsittelevän virkamiehen nimi, sähköpostiosoite, puhelin- ja telekopionumero sekä kielitaito)

.....
(Pynnön lähetyspaikka ja -aika)

.....
(Avunantoa pyytävän viranomaisen viitenumero)

Pyyntö esitetään:

.....
(Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, nimi, postilokero, paikka jne.)
.....
.....

(Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, merkintöjä varten)

PERINTÄÄ/VAROTOIMENPITEIDEN TOTEUTTAMISTA KOSKEVA PYYNTÖ

Allekirjoittanut,
(Nimi ja virkanimike)

joka toimii edellä mainitun avunantoa pyytävän viranomaisen asianmukaisesti valtuuttamana asiamiehenä, pyytää täten:

- liitteenä olevassa täytäntöönpanoasiakirjassa tarkoitetun seuraavan yhden tai useamman saatavan perintää direktiivin 76/308/ETY 7 artiklan nojalla; 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät (*)
- varotoimenpiteisiin ryhtymistä direktiivin 76/308/ETY 13 artiklan nojalla jäljempänä mainitun henkilön ja liitteenä olevassa täytäntöönpanoasiakirjassa tarkoitetun yhden tai useamman saatavan osalta; allekirjoittanut liittää oheen selvityksen tämän pyynnön syistä (*).

Allekirjoittanut pyytää, että koko peritty saatava siirretään:

.....
(Pankkitilin numero)
.....
(Tilinomistajan nimi ja osoite)
.....
(Maksuviite)

Maksu erissä on: mahdollista ilman lisäkäsittelyä / mahdollinen ainoastaan asian käsittelyn jälkeen / ei mahdollinen (*)

.....
(Allekirjoitus)

Leima

Asianomaista henkilöä koskevat tiedot (*)		
a) Luonnollisilta henkilöiltä:	Nimi:	
	Syntymäaika ja -paikka:	
Oikeushenkilöiltä:	Oikeudellinen muoto:	Yrityksen nimi:
Osoite (tunnettu/oletettu (*)):		
Päävelallinen / Kanssavelallinen / Varoja hallussaan pitävä kolmas (*)		
b) Päävelallisen nimi, jos eri kuin asianomainen henkilö:		
Osoite (tunnettu/oletettu (*)):		
c) Jos vaikuttaa asiaan: kolmannen hallussa olevat velallisen varat:		
d) Muut asiaan vaikuttavat tiedot:		
(Yksityiskohtainen kuvaus kaikista muista asiaan vaikuttavista, edellä mainituista henkilöistä tiedossa olevista seikoista)		
(*) Tarpeeton poistetaan.		
(!) Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö.		

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 18 päivänä marraskuuta 2002,

jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan yhteisön puolesta vuoden 1996 kansainvälinen yleissopimus vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä (HNS-yleissopimus) tai liittymään siihen yhteisön puolesta

(2002/971/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c kohdan, 67 artiklan 1 kohdan ja 300 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Vuoden 1996 kansainvälisellä yleissopimuksella vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä, jäljempänä 'HNS-yleissopimus', pyritään varmistamaan riittävä, nopea ja tehokas korvaus henkilöille, joille aiheutuu vahinkoa meriteitse kuljetettujen vaarallisten ja haitallisten aineiden päästöistä. Yleissopimus korjaa huomattavan puutteen meren pilaantumiseen liittyvän vastuun kansainvälisessä sääntelyssä.

(2) HNS-yleissopimuksen 38, 39 ja 40 artikla vaikuttavat tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevaan yhteisön johdettuun oikeuteen, josta on säädetty tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 44/2001 ⁽³⁾.

(3) Yhteisöllä on näin ollen yksinomainen toimivalta HNS-yleissopimuksen 38, 39 ja 40 artiklaan liittyvissä kysymyksissä siltä osin kuin nämä artiklat vaikuttavat asetuksessa (EY) N:o 44/2001 vahvistettuihin sääntöihin. Jäsenvaltiot säilyttävät toimivaltansa sellaisten tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien alojen osalta, jotka eivät vaikuta yhteisön oikeuteen.

(4) HNS-yleissopimuksessa tunnustetaan sopimuspuolen asema ainoastaan itsenäisille valtioille, eikä lähiaikoina ole aikomusta aloittaa neuvotteluja uudelleen yhteisön toimivallan ottamiseksi huomioon tällä alalla. Yhteisön ei näin ollen ole tällä hetkellä mahdollista ratifioida HNS-yleissopimusta tai liittyä siihen, eikä tämä näytä olevan mahdollista lähitulevaisuudessa.

(5) HNS-yleissopimus on erityisen tärkeä, sillä sen avulla voidaan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden edut huomioon ottaen parantaa vahingonkäräjien suojaa meren pilaantumiseen liittyvää vastuuta koskevista kansainvälisissä säännöissä siten kuin vuoden 1982 Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen soveltaminen sitä edellyttää.

(6) HNS-yleissopimuksessa käyttöön otetun järjestelmän aineelliset säännöt kuuluvat jäsenvaltioiden kansalliseen toimivaltaan, ja ainoastaan tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat määräykset kuuluvat yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Ottaen huomioon HNS-yleissopimuksen tavoitteet ja tarkoitus, ei ole mahdollista erottaa toisistaan yhteisön ja jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluvien yleissopimuksen määräysten hyväksymistä.

⁽¹⁾ EYVL C 51 E, 26.2.2002, s. 370.

⁽²⁾ Lausunto annettu 11. kesäkuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (7) Neuvoston olisi sen vuoksi valtuutettava jäsenvaltiot ratifioimaan HNS-yleissopimus tai liittymään siihen yhteisön puolesta tässä päätöksessä vahvistetuin edellytyksin.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi saatettava kohtuullisessa ajassa päätökseen yhteisön puolesta suoritettavat HNS-yleissopimusta koskevat ratifiointi- tai liittymismenettelynsä. Jäsenvaltioiden olisi vaihdettava tietoja ratifiointi- tai liittymismenettelyjensä etenemisestä niiden ratifiointi- tai liittymiskirjojen tallettamisen valmistelemiseksi.
- (9) Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti osallistuvat tämän päätöksen tekemiseen ja täytäntöönpanoon.
- (10) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen, se ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta siihen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Rajoittamatta yhteisön olemassa olevaa toimivaltaa tällä alalla, neuvosto valtuuttaa jäsenvaltiot ratifioimaan HNS-yleissopimuksen yhteisön puolesta tai liittymään siihen yhteisön puolesta seuraavissa artikloissa vahvistetuin edellytyksin.
2. HNS-yleissopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.
3. 'Jäsenvaltiolla' tarkoitetaan tässä päätöksessä kaikkia jäsenvaltioita Tanskaa lukuun ottamatta.

2 artikla

Ratifioidessaan HNS-yleissopimuksen tai liittyessään siihen jäsenvaltioiden on annettava seuraava lausuma:

"Tämän yleissopimuksen alaan kuuluvia asioita koskevat tuomiot, jotka on annettu (...) ⁽¹⁾ tuomioistuimessa tunnustetaan ja pannaan täytäntöön (...) ⁽²⁾ asiaa koskevien yhteisön sisäisten säännösten mukaisesti (*)."

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet HNS-yleissopimuksen ratifiointi- tai liittymiskirjojen tallettamiseksi Kansainvälisen merenkulkujärjestön pääsihteerin huostaan kohtuullisessa ajassa ja mikäli mahdollista ennen 30 päivää kesäkuuta 2006.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava neuvostolle ja komissiolle ennen 30 päivää kesäkuuta 2004 ajankohta, johon mennessä niiden ratifiointi- tai liittymismenettelyt on määrä saattaa päätökseen.
3. Jäsenvaltioiden on pyrittävä vaihtamaan tietoja ratifiointi- tai liittymismenettelyjensä etenemisestä.

4 artikla

HNS-yleissopimusta ratifioidessaan tai siihen liittyessään jäsenvaltioiden on ilmoitettava kirjallisesti Kansainvälisen merenkulkujärjestön pääsihteerille, että ratifiointi tai liittyminen on suoritettu tämän päätöksen mukaisesti.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on mahdollisimman pian pyrittävä siihen, että HNS-yleissopimus muutetaan niin, että Euroopan yhteisö voi tulla sen sopimuspuoleksi.

Tehty Brysselissä 18 päivänä marraskuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. S. MØLLER

⁽¹⁾ Kaikki jäsenvaltiot lausuman antavaa jäsenvaltiota ja Tanskaa lukuunottamatta.

⁽²⁾ Lausuman antanut jäsenvaltio.

(*) Tällä hetkellä kyseiset säännökset ovat asetuksessa (EY) N:o 44/2001.

LIITE

KÄÄNNÖS

VUODEN 1996 KANSAINVÄLINEN YLEISSOPIMUS VASTUUSTA JA VAHINGONKORVAUKSESTA VAARALLISTEN JA HAITALLISTEN AINEIDEN MERIKULJETUSTEN YHTEYDESSÄ (HNS-YLEISSOPIMUS)

TÄMÄN YLEISSOPIMUKSEN SOPIMUSVALTIOT, JOTKA

OVAT TIETOISIA vaarallisten ja haitallisten aineiden maailmanlaajuisten merikuljetusten aiheuttamista vaaroista,

OVAT VAKUUTTUNEITA tarpeesta varmistaa, että vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetuksiin liittyvien vahinkotapahtumien johdosta vahinkoa kärsineillä henkilöillä on mahdollisuus riittävään, nopeaan ja tehokkaaseen vahingonkorvaukseen,

HALUAVAT hyväksyä yhdenmukaiset kansainväliset säännöt ja menettelytavat tällaisiin vahinkoihin liittyvän korvausvastuun ja korvausten määrittämiseksi,

KATSOVAT, että varustamoelinkeinoon ja lastia edustavien tahojen tulisi jakaa keskenään vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten aiheuttamien vahinkojen taloudelliset seuraukset,

OVAT SOPINEET seuraavasta:

1 LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

Määritelmät

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa:

1. 'Aluksella' tarkoitetaan mitä tahansa mertakulkevaa alusta tyypistä riippumatta.
2. 'Henkilöllä' tarkoitetaan yksilöä, yhteisöä tai julkista tai yksityistä laitosta, yhteisön muodosta riippumatta, sekä valtiota tai sen osaa.
3. 'Omistajalla' tarkoitetaan aluksen omistajaksi rekisteröityä henkilöä tai henkilöitä taikka, rekisteröinnin puuttuessa, aluksen omistavaa henkilöä tai henkilöitä. Jos aluksen kuitenkin omistaa valtio ja sitä käyttää yhtiö, joka kyseisessä valtiossa on rekisteröity aluksen käyttäjäksi, 'omistaja' tarkoittaa tällaista yhtiötä.
4. 'Vastaanottajalla' tarkoitetaan joko
 - a) henkilöä, joka tosiasiallisesti ottaa vastaan sopimusvaltion satamassa tai terminaalissa purettavan maksuvelvollisen lastin. Mikäli kuitenkin lastin vastaanottamisen aikaan sen tosiasiallisesti vastaanottava henkilö toimii jonkin sopimusvaltion toimivaltaan kuuluvan henkilön edustajana, toimeksiantaja katsotaan lastin vastaanottajaksi, jos edustaja ilmoittaa toimeksiantajan HNS-rahastolle; tai
 - b) sopimusvaltiossa olevaa henkilöä, jota kyseisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan pidetään sopimusvaltion satamassa tai terminaalissa purettavan maksuvelvollisen lastin vastaanottajana, edellyttäen kuitenkin, että vastaanotetun maksuvelvollisen lastin kokonaismäärä on kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön perusteella oleellisesti sama kuin se lastin määrä, joka olisi vastaanotettu a alakohdan mukaisesti.
5. 'Vaarallisilla ja haitallisilla aineilla' (hazardous and noxious substances — HNS) tarkoitetaan
 - a) aluksen lastina kuljetettuja aineita, tarvikkeita ja tavaroita, joita tarkoitetaan i—vii alakohdassa:
 - i) irtolastina kuljetettuja öljyjä, jotka luetaan alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteen I lisäyksessä I, sellaisena kuin sitä on muutettu yleissopimukseen liittyvällä vuoden 1978 pöytäkirjalla ja sen myöhemmillä muutoksilla;

- ii) irtolastina kuljetettuja haitallisia nestemäisiä aineita, joita tarkoitetaan alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteen II lisäyksessä II, sellaisena kuin sitä on muutettu yleissopimukseen liittyvällä vuoden 1978 pöytäkirjalla ja sen myöhemmillä muutoksilla, sekä sellaisia aineita ja seoksia, jotka väliaikaisesti luokitellaan pilaantumislukkiin A, B, C tai D kyseisen liitteen II 3(4) säännön mukaisesti;
- iii) irtolastina kuljetettuja vaarallisia nestemäisiä aineita, jotka luetellaan vuoden 1983 irtolastina vaarallisia kemikaaleja kuljettavien alusten kansainvälisen rakenne- ja varustelusäännöstön (IBC Code) 17 luvussa, sellaisena kuin sitä on muutettu, sekä sellaisia vaarallisia tuotteita, joita varten lippuvaltion viranomaisen ja satamaviranomaiset ovat antaneet alustavat lastinkuljetusehdot kyseisen säännöstön 1.1.3 kohdan mukaisesti;
- iv) vaarallisia, haitallisia ja vahingollisia pakattuja aineita, tarvikkeita ja tavaroita, jotka sisältyvät kansainväliseen vaarallisten aineiden merikuljetuksia koskevaan säännöstöön (IMDG Code), sellaisena kuin sitä on muutettu;
- v) nesteytettyjä kaasuja, jotka luetellaan vuoden 1983 irtolastina nesteytettyjä kaasuja kuljettavien alusten kansainvälisen rakenne- ja varustelusäännöstön (IGC Code) 19 luvussa, sellaisena kuin sitä on muutettu, sekä sellaisia tuotteita, joita varten lippuvaltion viranomaisen ja satamaviranomaiset ovat antaneet alustavat lastinkuljetusehdot kyseisen säännöstön 1.1.6 kohdan mukaisesti;
- vi) irtolastina kuljetettuja nestemäisiä aineita, joiden syttymispiste on korkeintaan 60 °C (suljetussa tilassa testattuna);
- vii) irtolastina kuljetettuja kiinteitä aineita, joilla on sellaisia haitallisia vaikutuksia, jotka mainitaan kiinteiden irtolastien turvallista käsittelyä koskevan säännöstön (BC Code) B liitteessä, sellaisena kuin sitä on muutettu, siinä määrin kuin kansainvälisen vaarallisten aineiden merikuljetuksia koskevan säännöstön määräykset koskevat myös näitä aineita, kun ne kuljetetaan pakattuna; ja

b) a kohdan i—iii alakohdassa ja v—vii alakohdassa tarkoitettujen irtolastina kuljetettujen aineiden jäänteitä.

6. 'Vahingolla' tarkoitetaan:

- a) vaarallisia ja haitallisia aineita kuljettavalla aluksella tai sen ulkopuolella ilmennyt ihmishengen menetystä tai henkilövahinkoa, jonka nämä aineet ovat aiheuttaneet;
- b) vaarallisia ja haitallisia aineita kuljettavan aluksen ulkopuolella ilmennyt omaisuuden menetystä tai omaisuusvahinkoa, jonka nämä aineet ovat aiheuttaneet;
- c) ympäristön pilaantumisesta johtuvaa menetystä tai vahinkoa, jonka vaaralliset tai haitalliset aineet ovat aiheuttaneet, edellyttäen kuitenkin, että muu ympäristön pilaantumisesta suoritettava korvaus kuin ympäristön pilaantumisen aiheuttama ansion menetys rajoitetaan kohtuullisten ja todellisuudessa tehtyjen tai tehtävien ennallistamistoimien kustannuksiin; ja
- d) torjuntatoimien kustannuksia ja torjuntatoimien aiheuttamia lisämenetyksiä tai -vahinkoja.

Jollei vaarallisten tai haitallisten aineiden aiheuttamaa vahinkoa ole kohtuudella mahdollista erottaa muiden tekijöiden aiheuttamista vahingoista, kaikkia tällaisia vahinkoja pidetään vaarallisten tai haitallisten aineiden aiheuttamina, paitsi siinä tapauksessa, että ja siltä osin kuin muiden tekijöiden aiheuttama vahinko on 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tyyppiä.

Tässä kohdassa 'jonka nämä aineet ovat aiheuttaneet' tarkoittaa aineiden vaarallisen tai haitallisen ominaisuuden aiheuttamia vahinkoja.

- 7. 'Torjuntatoimilla' tarkoitetaan sellaisia kohtuullisia toimia, joihin kuka tahansa henkilö ryhtyy vahinkotapahtuman ilmenemisen jälkeen vahingon estämiseksi tai minimoimiseksi.
- 8. 'Vahinkotapahtumalla' tarkoitetaan sellaista tapahtumaa tai samaa alkuperää olevaa tapahtumasarjaa, joka aiheuttaa vahinkoa tai muodostaa vakavan ja välittömän vahingon uhan.
- 9. 'Merikuljetuksella' tarkoitetaan aikaa vaarallisten ja haitallisten aineiden lastaamisen alkamisesta jollakin aluksen laitteella siihen saakka, kun niiden purkaminen aluksen laitteella päättyy. Ellei aluksen laitteita käytetä, aika alkaa siitä ja päättyy vastaavasti siihen, kun vaaralliset ja haitalliset aineet ylittävät aluksen laidan.
- 10. 'Maksuvelvollisella lastilla' tarkoitetaan vaarallisia ja haitallisia aineita, jotka kuljetetaan meritse lastina sopimusvaltion alueella olevaan satamaan tai terminaaliin ja jotka puretaan kyseisessä valtiossa. Kauttakulussa olevaa lastia, joka siirretään aluksesta suoraan tai sataman tai terminaalin kautta toiseen alukseen, joko kokonaan tai osittain, kuljetuksen aikana alkuperäisestä lastausatamasta tai terminaalista päätesatamaan tai terminaaliin, pidetään maksuvelvollisena lastina ainoastaan, kun se vastaanotetaan lopullisessa päätesatamassa.
- 11. 'HNS-rahastolla' tarkoitetaan kansainvälistä vaarallisten ja haitallisten aineiden rahastoa, joka perustetaan 13 artiklan mukaisesti.
- 12. 'Laskentayksiköllä' tarkoitetaan Kansainvälisen valuuttarahaston määrittämää erityisnosto-oikeutta.

13. 'Aluksen rekisteröintivaltiolla' tarkoitetaan rekisteröidyn aluksen osalta aluksen rekisteröintivaltiota ja rekisteröimättömän aluksen osalta valtiota, jonka lipun alla alus purjehtii.
14. 'Terminaalilla' tarkoitetaan paikkaa, johon varastoidaan merikuljetuksen jälkeen vastaanotettuja vaarallisia ja haitallisia aineita, mukaan luettuna sellaiset avomerilaitokset, jotka on putkilla tai muulla tavalla liitetty sellaiseen paikkaan.
15. 'Johtajalla' tarkoitetaan HNS-rahaston johtajaa.
16. 'Järjestöllä' tarkoitetaan Kansainvälistä merenkulkujärjestöä.
17. 'Pääsihteerillä' tarkoitetaan järjestön pääsihteerää.

Liitteet

2 artikla

Tämän yleissopimuksen liitteet ovat tämän yleissopimuksen erottamaton osa.

Soveltamisala

3 artikla

Tätä yleissopimusta sovelletaan yksinomaan:

- a) vahinkoon, joka on aiheutunut sopimusvaltion alueella, mukaan luettuna sen aluemerii;
- b) ympäristön pilaantumisesta aiheutuvaan vahinkoon kansainvälisen oikeuden mukaisesti perustetulla sopimusvaltion talousvyöhykkeellä tai, jos sopimusvaltio ei ole perustanut talousvyöhykettä, välittömästi asianomaisen sopimusvaltion aluemerien ulkopuolella olevalla ja siihen rajoittuvalla alueella, jonka kyseinen valtio on määrännyt kansainvälisen oikeuden mukaisesti ulottumaan enintään 200 meripeninkulman päähän niistä perusviivoista, joista sen aluemerien leveys mitataan;
- c) muuhun kuin ympäristön pilaantumisesta aiheutuneeseen vahinkoon minkä tahansa valtion alueen ulkopuolella, mukaan luettuna sen aluemerii, jos vahinko on aiheutunut aineesta, joka on kuljetettu sopimusvaltiossa rekisteröidyllä aluksella tai, jos alusta ei ole rekisteröity, sopimusvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella; ja
- d) torjuntatoimiin, riippumatta siitä, missä näihin toimiin ryhdytään.

4 artikla

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan vaatimuksiin, jotka johtuvat vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten aiheuttamasta vahingosta, lukuun ottamatta vaatimuksia, jotka perustuvat sopimuksiin matkustajien ja tavaroiden kuljetamisesta.
2. Tätä yleissopimusta ei sovelleta niiltä osin kuin sen määräykset ovat ristiriidassa sovellettavan työntekijöille maksettavia korvauksia ja sosiaaliturvamääräyksiä koskevan lainsäädännön kanssa.
3. Tätä yleissopimusta ei sovelleta:
 - a) pilaantumisvahinkoon, joka on määritelty vuonna 1969 tehdyssä öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa, sellaisena kuin sitä on muutettu, riippumatta siitä, onko vahingosta maksettava korvauksia kyseisen yleissopimuksen mukaisesti; ja
 - b) vahinkoon, jonka on aiheuttanut luokkaan 7 kuuluva radioaktiivinen aine, joka mainitaan joko vaarallisten aineiden merikuljetuksia koskevassa kansainvälisessä säännöstössä, sellaisena kuin sitä on muutettu, tai kiinteiden irtolastien turvallista käsittelyä koskevan säännösten lisäyksessä B, sellaisena kuin sitä on muutettu.
4. Lukuun ottamatta 5 kohdassa tarkoitettua tapausta, tämän yleissopimuksen määräyksiä ei sovelleta sota-aluksiin, laivaston apualuksiin tai muihin aluksiin, joita valtio omistaa tai käyttää, ja joita käytetään kyseisenä ajankohtana yksinomaan muuhun kuin kaupalliseen tarkoitukseen.
5. Sopimusvaltio voi päättää soveltaa tätä yleissopimusta sota-aluksiinsa tai muihin 4 kohdassa tarkoitettuihin aluksiin, jolloin se ilmoittaa siitä pääsihteerille ja täsmentää samalla soveltamista koskevat ehdot.
6. Sopimusvaltion omistamien, kaupalliseen tarkoitukseen käytettävien alusten osalta kutakin valtiota vastaan voidaan esittää vahingonkorvausvaatimus 38 artiklan mukaisesti toimivaltaisessa tuomioistuimessa eikä valtio voi puolustuksestaan vedota suvereniteettiinsä.

5 artikla

1. Valtio voi ratifioidessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen tai siihen liittyessään, taikka milloin tahansa sen jälkeen antaa selityksen, jonka mukaan tätä yleissopimusta ei sovelleta aluksiin:

- a) joiden bruttovetoisuutta osoittava luku on korkeintaan 200; ja
- b) jotka kuljettavat vaarallisia ja haitallisia aineita ainoastaan pakattuna; ja
- c) kun niitä käytetään kyseisen valtion satamien tai avomerilaitosten välisiin matkoihin.

2. Kun kaksi naapurivaltiota sopivat, että tätä yleissopimusta ei sovelleta myöskään aluksiin, joita tarkoitetaan 1 kohdan a ja b alakohdassa, kun niitä käytetään näiden valtioiden satamien tai avomerilaitosten välisiin matkoihin, kyseiset valtiot voivat antaa selityksen, jonka mukaan 1 kohdan poikkeus tämän yleissopimuksen soveltamisesta koskee myös tässä kohdassa tarkoitettuja aluksia.

3. Valtio, joka on antanut 1 tai 2 kohdan mukaisen selityksen, voi perua selityksen milloin tahansa.

4. Tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukainen selitys ja 3 kohdan mukainen selityksen peruutus talletetaan pääsihteerin huostaan, joka välittää sen johtajalle tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen.

5. Jos valtio on antanut 1 tai 2 kohdan mukaisen selityksen eikä ole perunut sitä, kyseisessä kohdassa tarkoitettulla aluksella kuljetettavia vaarallisia ja haitallisia aineita ei pidetä maksuvelvollisena lastina 18 artiklaa, 20 artiklaa, 21 artiklan 5 kohtaa ja 43 artiklaa sovellettaessa.

6. HNS-rahasto ei ole velvollinen maksamaan korvausta vahingoista, jotka ovat aiheutuneet sellaisen aluksen kuljettamista aineista, johon tätä yleissopimusta ei sovelleta 1 tai 2 kohdan mukaisen selityksen perusteella, niiltä osin kuin:

- a) tämän yleissopimuksen 1 artiklan 6 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettu vahinko on syntynyt:
 - i) selityksen antaneen valtion alueella, mukaan luettuna aluemerit, tai kun vahinko on syntynyt jommankumman, 2 kohdan mukaisen selityksen antaneen naapurivaltion alueella; tai
 - ii) tämän kohdan i alakohdassa tarkoitettun valtion tai valtioiden talousvyöhykkeellä tai tällaisen valtion 3 artiklan b alakohdassa tarkoitettulla alueella;
- b) vahinkoon liittyy toimenpiteitä, joihin on ryhdytty vahingon torjumiseksi tai minimoimiseksi.

Sopimusvaltioiden velvollisuudet

6 artikla

Jokainen sopimusvaltio varmistaa, että tähän yleissopimukseen perustuvat velvoitteet täytetään ja ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin oman lainsäädäntönsä mukaisesti, mukaan lukien sopimusvaltion tarpeelliseksi katsomat pakotteet, tavoitteenaan näiden velvoitteiden tehokas täytäntöönpano.

II LUKU

VASTUU

Omistajan vastuu

7 artikla

1. Jollei 2 ja 3 kohdan määräyksistä muuta johdu, vahinkotapahtuman aikainen omistaja on vastuussa aluksella kuljettavien vaarallisten ja haitallisten aineiden aiheuttamasta vahingosta, kuitenkin niin, että jos vahinkotapahtuma muodostuu samaa alkuperää olevasta tapahtumasarjasta, ensimmäisen tapahtuman aikainen omistaja on vastuussa vahingosta.

2. Omistaja ei ole vastuussa vahingosta, jos hän osoittaa, että:

- a) vahinko on aiheutunut sotaan, vihollisuuksiin, sisällissotaan tai kapinaan liittyneestä teosta tai poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja ylivoimaisesta luonnonilmiöstä; tai
- b) vahinko on kokonaan aiheutunut kolmannen osapuolen teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen; tai
- c) vahinko on kokonaan aiheutunut merkkivalojen tai muiden merenkulun opasteiden hoidosta vastaavan valtion tai muun viranomaisen tämän tehtävänsä suorittamisessa tekemästä laiminlyönnistä tai muusta virheestä; tai

- d) laivaajan tai muun henkilön laiminlyönti sellaisten tietojen toimittamisessa, jotka koskevat laivattujen aineiden vaarallista tai haitallista ominaisuutta, on joko
- i) aiheuttanut vahingon kokonaan tai osittain; tai
 - ii) on johtanut siihen, että omistaja ei ole ottanut vakuutusta 12 artiklan mukaisesti,

edellyttäen kuitenkin, että omistaja ja hänen palveluksessaan oleva tai asiamiehensä eivät tienneet eikä heidän voinut kohtuudella edellyttää tietävän laivattujen aineiden vaarallisesta ja haitallisesta ominaisuudesta.

3. Jos omistaja osoittaa, että pilaantumisvahinko on kokonaan tai osittain aiheutunut vahinkoa kärsineen henkilön teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen, tai hänen huolimattomuudestaan, omistaja voidaan kokonaan tai osittain vapauttaa vastuusta kyseistä henkilöä kohtaan.

4. Omistajaa vastaan saa esittää korvausvaatimuksen pilaantumisvahingon johdosta ainoastaan tämän yleissopimuksen mukaisesti.

5. Jollei 6 kohdan määräyksistä muuta johdu, tämän yleissopimuksen mukaisesti ei voida vaatia korvauksia vahingosta:

- a) omistajan palveluskunnan jäseniltä tai asiamiehiltä tai laivaväeltä;
- b) luotsilta tai muulta henkilöltä, joka laivaväkeen kuulumatta työskentelee aluksen lukuun;
- c) rahdinantajalta (riippumatta luonteesta ja mukaan luettuna "bareboat"-rahdinantaja), aluksen laivanisännältä (operator) tai henkilöllä, joka laivanisännän sijasta huolehtii aluksen käytöstä (manager);
- d) henkilöltä, joka aluksen omistajan suostumuksella tai toimivaltaisen julkisen viranomaisen käskystä suorittaa pelastustoimia;
- e) torjuntatoimiin ryhtyneeltä henkilöltä; ja
- f) tämän kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitetuilta palveluskunnan jäseniltä tai asiamiehiltä;

ellei vahinko johdu kyseisen henkilön teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen, tai hänen piittaamattomuudestaan, ja kyseinen henkilö oli tietoinen vahingon todennäköisyydestä.

6. Tämän yleissopimuksen määräykset eivät heikennä omistajan olemassa olevaa takautumisoikeutta kolmatta osapuolta kohtaan, mukaan luettuna, mutta ei kuitenkaan yksinomaan vahingon aiheuttaneiden aineiden laivaaja tai vastaanottaja sekä 5 kohdassa mainitut henkilöt.

Vahinkotapahtumat, joissa on osallisina kaksi tai useampia aluksia

8 artikla

1. Jos vahinko on aiheutunut vahinkotapahtumasta, jossa on osallisina kaksi tai useampia aluksia, joista kukin kuljettaa vaarallisia ja haitallisia aineita, kunkin aluksen omistaja on vastuussa vahingosta, jollei häntä ole vapautettu vastuusta 7 artiklan nojalla. Omistajat ovat yhteisesti vastuussa kaikista sellaisista vahingoista, joita ei voida kohtuudella erottaa toisistaan.

2. Jokaisella omistajalla on kuitenkin oikeus rajoittaa vastuutaan 9 artiklan mukaisesti.

3. Tämän artiklan määräykset eivät vaikuta omistajan takautumisoikeuteen toista omistajaa kohtaan.

Vastuun rajoittaminen

9 artikla

1. Aluksen omistajalla on oikeus rajoittaa tähän yleissopimukseen perustuva vastuunsa yksittäisen vahinkotapahtuman osalta seuraavasti laskettuun kokonaissummaan:

- a) 10 miljoonaa laskentayksikköä aluksesta, jonka bruttovetoisuutta osoittava luku on korkeintaan 2 000; ja
- b) aluksesta, jonka bruttovetoisuutta osoittava luku ylittää edellä mainitun, a alakohdassa mainitun määrän lisäksi:
 - 1 500 laskentayksikköä jokaista vetoisuuden yksikköä kohden niiltä osin kuin ylittävä osuus on 2001 yksiköstä 50 000 yksikköön;
 - 360 laskentayksikköä jokaista vetoisuuden yksikköä kohden jokaisen 50 000 vetoisuuden yksikköä ylittävän yksikön osalta;

edellyttäen kuitenkin, ettei kokonaismäärä missään tapauksessa ylitä 100 miljoonaa laskentayksikköä.

2. Omistajalla ei ole oikeutta rajoittaa tähän yleissopimukseen perustuvaa vastuutaan, jos näytetään toteen, että vahinko on aiheutunut omistajan teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen, tai omistajan piittaamattomuudesta, ja omistaja oli tietoinen vahingon todennäköisyydestä.
3. Voidakseen hyötyä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesta rajoituksesta, omistajan on perustettava rahasto, joka vastaa hänen 1 kohdan mukaisesti määritetyn vastuunsa rajan koko määrää, tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen huostaan sellaisessa sopimusvaltiossa, jossa vahingonkorvausvaatimus on esitetty 38 artiklan mukaisesti, tai jos vahingonkorvausvaatimusta ei ole esitetty, tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen huostaan sellaisessa sopimusvaltiossa, jossa vahingonkorvausvaatimus voidaan esittää 38 artiklan mukaisesti. Rahasto voidaan perustaa joko tallettamalla mainittu rahamäärä tai esittämällä pankki- tai muu vakuus, joka on asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan hyväksyttävissä ja jonka tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen katsoo riittäväksi.
4. Jollei 11 artiklan määräyksistä muuta johdu, rahasto jaetaan kantajien kesken heidän vahvistettujen vaatimustensa mukaisessa suhteessa.
5. Jos ennen rahaston jakamista omistaja tai omistajan palvelusväkeen kuuluva henkilö tai asiamies taikka omistajan vakuutuksen tai muun rahavakuuden antaja on kyseisen vahinkotapahtuman seurauksena maksanut vahingonkorvausta, hän saa maksamansa määrän mukaisesti korvauksen saaneen henkilön sijaan ne oikeudet, jotka tällä olisi ollut tämän yleissopimuksen perusteella.
6. Tämän artiklan 5 kohdan mukainen sijaantulo-oikeus voi kuulua myös muille kuin 5 kohdassa tarkoitetuille henkilöille sellaisen vahingonkorvauksen osalta, jonka tällainen henkilö on maksanut, mutta vain siltä osin kuin sijaantulo on sallittu sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
7. Jos omistajat tai muut henkilöt osoittavat, että heidät voidaan myöhemmin velvoittaa maksamaan kokonaan tai osittain sellainen korvaus, jonka osalta sijaantulo-oikeutta olisi käytetty 5 tai 6 kohdan mukaisesti siinä tapauksessa, että korvaus olisi maksettu ennen rahaston jakamista, rahaston perustamisvaltion tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen voi määrätä, että riittävä summa siirretään väliaikaisesti syrjään sen varmistamiseksi, että kyseinen henkilö voi myöhemmin periä saatavansa rahastolta.
8. Vahingon estämisestä tai minimoimisesta omistajalle aiheutuneita kohtuullisia kuluja ja hänen tekemiään kohtuullisia uhrauksia koskevat korvausvaatimukset ovat samanarvoisia muiden rahastolle esitettyjen vaatimusten kanssa.
9. a) Tämän artiklan 1 kohdassa mainitut määrät muunnetaan kansalliseksi valuutaksi sen arvon mukaan, joka tällä valuutalla on suhteessa erityisnosto-oikeuteen 3 kohdassa tarkoitetun rahaston perustamispäivänä. Sellaisen sopimusvaltion osalta, joka on Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen, kansallisen valuutan arvo suhteessa erityisnosto-oikeuteen lasketaan sillä menetelmällä, jota Kansainvälinen valuuttarahasto soveltaa kyseisenä ajankohtana maksutapahtumissaan ja -liikenteessään. Sellaisen sopimusvaltion osalta, joka ei ole Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen, kansallisen valuutan arvo suhteessa erityisnosto-oikeuteen lasketaan kyseisen valtion määrittelemällä tavalla.
- b) Sopimusvaltio, joka ei ole Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen ja jonka lainsäädäntö ei salli tämän kohdan a alakohdan määräysten soveltamista voi kuitenkin ratifioidessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen tai siihen liittyessään taikka milloin tahansa sen jälkeen antaa selityksen, jonka mukaan tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu laskentayksikkö vastaa 15:tä kultafrangia. Tässä kohdassa tarkoitettu kultafrangi vastaa 65,5:tä milligrammaa kultaa, jonka hienous on yhdeksänsataa tuhannesosaa. Kultafrangi muunnetaan kansalliseksi valuutaksi asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaisesti.
- c) Tämän kohdan a alakohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitettu laskutoimitus sekä b alakohdassa tarkoitettu muuntaminen suoritetaan siten, että 1 kohdassa mainittujen määrien reaaliarvo sopimusvaltion kansallisessa valuutassa ilmaistuna on mahdollisimman lähellä sitä arvoa, joka saataisiin a alakohdan kolmea ensimmäistä virkettä sovellettaessa. Tallettaessaan tätä yleissopimusta koskevan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa sopimusvaltiot tiedottavat pääsihteerille, mitä a alakohdan mukaista laskentatapaa ne soveltavat tai, vastaavasti, mikä on b alakohdassa tarkoitetun muuntamisen tulos, sekä ilmoittavat laskentatavan tai muuntamisen tuloksen muutoksista.
10. Tässä artiklassa aluksen vetoisuudella tarkoitetaan vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen I liitteen määräysten mukaisesti laskettua bruttovetoisuutta.
11. Vakuutuksenantajalla tai muulla vakuuden antavalla henkilöllä on oikeus perustaa rahasto tämän artiklan mukaisesti samoin ehdoin ja vaikutuksiin kuin sellaisessa tapauksessa, että omistaja perustaisi sen. Rahasto voidaan perustaa, vaikka omistajalla ei olisi oikeutta rajoittaa vastuutaan 2 kohdan määräyksistä johtuen, mutta tällaisessa tapauksessa rahaston perustaminen ei vaikuta kantajien oikeuksiin omistajaa kohtaan.

10 artikla

1. Jos omistaja on vahinkotapahtuman jälkeen perustanut rahaston 9 artiklan mukaisesti ja hänellä on oikeus rajoittaa vastuutaan:
- a) sellaisella henkilöllä, jolla on esitettävänä vahingonkorvausvaatimus kyseisen vahinkotapahtuman seurauksena, ei ole oikeutta esittää tällaista vaatimusta omistajan muuhun varallisuuteen; ja

b) sopimusvaltion tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä vapautettavaksi alus tai muu omistajalle kuuluva omaisuus, joka on takavarikoitu kyseisestä vahinkotapahtumasta aiheutuvan vahingonkorvausvaatimuksen johdosta, ja on vastaavasti vapautettava tällaisen takavarikon välttämiseksi annettu pantti tai muu vakuus.

2. Edellä olevia määräyksiä sovelletaan kuitenkin vain, jos kantajalla on pääsy rahastoa hoitavaan tuomioistuimeen ja rahasto on käytettävissä vaatimusta varten.

Kuolemantapaus ja ruumiillinen vamma

11 artikla

Kuolemantapausta ja ruumiillista vammaa koskevat vaatimukset ovat ensisijaisia muihin vaatimuksiin nähden, edellyttäen kuitenkin, että ensin mainittujen vaatimusten kokonaismäärä on enintään kaksi kolmasosaa 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetystä kokonaismäärästä.

Omistajan pakollinen vakuutus

12 artikla

1. Sopimusvaltiossa rekisteröidyn, vaarallisia ja haitallisia aineita kuljettavan aluksen omistajalla on oltava vakuutus tai muu rahavakuus, esimerkiksi pankin tai vastaavan rahoituslaitoksen takaus, joka kattaa tähän yleissopimukseen perustuvan vahingonkorvausvastuun sellaiseen määrään saakka, joka vastaa 9 artiklan 1 kohdassa määrättyjä vastuun rajoja.

2. Jokaiselle alukselle myönnetään pakollinen vakuutustodistus, jolla osoitetaan, että vakuutus tai muu rahavakuus on voimassa tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti, sen jälkeen, kun sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen on todennut, että 1 kohdan vaatimuksia on noudatettu. Sopimusvaltiossa rekisteröidylle alukselle tällaisen pakollisen vakuutustodistuksen myöntää tai vahvistaa rekisterivaltion toimivaltainen viranomainen. Alukselle, jota ei ole rekisteröity missään sopimusvaltiossa, vakuutustodistuksen voi myöntää tai vahvistaa minkä tahansa sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen. Pakollisen vakuutustodistuksen on oltava liitteessä I olevan mallin mukainen ja siinä on oltava seuraavat tiedot:

- a) aluksen nimi, numero- tai kirjaintunnus ja rekisteröintisatama;
- b) omistajan nimi ja päätoimipaikka;
- c) aluksen IMO-tunnistenumero;
- d) vakuuden tyyppi ja kesto;
- e) vakuutuksenantajan tai muun vakuuden antajan nimi ja päätoimipaikka sekä tarvittaessa se toimipaikka, jossa vakuutus tai vakuus annetaan; ja
- f) todistuksen voimassaoloaika, joka ei saa ylittää vakuutuksen tai muun vakuuden voimassaoloaikaa.

3. Pakollinen vakuutustodistus on kirjoitettava sen myöntävän valtion virallisella kielellä tai kielillä. Jos käytettävä kieli ei ole englanti, ranska tai espanja, tekstiin on liitettävä käännös jollekin näistä kielistä.

4. Pakollista todistusta on säilytettävä aluksella, ja sen jäljennös talletetaan aluksen rekisteröineen viranomaisen huostaan tai, jos alusta ei ole rekisteröity sopimusvaltiossa, sen valtion viranomaisen huostaan, joka myöntää tai vahvistaa todistuksen.

5. Vakuutus tai muu rahavakuus ei täytä tämän artiklan vaatimuksia, jos sen voimassaolo voi muista syistä kuin vakuutuksen tai 2 kohdan mukaisessa todistuksessa määritetyn muun vakuuden voimassaoloajan päättymisen vuoksi päättyä ennen kuin kolme kuukautta on kulunut siitä päivästä, jona sen päättymisestä ilmoitetaan 4 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille, jollei pakollista vakuutustodistusta ole myönnetty kyseisen ajanjakson kuluessa. Edellä olevia määräyksiä sovelletaan myös sellaiseen vakuutuksen tai vakuuden muutokseen, jonka seurauksena tämän artiklan vaatimukset eivät enää täyty.

6. Aluksen rekisterivaltio päättää pakollisen vakuutustodistuksen myöntämishedoista ja voimassaolosta tämän artiklan määräysten mukaisesti.

7. Sopimusvaltiot hyväksyvät toisen sopimusvaltion viranomaisten 2 kohdan mukaisesti myöntämät tai vahvistamat vakuutustodistukset tämän yleissopimuksen soveltamistarkoituksessa ja katsovat ne yhtä päteviksi kuin niiden itsensä myöntämät tai vahvistamat todistukset, vaikka ne olisi myönnetty tai vahvistettu aluksille, joita ei ole rekisteröity sopimusvaltiossa. Sopimusvaltio voi milloin tahansa pyytää neuvotteluja todistuksen myöntäneen tai vahvistaneen valtion kanssa, jos se uskoo, että pakollisessa vakuutustodistuksessa mainittu vakuutuksenantaja tai takuun antaja ei pysty taloudellisesti täyttämään tämän yleissopimuksen velvoitteita.

8. Vahingonkorvausvaatimukset voidaan esittää suoraan vakuutuksenantajalle tai muulle henkilölle, joka on antanut rahavakuuden omistajan vahingonkorvausvastuusta. Tällaisessa tapauksessa vastaaja voi vedota 1 kohdan perusteella määräytyvään vastuunrajoitusoikeuteen, vaikka omistajalla ei olisi oikeutta vastuun rajoitukseen. Vastaaja voi myös vedota niihin seikkoihin, joihin myös omistaja olisi voinut vedota (ei kuitenkaan omistajan vararikkoon tai toiminnan lopettamiseen). Lisäksi vastaaja voi vedota siihen, että vahinko on johtunut omistajan tahallisuudesta, mutta hän ei voi vedota muihin sellaisiin seikkoihin, joihin hän olisi voinut vedota omistajan häntä vastaan aloittamassa oikeudenkäynnissä. Vastaajalla on kaikissa tapauksissa oikeus vaatia omistajan osallistumista oikeudenkäyntiin.

9. Kaikki 1 kohdan mukaisen vakuutuksen tai muun rahavakuuden takaamat summat ovat käytettävissä yksinomaan tähän yleissopimukseen perustuvien korvausvaatimusten täyttämiseen.

10. Sopimusvaltio ei saa sallia sen lipun alla purjehtivan aluksen liikennöintiä, jollei sille ole myönnetty 2 tai 12 kohdan mukaista todistusta.

11. Jollei tämän artiklan määräyksistä muuta johdu, kukin sopimusvaltio varmistaa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, että 1 kohdan vaatimusten mukainen vakuutus tai muu vakuus on voimassa sellaisilla aluksilla, jotka tulevat sen alueella olevaan satamaan tai sen aluemerellä sijaitsevaan avomerilaitokseen tai lähtevät sieltä, riippumatta siitä missä alukset on rekisteröity.

12. Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta sopimusvaltion omistamaan alukseen, jonka osalta ei ole voimassa vakuutusta tai rahavakuutta, mutta aluksella on oltava pakollinen vakuutustodistus, jonka aluksen rekisterivaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet ja jonka mukaan aluksen omistaa kyseinen valtio ja jonka mukaan aluksen vastuu on katettu sellaiseen rajaan saakka, joka määräytyy 1 kohdan mukaisesti. Pakollisen vakuutustodistuksen on oltava mahdollisimman suuressa määrin 2 kohdassa määrätyn mallin mukainen.

III LUKU

KANSAINVÄLISEN VAARALLISIA JA HAITALLISIA AINEITA KOSKEVAN RAHASTON (HNS-RAHASTO) MAKSAMAT KORVAUKSET

HNS-rahaston perustaminen

13 artikla

1. Tällä yleissopimuksella perustetaan kansainvälinen vaarallisia ja haitallisia aineita koskeva rahasto (HNS-rahasto), jonka tavoitteina on:

- a) korvata vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetuksista aiheutuneet vahingot niiltä osin kuin II luvun mukainen suoja ei ole riittävä tai käytettävissä; ja
- b) hoitaa edellä mainittuun tavoitteeseen liittyvät 15 artiklassa mainitut tehtävät.

2. Rahasto tunnustetaan jokaisessa sopimusvaltiossa oikeushenkilöksi, jolla on kyseisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaiset oikeudet ja velvollisuudet ja joka voi olla oikeudenkäynnin osapuolena kyseisen valtion tuomioistuimissa. Jokainen sopimusvaltio tunnustaa johtajan HNS-rahaston lailliseksi edustajaksi.

Korvaukset

14 artikla

1. HNS-rahaston on 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen tavoitteensa saavuttamiseksi maksettava korvausta vahinkoa kärsineille henkilöille, jos he eivät ole voineet saada täyttä ja riittävää korvausta vahingosta II luvun määräysten mukaisesti siitä syystä, että:

- a) vahingonkorvausvastuuta ei synny II luvun mukaisesti;
- b) vahingosta vastuussa oleva omistaja ei taloudellisesti pysty täyttämään tähän yleissopimukseen perustuvia velvoitteita kokonaan eikä II luvun mukainen rahavakuus kata vahingonkorvausvaatimuksia tai on riittämätön. Omistaja katsotaan taloudellisesti kykenemättömäksi täyttämään nämä velvoitteet ja rahavakuus katsotaan riittämättömäksi, jos vahinkoa kärsinyt henkilö ei ole saanut täyttä II luvun mukaista korvausta sen jälkeen, kun hän on ryhtynyt kaikkiin kohtuullisiin toimenpiteisiin käytettävissä olevien oikeussuojakeinojen hyödyntämiseksi;
- c) vahingon suuruus ylittää omistajan II luvun mukaisen vastuunrajan.

2. Omistajan kohtuullisia kuluja ja vapaaehtoisia uhrauksia vahingon torjumiseksi tai minimoimiseksi pidetään tässä artiklassa tarkoitettuna vahinkona.
3. HNS-rahastolle ei synny edellisiin kohtiin perustuvia velvoitteita, jos:
- a) se osoittaa, että vahinko johtuu sotatoimesta, vihollisuudesta, sisällissodasta, kapinasta tai sellaisista vaarallisista tai haitallisista aineista, jotka ovat päässeet tai on päästetty sota-aluksesta tai muusta valtion omistamasta tai käyttämästä aluksesta, jota vahinkotapahtuman ajankohtana on käytetty yksinomaan muuhun kuin kaupalliseen tarkoitukseen; tai
 - b) korvausvaatimuksen esittäjä ei pysty osoittamaan, että vahinko on kohtuullisella todennäköisyydellä aiheutunut vahinkotapahtumasta, johon on osallisena yksi tai useampia aluksia.
4. Jos HNS-rahasto osoittaa, että vahinko on aiheutunut kokonaan tai osittain vahinkoa kärsineen henkilön teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen, tai hänen huolimattomuudestaan, HNS-rahasto voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain velvollisuudesta maksaa korvausta sellaiselle henkilölle. Rahasto vapautetaan joka tapauksessa vastuusta siltä osin kuin omistaja on vapautettu vastuusta 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti. HNS-rahasto ei kuitenkaan voi vapautua velvoitteistaan torjuntatoimien osalta.
5. a) Jollei b alakohdan määräyksistä muuta johdu, HNS-rahaston tämän artiklan nojalla maksettavan korvauksen kokonaismäärä on yksittäisen vahinkotapahtuman osalta rajoitettu siten, että mainittu määrä yhdessä sellaisen korvaussumman kanssa, joka on II luvun nojalla tosiasiallisesti suoritettu tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvasta 3 artiklassa tarkoitettua vahingosta, ei saa ylittää 250 miljoonaa laskentayksikköä.
- b) Korvauksen kokonaismäärä, joka HNS-rahaston on tämän artiklan nojalla maksettava, ja joka aiheutuu poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja ylivoimaisesta luonnonilmiöstä, ei saa ylittää 250 miljoonaa laskentayksikköä.
- c) Korkoa, joka mahdollisesti on kertynyt 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti perustetulle rahastolle, ei oteta huomioon laskettaessa korvauksen enimmäismäärää, joka HNS-rahaston on maksettava tämän artiklan nojalla.
- d) Tässä artiklassa tarkoitettujen määrät muunnetaan kansalliseen valuuttaan sen arvon mukaisesti, joka kyseisellä valuutalla on suhteessa erityisnosto-oikeuteen sinä päivänä, jona HNS-rahaston yleiskokous tekee päätöksen ensimmäisestä korvauksen maksupäivästä.
6. Jos HNS-rahastolle esitettyjen vahvistettujen vaatimusten määrä ylittää 5 artiklan mukaisesti maksettavissa olevan korvauksen kokonaismäärän, käytettävissä oleva summa jaetaan siten, että jokaisen vahvistetun vaatimuksen ja vaatimuksen esittäjän tämän yleissopimuksen mukaisesti saaman summan välinen suhde on sama kaikkien vaatimuksen esittäjien osalta. Kuolemantapausta ja ruumiinvammaa koskevat vaatimukset ovat ensisijaisia muihin vaatimuksiin nähden, edellyttäen kuitenkin, että ensin mainittujen vaatimusten kokonaismäärä on enintään kaksi kolmasosaa 5 kohdan mukaisesti määritetystä kokonaismäärästä.
7. HNS-rahaston yleiskokous voi päättää, että poikkeustapauksissa tämän yleissopimuksen mukainen korvaus maksetaan, vaikka omistaja ei ole perustanut rahastoa II luvun mukaisesti. Tällaisiin tapauksiin sovelletaan myös 5 kohdan d alakohtaa.

Korvausten maksamiseen liittyvät HNS-rahaston tehtävät

15 artikla

Edellä 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen tavoitteensa saavuttamista varten HNS-rahastolla on seuraavat tehtävät:

- a) käsitellä HNS-rahastolle esitettyjä korvausvaatimuksia;
- b) laatia talousarvio jokaisena kalenterivuonna:
 - menoista:
 - i) HNS-rahaston hallintokulut ja -menot kyseisenä vuonna, ja edellisten vuosien toiminnasta syntyneet alijäämät; ja
 - ii) maksut, jotka HNS-rahaston tulee suorittaa kyseisenä vuonna;
 - tuloista:
 - iii) ylijäämävarat edellisten vuosien toiminnasta, mukaan luettuna korot;
 - iv) vuoden aikana suoritettavat perusmaksut;
 - v) tarpeen vaatiessa vuosimaksut talousarvion tasapainottamiseksi; ja
 - vi) muut tulot;
- c) antaa tarvittaessa sopimusvaltion pyynnöstä hyviä palveluitaan, jotta valtio voi ryhtyä toimenpiteisiin torjuakseen tai lieventääkseen vahinkotapahtumasta aiheutuvaa vahinkoa, joka HNS-rahastoa voidaan pyytää korvaamaan tämän yleissopimuksen mukaisesti; ja

- d) tarjota sen ohjesäännössä määritellyin ehdoin luottomahdollisuuksia, tarkoituksenaan ryhtyä toimenpiteisiin sellaisen tietystä vahinkotapahtumasta aiheutuvan vahingon torjumiseksi, joka HNS-rahastoa voidaan pyytää korvaamaan tämän yleissopimuksen mukaisesti.

Maksuja koskevat yleiset määräykset

16 artikla

1. HNS-rahastolla on yleistili, joka on jaettu sektoreihin.
2. Jollei 19 artiklan 3 ja 4 kohdan määräyksistä muuta johdu, HNS-rahastolla on myös erillistilit:
 - a) 1 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohdan määritelmän mukaista öljyä varten (öljytili);
 - b) kevyistä hiilivedyistä, pääosin metaanista koostuvia nesteytettyjä maakaasuja varten (liquefied natural gases — LNG) (LNG-tili); ja
 - c) kevyistä hiilivedyistä, pääosin propaanista ja butaanista koostuvia nesteytettyjä mineraaliöljykaasuja varten (liquefied petroleum gases — LPG) (LPG-tili).
3. HNS-rahastolle suoritetaan perusmaksuja ja vaadittaessa vuosimaksuja.
4. HNS-rahastolle suoritettavat maksut maksetaan yleistilille 18 artiklan mukaisesti, erillistilille 19 artiklan mukaisesti ja joko yleistilille tai erillistilille 20 artiklan tai 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Jollei 19 artiklan 6 kohdan määräyksistä muuta johdu, yleistiliä käytetään sen kattamien vaarallisten ja haitallisten aineiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen, ja erillistiliä käytetään sen kattamien vaarallisten ja haitallisten aineiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen.
5. Tämän yleissopimuksen 18 artiklan, 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan, 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 1 kohdan c alakohdan, 20 artiklan sekä 21 artiklan 5 kohdan soveltamistarkoituksessa, maksuvelvollista lastia vastaanottanut henkilö on velvollinen suorittamaan maksun tosiasiallisesti vastaanottamansa määrän perusteella, vaikka tämä määrä ei olisi ylittänyt edellä mainituissa kohdissa määrättyä rajaa, jos kyseisen henkilön sopimusvaltion alueella kalenterivuoden aikana vastaanottama tietyn tyyppisen maksuvelvollisen lastin määrä sekä yhden tai useamman liitännäishenkilön samassa sopimusvaltiossa kyseisen vuoden aikana vastaanottaman samantyyppisen lastin määrä yhteenlaskettuna ylittävät kyseisen rajan.
6. 'Liitännäishenkilö' tarkoittaa mitä tahansa tytäryhtiötä tai yhteisömuotoisessa olevaa yhteisöä. Se, kuuluuko yksittäinen henkilö tämän määritelmän piiriin, määräytyy kyseessä olevan valtion kansallisen lainsäädännön perusteella.

Vuosimaksuja koskevat yleiset määräykset

17 artikla

1. Vuosimaksut yleistilille ja kullekin erillistilille peritään vain tarvittaessa maksujen suorittamiseksi kyseiseltä tililtä.
2. Yleiskokous määrittelee vuosimaksut, jotka on suoritettava 18 artiklan, 19 artiklan ja 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti, ja ne lasketaan näiden artiklojen mukaisesti sellaisten maksuvelvollisen lastin yksikköjen perusteella, jotka on vastaanotettu tai, 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen lastien osalta sellaisten lastiyksikköjen perusteella, jotka on purettu edellisen kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana.
3. Yleiskokous päättää yleistilille ja erillistilille perittävien maksujen kokonaismäärästä. Yleiskokouksen päätöksen mukaisesti johtaja laskee kunkin sopimusvaltion osalta jokaisen henkilön, joka on velvollinen 18 artiklan, 19 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti suorittamaan maksun rahastolle, tilikohtaiset vuosimaksut kiinteän summan perusteella sen mukaisesti montako maksuvelvollisen lastin yksikköä kyseinen henkilö on ilmoittanut edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana. Yleistilin osalta kullekin maksuvelvollisen lastin yksikölle määritelty kiinteä sektorikohtainen kerroin lasketaan tämän yleissopimuksen liitteen II määräysten mukaisesti. Kunkin erillistilin osalta kiinteä kerroin lasketaan jakamalla kyseiselle tilille perittävän vuosimaksun kokonaismäärä kyseisen tilin maksuvelvollisen lastin kokonaismäärällä.
4. Yleiskokous voi myös periä vuosimaksuja hallinnollisia kuluja varten ja päättää sellaisten kulujen jakamisesta yleistilin sektorien ja erillistilin kesken.
5. Yleiskokous päättää myös korvaussummien jakamisesta asiaan liittyvien tilien ja sektoreiden kesken silloin, kun nämä määrät maksetaan korvauksina eri tileille tai sektoreille kuuluvan yhden tai useamman aineen aiheuttamista vahingoista, sen perusteella missä määrin kukin aine on arviolta vaikuttanut vahingon syntymiseen.

Yleistilille suoritettavat vuosimaksut*18 artikla*

1. Jollei 16 artiklan 5 kohdan määräyksistä muuta johdu, vuosimaksuja yleistilille suorittavat jokaisen sopimusvaltion osalta kaikki henkilöt, jotka ovat vastaanottaneet tässä valtiossa edellisen kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana kokonaismäärältään yli 20 000 tonnia lastia, joka sisältää seuraavasti luokiteltavia muita kuin 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja aineita:

- a) 1 artiklan 5 kohdan a alakohdan vii alakohdassa tarkoitettut kiinteät irtolastit;
- b) 2 kohdassa tarkoitettut aineet; ja
- c) muut aineet.

2. Vuosimaksuja yleistilille suorittavat myös sellaiset henkilöt, jotka olisivat olleet velvollisia suorittamaan vuosimaksuja erillistilille 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ellei sen käyttöä olisi lykätty 19 artiklan mukaisesti. Kukin erillistili, jonka käyttöä on lykätty 19 artiklan mukaisesti, muodostaa yleistilin erillisen sektorin.

Erillistileille suoritettavat vuosimaksut*19 artikla*

1. Jollei 16 artiklan 5 kohdan määräyksistä muuta johdu, erillistilien vuosimaksuja suorittavat kunkin sopimusvaltion osalta:

- a) öljytilille
 - i) kaikki sellaiset henkilöt, jotka ovat kyseisessä valtiossa vastaanottaneet edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana yhteensä yli 150 000 tonnia maksuvelvollista öljyä, joka määritellään vuonna 1971 tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta, sellaisena kuin sitä on muutettu, ja jotka ovat tai olisivat velvollisia suorittamaan maksuja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainväliselle korvausrahastolle kyseisen yleissopimuksen 10 artiklan mukaisesti; ja
 - ii) kaikki sellaiset henkilöt, jotka ovat kyseisessä valtiossa vastaanottaneet edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana yhteensä yli 20 000 tonnia muita irtolastina kuljetettuja öljyjä, jotka on lueteltu vuonna 1973 tehdyn alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteen I lisäyksessä I, sellaisena kuin sitä on muutettu yleissopimukseen liittyvällä vuoden 1978 pöytäkirjalla;
- b) LNG-tilille kaikki sellaiset henkilöt, joilla on edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana ollut omistusoikeus kyseisen sopimusvaltion satamassa tai terminaalissa purettavaan nesteytettyjä maakaasuja sisältävään lastiin välittömästi ennen sen purkamista;
- c) LPG-tilille kaikki sellaiset henkilöt, jotka ovat edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana ottaneet vastaan kyseisessä sopimusvaltiossa yhteensä yli 20 000 tonnia nesteytettyjä mineraaliöljykaasuja.

2. Jollei 3 kohdan määräyksistä muuta johdu, 1 kohdassa tarkoitettut erillistilit tulevat voimaan samaan aikaan kuin yleistili.

3. Tämän yleissopimuksen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua erillistilin käyttöönottoa lykätään, kunnes kyseisen tilin maksuvelvollisen lastin määrä edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana ylittää seuraavat rajat:

- a) öljytilin osalta 350 miljoonaa tonnia maksuvelvollista lastia;
- b) LNG-tilin osalta 20 miljoonaa tonnia maksuvelvollista lastia; ja
- c) LPG-tilin osalta 15 miljoonaa tonnia maksuvelvollista lastia.

4. Yleiskokous voi keskeyttää erillistilin käytön, jos:

- a) maksuvelvollisen lastin määrä kyseisen tilin osalta edellisen kalenterivuoden aikana putoaa alle 3 kohdassa määritellyn rajan; tai
- b) tilille maksamatta jätettyjen maksujen kokonaismäärä on kuuden kuukauden kuluttua maksujen eräpäivästä enemmän kuin 10 prosenttia viimeisimmästä kyseiselle tilille peritystä maksusta, joka olisi suoritettava 1 kohdan mukaisesti.

5. Yleiskokous voi ottaa uudelleen käyttöön tilin, jonka käyttö on keskeytetty 4 kohdan mukaisesti.

6. Henkilö, joka olisi velvollinen suorittamaan maksuja sellaiselle erillistilille, jonka käyttöä on lykätty 3 kohdan mukaisesti tai jonka käyttö on keskeytetty 4 kohdan mukaisesti, suorittaa yleistilille ne maksut, jotka hän olisi ollut velvollinen maksamaan kyseiselle erillistilille. Tulevien maksujen laskemiseksi lykätty tai keskeytetty erillistili muodostaa yleistilin erillisen sektorin ja siihen sovelletaan liitteessä II määriteltyä HNS-pisteytysjärjestelmää.

Perusmaksut

20 artikla

1. Kunkin sopimusvaltion osalta perusmaksut suoritetaan määrästä, joka lasketaan kullekin henkilölle, joka on 16 artiklan 5 kohdan, 18 artiklan, 19 artiklan ja 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti velvollinen suorittamaan maksuja, kiinteän kertoimen perusteella, joka on sama yleistilin ja kunkin erillistilin osalta, kutakin maksuvelvollisen lastin yksikköä kohden, joka on vastaanotettu, tai nesteytettyjen maakaasujen kyseessä ollessa purettu sopimusvaltiossa sen kalenterivuoden aikana, joka edeltää vuotta, jolloin tämä yleissopimus on tullut kyseisen sopimusvaltion osalta voimaan.
2. Yleiskokous määrittelee 1 kohdassa tarkoitetun kiinteän kertoimen ja lastiyksiköt kutakin yleistilin sektoria ja erillistiliä varten.
3. Perusmaksut on suoritettava kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona HNS rahasto lähettää laskun kunkin sopimusvaltion osalta niille henkilöille, jotka ovat velvollisia suorittamaan maksut 1 kohdan mukaisesti.

Raportit

21 artikla

1. Kukin sopimusvaltio varmistaa, että henkilö, joka on velvollinen suorittamaan maksuja 18 artiklan, 19 artiklan tai tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti, on mukana johtajan tämän artiklan määräysten mukaisesti laatimalla ja päivittämällä listalla.
2. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamistarkoituksessa kukin sopimusvaltio toimittaa johtajalle HNS-rahaston ohjesäännössä määrättyinä aikana ja siinä määrättyllä tavalla sellaisten henkilöiden nimet ja osoitteet, jotka ovat kyseisen valtion osalta velvollisia suorittamaan maksuja 18 artiklan, 19 artiklan tai tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti, sekä tiedot sellaisista asiaankuuluvista maksuvelvollisen lastin määristä, joiden suhteen asianomaiset henkilöt ovat maksuvelvollisia edeltävän kalenterivuoden osalta.
3. Sen varmistamiseksi, ketkä ovat tiettyinä aikana velvollisia suorittamaan maksuja 18 artiklan, 19 artiklan tai tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti, sekä soveltuvin osin sen lastin määrän määrittämiseksi, joka otetaan huomioon määriteltäessä näille henkilöille tulevan maksun suuruutta, lista on ensisijainen todiste siinä mainituista asioista.
4. Jos sopimusvaltio ei täytä velvoitettaan toimittaa johtajalle 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ja tästä aiheutuu taloudellisia menetyksiä HNS-rahastolle, sopimusvaltio on velvollinen korvaamaan menetykset HNS-rahastolle. Yleiskokous päättää sopimusvaltion korvausvelvollisuudesta johtajan suosituksesta.
5. Sellaisen maksuvelvollisen lastin osalta, joka kuljetetaan sopimusvaltion satamasta tai terminaalista saman valtion toiseen satamaan tai terminaaliin ja puretaan siellä, sopimusvaltioilla on mahdollisuus toimittaa HNS-rahastolle raportti, joka sisältää kunkin tilin osalta kaikkien vastaanotettujen maksuvelvollisten lastien vuosittaisen kokonaismäärän, mukaan lukien sellaiset lastimäärät, joiden osalta maksut on suoritettava 16 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Antaessaan raportin, sopimusvaltio joko:
 - a) ilmoittaa HNS-rahastolle maksavansa kokonaismäärän kullekin tilille kyseessä olevan vuoden osalta kertamaksuna HNS-rahastolle; tai
 - b) pyytää HNS-rahastoa perimään kokonaismäärän kullekin tilille laskuttamalla yksittäisiä lastin vastaanottajia tai nesteytettyjen maakaasujen osalta henkilöä, jolla on omistusoikeus lastiin ja joka purkaa lastin tämän sopimusvaltion toimivaltaan kuuluvalla alueella, siitä määrästä, joka kunkin heistä on maksettava. Nämä henkilöt määräytyvät kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

Maksujen laiminlyönti

22 artikla

1. Jokainen 18, 19 tai 20 artiklan tai 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti rahastoon maksettavaksi erääntynyt maksu, joka on viivästynyt, kasvaa korkoa, joka määritellään HNS-rahaston ohjesäännön mukaisesti, edellyttäen kuitenkin, että erilaisissa tapauksissa voidaan määrätä erilainen korko.
2. Jos 18, 19 tai 20 artiklan tai 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti maksuvelvollinen henkilö ei täytä velvoitteitaan tiettyjen maksujen tai niiden osien suhteen ja maksut ovat viivästyneet, johtajan tulee ryhtyä HNS-rahaston puolesta kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sellaista henkilöä vastaan, mukaan luettuna oikeustoimet, tarkoituksenaan periä erääntyneet maksut. Yleiskokous voi kuitenkin johtajan suosituksesta päättää, että toimenpiteisiin ei ryhdytä tai niitä ei jatketa maksuvelvollista vastaan, jos maksuvelvollisuuden laiminlyönyt henkilö on selvästi maksukyvytön tai jos se on olosuh-teista johtuen muutoin perusteltua.

Sopimusvaltioiden vapaaehtoinen maksuvelvollisuus*23 artikla*

1. Sopimusvaltio voi tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa tai milloin tahansa sen jälkeen antaa selityksen, jonka mukaan se ottaa vastuun yksittäisen henkilön tähän yleissopimukseen perustuvista velvoitteista suorittaa maksuja 18, 19 tai 20 artiklan tai 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti, tämän valtion alueella vastaanotettujen tai purettujen vaarallisten ja haitallisten aineiden osalta, sanotun kuitenkin vaikuttamatta 21 artiklan 5 kohdan määräysten soveltamiseen. Tällainen selitys on annettava kirjallisesti ja siinä on yksilöitävä ne velvoitteet, joihin valtio sitoutuu.
2. Jos 1 kohdan mukainen selitys annetaan ennen kuin tämä yleissopimus tulee voimaan 46 artiklan mukaisesti, selitys talletetaan pääsihteerin huostaan, joka toimittaa sen johtajalle tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen.
3. Tämän artiklan 1 kohdan mukainen selitys, joka annetaan tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen, talletetaan johtajan huostaan.
4. Sopimusvaltio voi peruuttaa tämän artiklan mukaisesti annetun selityksen ilmoittamalla siitä kirjallisesti johtajalle. Ilmoitus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun johtaja on vastaanottanut sen.
5. Valtio, jota tämän artiklan mukainen selitys sitoo, luopuu selityksessä yksilöityjen velvoitteiden osalta kaikista erivapauksista, joihin sillä olisi muuten oikeus vedota sitä vastaan nostetussa oikeudenkäynnissä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

Toimielimet ja hallinto*24 artikla*

HNS-rahastolla on yleiskokous ja johtajan alainen sihteeristö.

Yleiskokous*25 artikla*

Yleiskokouksen muodostavat kaikki tämän yleissopimuksen sopimusvaltiot.

26 artikla

Yleiskokouksen tehtävänä on:

- a) valita jokaisessa sääntömääräisessä istunnossaan itselleen puheenjohtaja ja kaksi varapuheenjohtajaa, joiden toimikausi kestää seuraavaan sääntömääräiseen istuntoon saakka;
- b) päättää omista menettelytapasäännöistään, jollei tämän yleissopimuksen määräyksistä muuta johdu;
- c) kehittää, soveltaa ja tarkastella säännöllisesti ohjesääntöä ja rahoitussääntöä 13 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitun HNS-rahaston tavoitteen mukaisesti, sekä hoitaa tähän liittyvät 15 artiklassa luetellut HNS-rahaston tehtävät;
- d) nimittää johtaja ja antaa ohjeet muiden tarvittavien toimihenkilöiden nimittämisestä sekä päättää johtajan ja muiden toimihenkilöiden palvelussuhteen ehdoista;
- e) hyväksyä vuosittainen talousarvio, joka on laadittu 15 artiklan b alakohdan mukaisesti;
- f) käsitellä ja hyväksyä tarvittaessa johtajan antamia suosituksia siitä mitä lastin määritelmä kattaa;
- g) nimetä tilintarkastajat ja hyväksyä rahaston tilit;
- h) hyväksyä HNS-rahastolle esitetyt korvausvaatimukset käsiteltäväksi, päättää käytettävissä olevan korvaussumman jakamisesta korvausvaatimusten esittäjien kesken 14 artiklan mukaisesti, sekä määrätä ehdot, joiden mukaisesti korvauksena suoritetaan väliaikaisia maksuja mahdollisimman nopean korvauksen takaamiseksi vahinkoa kärsineille;
- i) perustaa korvausvaatimuskomitea, jossa on vähintään 7 ja enintään 15 jäsentä, sekä mahdollinen tarpeelliseksi katsomansa väliaikainen tai pysyvä apuelin, päättää komitean toimialasta ja antaa sille sen tehtävien hoitamiseen tarvittavat valtuudet. Nimetessään apuelimen jäseniä, yleiskokous varmistaa jäsenten tasapuolisen maantieteellisen jakauman ja varmistaa, että sopimusvaltiot ovat asianmukaisesti edustettuina. Yleiskokouksen menettelytapasääntöjä sovelletaan tarvittavin muutoksin komitean apuelinten toimintaan;
- j) päättää mitkä tämän yleissopimuksen ulkopuoliset valtiot, järjestön liitännäisjäsenet ja hallitustenväliset järjestöt ja kansainväliset kansalaisjärjestöt voivat osallistua yleiskokouksen ja apuelinten kokouksiin ilman äänestys-oikeutta;

- k) antaa johtajalle ja apuelimille HNS-rahaston hallintoa koskevia ohjeita;
- l) valvoa tämän yleissopimuksen ja omien päätöstensä asianmukaista täytäntöönpanoa;
- m) tarkastella viiden vuoden välein tämän yleissopimuksen soveltamista, erityisesti maksuosuuksien laskentajärjestelmän ja kotimaanliikenteen maksujärjestelmän toimivuutta; ja
- n) hoitaa muut sellaiset tehtävät, jotka sille kuuluvat tämän yleissopimuksen mukaisesti tai jotka ovat muuten tarpeen HNS-rahaston asianmukaisen toiminnan kannalta.

27 artikla

1. Johtaja kutsuu yleiskokouksen sääntömääräisen istunnon koolle kerran vuodessa.
2. Johtaja kutsuu koolle yleiskokouksen ylimääräisen istunnon, jos vähintään yksi kolmasosa yleiskokouksen jäsenistä sitä pyytää, tai omasta aloitteestaan neuvoteltuaan yleiskokouksen puheenjohtajan kanssa. Johtajan tulee ilmoittaa istunnosta jäsenille viimeistään 30 päivää ennen istuntoa.

28 artikla

Yleiskokouksen kokous on päätösvaltainen, kun yli puolet sen jäsenistä on läsnä.

Sihteeristö

29 artikla

1. Sihteeristö muodostuu johtajasta ja HNS-rahaston hallintoa varten tarvittavasta henkilökunnasta.
2. Johtaja on HNS-rahaston laillinen edustaja.

30 artikla

1. Johtaja on HNS-rahaston ylin hallinnollinen toimihenkilö. Jollei yleiskokouksen antamista ohjeista muuta johdu, johtaja hoitaa tämän yleissopimuksen, HNS-rahaston ohjesäännön ja yleiskokouksen sille osoittamat tehtävät.
2. Erityisesti johtaja:
 - a) nimittää HNS-rahaston hallinnon edellyttämän henkilökunnan;
 - b) ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaa HNS-rahaston asianmukaisen varainhoidon;
 - c) kerää yleissopimukseen perustuvat maksettavaksi erääntyneet maksut, kiinnittäen samalla huomiota erityisesti 22 artiklan 2 kohdan määräyksiin;
 - d) käsittelee tarvittaessa HNS-rahastolle esitetyt vaatimukset ja hoitaa muut HNS-rahaston tehtävät, sekä palkkaa oikeudellisten asioiden, varainhoidon ja muiden alojen asiantuntijoita;
 - e) ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin HNS-rahastolle esitettyjen vaatimusten käsittelemiseksi, HNS-rahaston ohjesäännön määrittämien rajojen ja ehtojen mukaisesti, mukaan luettuna vaatimusten lopullinen hyväksyminen ilman yleiskokouksen ennalta antamaa hyväksyntää, jos ohjesäännössä näin määrätään;
 - f) valmistelee ja antaa yleiskokoukselle kunkin kalenterivuoden osalta tilinpäätöksen ja talousarvion;
 - g) valmistelee yhteistyössä yleiskokouksen puheenjohtajan kanssa edeltävää kalenterivuotta koskevan HNS-rahaston toimintakertomuksen ja julkaisee sen; ja
 - h) valmistelee, kokoaa ja jakaa sellaisia asiakirjoja ja tietoja, joita yleiskokouksen ja apuelinten toiminta edellyttää.

31 artikla

Johtaja ja hänen nimeämänsä toimihenkilöt ja asiantuntijat eivät saa tehtäviään suorittaessaan pyytää eivätkä vastaanottaa ohjeita hallituksilta tai rahaston ulkopuolisilta viranomaisilta. Heidän on pidättäydyttävä toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaikuttaa heidän asemaansa kansainvälisinä virkamiehinä. Jokainen sopimusvaltio sitoutuu omalta osaltaan kunnioittamaan johtajan ja hänen nimittämiensä toimihenkilöiden ja asiantuntijoiden tehtävien puhtaasti kansainvälistä luonnetta sekä pidättäytymään vaikuttamasta heidän tehtäviensä hoitoon.

Varainhoito

32 artikla

1. Jokainen sopimusvaltio vastaa yleiskokouksen valtuuskunnan jäsentensä sekä apuelimissä olevien edustajiensa palkka-, matka- ja muista kuluista.
2. HNS-rahasto vastaa muista HNS-rahaston toiminnasta aiheutuvista kuluista.

Äänestys

33 artikla

Yleiskokouksessa toimitettaviin äänestyksiin sovelletaan seuraavia määräyksiä:

- a) jokaisella jäsenellä on yksi ääni;
- b) jollei 34 artiklan määräyksistä muuta johdu, yleiskokouksen päätökset tehdään läsnä olevien ja äänestävien jäsenten äänen enemmistöllä;
- c) päätökset, joihin vaaditaan kahden kolmasosan määräenemmistö, tehdään läsnä olevien jäsenten kahden kolmasosan äänen enemmistöllä; ja
- d) tässä artiklassa "läsnä olevat jäsenet" tarkoittavat äänestyksen aikana kokouksessa läsnäolevia jäseniä, ja "läsnä olevat ja äänestävät jäsenet" tarkoittavat läsnä olevia ja myönteisen tai kielteisen äänen antavia jäseniä. Äänestyksestä pidettyjä jäseniä ei katsota äänestäviksi jäseniksi.

34 artikla

Seuraavat yleiskokouksen päätökset edellyttävät kahden kolmasosan määräenemmistöä:

- a) päätös erillistilin käytön keskeyttämisestä tai uudelleen käyttöönnotosta 19 artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti;
- b) päätös toimenpiteisiin ryhtymisestä tai niiden jatkamisesta maksuvelvollista vastaan 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) johtajan nimitys 26 artiklan d alakohdan mukaisesti;
- d) apuelinten perustaminen 26 artiklan i alakohdan mukaisesti sekä niiden perustamiseen liittyvät muut asiat; ja
- e) päätös tämän yleissopimuksen voimassaolon jatkamisesta 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Verovapaudet ja valuuttamääräykset

35 artikla

1. HNS-rahasto, sen varat ja tulot, jäsenten suorittamat maksut mukaan luettuna, sekä sen muu omaisuus, joka on tarpeen 13 artiklan 1 kohdan mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi, on vapautettu kaikissa sopimusvaltioissa välittömistä veroista.
2. Kun HNS-rahasto hankkii merkittäviä määriä irtainta tai kiinteää omaisuutta tai palveluja, jotka ovat tarpeen sen virallisten tehtävien hoitamiseksi sen 13 artiklan 1 kohdassa mainittujen tavoitteiden saavuttamisen kannalta, ja joiden hintaan sisältyy välillisiä veroja tai liikevaihtoveroja, sopimusvaltioiden hallitukset ryhtyvät mahdollisuuksien mukaan tarvittaviin toimenpiteisiin mainittujen verojen poistamiseksi tai niiden palauttamiseksi. Näin hankittuja hyödykkeitä ei saa myydä eikä lahjoittaa muutoin kuin sen sopimusvaltion hallituksen hyväksymien ehtojen mukaisesti, joka on myöntänyt verojen poistamisen tai palauttamisen tai tukenut sitä.
3. Verovapautta ei myönnetä sellaisten tullimaksujen, verojen tai eräntyneiden maksujen osalta, jotka ovat pelkästään julkisia palvelumaksuja.
4. HNS-rahasto on vapautettu kaikista tullimaksuista ja -veroista sekä muista vastaavista veroista sellaisten tavaroiden osalta, jotka sen toimesta tai puolesta tuodaan tai viedään sen viralliseen käyttöön. Näin tuotuja hyödykkeitä ei saa kohdevaltion alueella korvauksesta eikä korvauksetta siirtää toiselle muutoin kuin kyseisen valtion hallituksen hyväksymien ehtojen mukaisesti.

5. HNS-rahastoon maksuja suorittavat henkilöt sekä rahastosta korvauksia saavat vahinkoa kärsineet henkilöt tai alusten omistajat ovat sen valtion verolainsäädännön alaisia, jossa he ovat verovelvollisia, eikä heille myönnetä tässä suhteessa mitään erityistä vapautusta tai muuta etuutta.

6. Olemassaolevista tai tulevista valuutta- tai varainsiirtoja koskevista määräyksistä huolimatta sopimusvaltioiden on sallittava rajoituksitta kaikkien HNS-rahastolle suoritettavien maksujen samoin kuin siitä suoritettavien korvausten siirto ja maksu.

Tietojen salassapito

36 artikla

Yksittäisiin maksuvelvollisiin liittyviä tietoja, jotka on annettu tämän yleissopimuksen soveltamistarkoituksessa, ei saa luovuttaa HNS-rahaston ulkopuolisille tahoille muutoin kuin jos se on ehdottomasti tarpeen HNS-rahaston tehtävien hoitamiseksi, mukaan luettuna oikeudenkäynnin vireille paneminen ja oikeudenkäynnin kohteena olevassa asiassa vastaaminen.

IV LUKU

VAHINGONKORVAUSVAATIMUKSET

Vahingonkorvausvaatimuksen esittämiseen liittyvät rajoitukset

37 artikla

1. Oikeus II luvun mukaisiin korvauksiin lakkaa, ellei vahingonkorvausvaatimusta esitetä kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona vahinkoa kärsinyt henkilö tiesi tai hänen olisi kohtuudella pitänyt tietää vahingosta ja omistajan henkilöllisyydestä.

2. Oikeus III luvun mukaisiin korvauksiin lakkaa, ellei vahingonkorvausvaatimusta esitetä tai 39 artiklan 7 kohdan mukaista ilmoitusta tehdä kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona vahinkoa kärsinyt henkilö tiesi tai hänen olisi kohtuudella pitänyt tietää vahingosta.

3. Joka tapauksessa vahingonkorvausvaatimus on esitettävä ennen kuin kymmenen vuotta on kulunut vahingon aiheuttaneen vahinkotapahtuman ajankohdasta.

4. Jos vahinkotapahtuma muodostuu tapahtumasarjasta, 3 kohdassa mainittu kymmenen vuoden aika lasketaan viimeisen tapahtumasarjaan liittyvän tapahtuman päivästä.

Tuomioistuinten toimivalta omistajaa vastaan esitetyissä vahingonkorvausvaatimuksissa

38 artikla

1. Jos vahinkotapahtuma on aiheuttanut vahinkoa yhden tai useamman sopimusvaltion alueella, mukaan luettuna alueneri, tai 3 artiklan b alakohdassa tarkoitettua alueella taikka jos torjuntatoimiin on ryhdytty vahingon torjumiseksi tai minimoimiseksi sopimusvaltion alueella, mukaan luettuna alueneri, tai edellä mainitussa kohdassa tarkoitettua alueella, vahingonkorvausvaatimus omistajaa tai omistajan vastuun takaavaa henkilöä vastaan voidaan esittää vain kyseisten sopimusvaltioiden tuomioistuimissa.

2. Jos vahinkotapahtuma on aiheuttanut vahinkoa yksinomaan sopimusvaltion alueen ulkopuolella, mukaan luettuna alueneri, ja 3 artiklan c alakohdassa mainitut tämän yleissopimuksen soveltamista koskevat ehdot ovat täyttyneet tai torjuntatoimiin on ryhdytty vahingon torjumiseksi tai minimoimiseksi, vahingonkorvausvaatimus omistajaa tai muuta omistajan vastuun takaavaa henkilöä vastaan voidaan esittää vain:

- a) sen valtion tuomioistuimissa, jossa alus on rekisteröity, tai rekisteröimättömän aluksen osalta sen valtion tuomioistuimissa, jonka lipun alla alus purjehtii; tai
- b) sen valtion tuomioistuimissa, jossa omistajalla on kotipaikka tai päätoimipaikka; tai
- c) sen valtion tuomioistuimissa, jossa rahasto on perustettu 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Vastaajalle on kohtuullisessa ajassa ilmoitettava 1 tai 2 kohdan mukaisesti esitetystä vahingonkorvausvaatimuksesta.
4. Kukin sopimusvaltio varmistaa, että sen tuomioistuimet ovat toimivaltaisia käsittelemään vahingonkorvausvaatimuksia tämän yleissopimuksen mukaisesti.
5. Sen jälkeen, kun omistaja tai muu 12 artiklan mukaisesti takuun antava henkilö on perustanut rahaston 9 artiklan mukaisesti, rahaston perustamisvaltion tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta kaikissa rahaston jakamiseen liittyvissä asioissa.

Tuomioistuinten toimivalta HNS-rahastoa vastaan esitetyissä tai HNS-rahaston esittämissä vahingonkorvausvaatimuksissa

39 artikla

1. Jollei tämän artiklan jäljempänä olevista määräyksistä muuta johdu, vahingonkorvausvaatimus HNS-rahastoa vastaan 14 artiklan mukaisten korvausten saamiseksi voidaan esittää vain sellaisessa tuomioistuimessa, joka on 38 artiklan mukaisesti toimivaltainen käsittelemään asiaan liittyvän vahinkotapahtuman aiheuttamasta vahingosta vastuussa olevaa omistajaa vastaan esitettyjä vahingonkorvausvaatimuksia, tai sellaisen sopimusvaltion tuomioistuimessa, joka olisi ollut toimivaltainen siinä tapauksessa, että joku omistaja olisi ollut vastuussa vahingosta.
2. Sellaisessa tapauksessa, että vahingon aiheuttaneita vaarallisia tai haitallisia aineita kuljettavaa alusta ei ole tunnistettu, 38 artiklan 1 kohdan määräyksiä sovelletaan tarvittavin muutoksin HNS-rahastoa vastaan esitettyihin vahingonkorvausvaatimuksiin.
3. Kukin sopimusvaltio varmistaa, että sen tuomioistuimet ovat toimivaltaisia käsittelemään 1 kohdan mukaisesti HNS-rahastoa vastaan esitettyjä vahingonkorvausvaatimuksia.
4. Jos omistajaa tai muuta omistajan vastuun takaavaa henkilöä vastaan on esitetty vahingonkorvausvaatimus tuomioistuimessa, kyseisellä tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta käsitellä mitä tahansa samaan vahinkoon liittyvää, HNS-rahastoa vastaan 14 artiklan määräysten mukaisesti esitettyä vahingonkorvausvaatimusta.
5. Kukin sopimusvaltio varmistaa, että HNS-rahastolla on oikeus esiintyä väliintulijana missä tahansa tämän yleissopimuksen mukaisesti omistajaa tai muuta omistajan vastuun takaavaa henkilöä vastaan aloitetussa oikeudenkäynnissä kyseisen valtion toimivaltaisessa tuomioistuimessa.
6. Jollei 7 kohdan määräyksistä muuta johdu, HNS-rahastoa ei sido sellaisten oikeudenkäyntien tuomiot tai päätökset, joissa se ei ole ollut osapuolena eikä sellaisten riitojen ratkaisut, joissa se ei ole osapuolena.
7. Jokaisella oikeudenkäynnin osapuolella on kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti oikeus ilmoittaa HNS-rahastolle oikeudenkäynnistä, jos omistajaa tai omistajan vastuun takaavaa henkilöä vastaan on esitetty vahingonkorvausvaatimus sopimusvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa tämän yleissopimuksen mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 kohdan määräysten soveltamista. Jos ilmoitus on tehty kyseisen tuomioistuimen soveltaman lain mukaisesti sekä sellaisessa ajassa ja sellaisella tavalla, että HNS-rahastolla on ollut tosiasiallinen mahdollisuus esiintyä väliintulijana oikeudenkäynnissä, tuomioistuimen kyseisessä oikeudenkäynnissä antama tuomio sitoo HNS-rahastoa sen jälkeen, kun tuomio on lainvoimainen ja täytäntöönpanokelpoinen, eikä HNS-rahasto voi kiistää tuomion sisältämiä tosiseikkoja ja johtopäätöksiä, vaikka HNS-rahasto ei olisikaan todellisuudessa esiintynyt väliintulijana.

Tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano

40 artikla

1. Tuomio, joka on 38 artiklan mukaisesti toimivaltaisen tuomioistuimen antama ja täytäntöönpanokelpoinen alkuperämaassa, jossa siihen ei enää voida hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakekeinoin, on tunnustettava jokaisessa sopimusvaltiossa, paitsi jos
 - a) tuomio on saatu petollisin keinoin; tai
 - b) vastaajalle ei ole annettu kohtuullista aikaa ja oikeudenmukaista mahdollisuutta valmistautua vastaamaan asiassa.
2. Tuomio, joka on tunnustettu 1 kohdan mukaisesti, on täytäntöönpanokelpoinen jokaisessa sopimusvaltiossa heti kun sopimusvaltion vaatimat muodollisuudet on täytetty. Muodollisuuksiin ei kuulu asian aineellisen ratkaisun uusi tutkiminen.
3. HNS-rahastoa vastaan annettu tuomio, joka on 39 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisen tuomioistuimen antama ja täytäntöönpanokelpoinen alkuperämaassa, jossa siihen ei enää voida hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakekeinoin, on tunnustettava jokaisessa sopimusvaltiossa, jollei mahdollisesta 14 artiklan 6 kohdassa tarkoitetusta korvauksen jakamista koskevasta päätöksestä muuta johdu.

Sijaantulo-oikeus ja takautumisoikeus*41 artikla*

1. HNS-rahaston 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti maksamien korvausten osalta HNS-rahasto saa sijaantulijana ne oikeudet, joita vahingonkorvauksen saaneella henkilöllä on omistajaa tai omistajan takaajaa vastaan.
2. Tämän yleissopimuksen määräykset eivät vaikuta HNS-rahaston takautumisoikeuteen tai sijaantulo-oikeuteen muita kuin edellisessä kohdassa tarkoitettuja henkilöitä kohtaan, mukaan luettuna 7 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettut henkilöt, mikäli nämä voivat rajoittaa vastuutaan. Missään tapauksessa HNS-rahaston sijaantulo-oikeus sellaisia henkilöitä kohtaan ei saa olla heikompi kuin vahingonkorvauksen saaneen henkilön vakuutuksenantajan oikeus.
3. Sopimusvaltio tai sen edustaja, joka on maksanut vahingonkorvausta kansallisen lainsäädännön määräysten mukaisesti, saa sijaantulijana ne oikeudet, jotka vahingonkorvauksen saaneella henkilöllä olisi ollut tämän yleissopimuksen mukaisesti, sanotun kuitenkin vaikuttamatta muihin mahdollisesti olemassa oleviin sijaantulo- tai takautumisoikeuksiin HNS-rahastoa kohtaan.

Korvaamista koskeva lauseke*42 artikla*

Tämä yleissopimus korvaa voimassa olevat tai allekirjoittamista, ratifioimista tai liittymistä varten avoinna olevat yleissopimukset sinä päivänä, jona tämä yleissopimus avataan allekirjoittamista varten, mutta ainoastaan siinä määrin kuin kyseiset yleissopimukset ovat ristiriidassa sen kanssa. Tämän artiklan määräykset eivät kuitenkaan vaikuta sopimusvaltioiden velvoitteisiin, joita niillä on tämän yleissopimuksen ulkopuolisia valtioita kohtaan muiden yleissopimusten perusteella.

V LUKU

SIIRTYMÄMÄÄRÄYKSET**Maksuvelvollista lastia koskevat tiedot***43 artikla*

Tallettaessaan 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun asiakirjan sekä sen jälkeen vuosittain, kunnes tämä yleissopimus tulee sopimusvaltion osalta voimaan, valtio toimittaa pääsihteerille yleistilin ja kunkin erillistilin osalta tiedot maksuvelvollisen lastin määrästä, jotka on vastaanotettu tai nesteytettyjen maakaasujen kyseessä ollessa purettu tässä sopimusvaltiossa edeltävän kalenterivuoden aikana.

Yleiskokouksen ensimmäinen istunto*44 artikla*

Pääsihteeri kutsuu koolle yleiskokouksen ensimmäisen istunnon. Istunto pidetään mahdollisimman pian tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen, kuitenkin viimeistään kolmenkymmenen päivän kuluttua voimaantulosta.

VI LUKU

LOPPUMÄÄRÄYKSET**Allekirjoittaminen, ratifioiminen, hyväksyminen ja liittyminen***45 artikla*

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten järjestön päämajassa 1 päivästä lokakuuta 1996 lähtien 30 päivään syyskuuta 1997 saakka ja on sen jälkeen avoinna liittymistä varten.

2. Valtiot voivat ilmaista suostumuksensa tulla tämän yleissopimuksen sitomiksi:
 - a) allekirjoittamalla sen ilman ratifioimis- tai hyväksymisvaraumaa; tai
 - b) allekirjoittamalla sen ratifioimis- tai hyväksymisvarauksin, mitä seuraa ratifioiminen tai hyväksyminen; tai
 - c) liittymällä siihen.
3. Ratifioiminen, hyväksyminen tai liittyminen tapahtuu tallettamalla sitä tarkoittava asiakirja pääsihteerin huostaan.

Voimaantulo

46 artikla

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan kahdeksantoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona seuraavat ehdot täyttyvät:
 - a) vähintään kaksitoista valtiota, joista neljän valtion alusten bruttovetoisuutta osoittava luku on vähintään 2 miljoonaa, ovat ilmaisseet suostumuksensa tulla sen sitomiksi, ja
 - b) pääsihteeri on 43 artiklan mukaisesti saanut tiedot siitä, että edellä tarkoitetuissa valtioissa olevat henkilöt, jotka ovat 18 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti velvollisia suorittamaan maksuja rahastolle, ovat vastaanottaneet edeltävän kalenterivuoden aikana yhteismäärältään vähintään 40 miljoonaa tonnia yleistilin maksuvelvollista lastia.
2. Sellaisen valtion osalta, joka ilmaisee suostumuksensa tulla tämän yleissopimuksen sitomaksi sen jälkeen kun sen voimaantulon ehdot ovat täyttyneet, suostumus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua suostumuksen ilmaisemispäivästä tai sinä päivänä, jona tämä yleissopimus tulee voimaan 1 kohdan mukaisesti, riippuen siitä, kumpi päivästä on myöhempi.

Tarkistaminen ja muuttaminen

47 artikla

1. Järjestö voi kutsua konferenssin koolle tämän yleissopimuksen tarkistamista tai muuttamista varten.
2. Pääsihteeri kutsuu sopimusvaltioiden konferenssin koolle tämän yleissopimuksen tarkistamista ja muuttamista varten, kun kuusi sopimusvaltiota tai yksi kolmasosa sopimusvaltioista sitä pyytää, riippuen siitä, kumpi luvuista on suurempi.
3. Tätä yleissopimusta koskevan sitoumuksen, joka ilmaistaan tämän yleissopimuksen muutoksen voimaantulopäivän jälkeen, katsotaan koskevan yleissopimusta muutoksineen.

Vastuunrajojen muuttaminen

48 artikla

1. Tämän artiklan mukaista erityismenettelyä sovelletaan ainoastaan 9 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 5 kohdassa määriteltyjen vastuunrajojen muuttamiseen, sanotun kuitenkin vaikuttamatta 47 artiklan määräysten soveltamiseen.
2. Pääsihteeri antaa 9 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 5 kohdassa määriteltyjen rajojen muuttamista koskevan ehdotuksen tiedoksi kaikille järjestön jäsenille ja kaikille sopimusvaltioille, jos vähintään puolet jäsenistä, kuitenkin vähintään kuusi jäsentä on sitä pyytänyt.
3. Kaikki yllä mainitulla tavalla esitetyt ja tiedoksi annetut muutokset saatetaan järjestön oikeudellisen komitean käsiteltäväksi vähintään kuuden kuukauden kuluttua niiden tiedoksiantopäivästä.
4. Kaikilla sopimusvaltioilla, riippumatta siitä ovatko ne järjestön jäseniä, on oikeus osallistua muutosten käsittelyyn ja hyväksymiseen oikeudellisessa komiteassa.
5. Muutokset hyväksytään läsnäolevien ja äänestävien sopimusvaltioiden kahden kolmasosan äänten enemmistöllä oikeudellisessa komiteassa, jonka kokoonpanoa on laajennettu 4 kohdan mukaisesti, edellyttäen kuitenkin, että vähintään puolet sopimusvaltioista on läsnä äänestyksen aikana.

6. Käsitellessään vastuunrajojen muutosehdotusta oikeudellinen komitea ottaa huomioon kokemukset vahinkotapah-
tumista ja erityisesti niistä aiheutuneiden vahinkojen laajuudesta, valuuttojen arvon muutokset sekä vaikutukset, joita
esitetyllä muutoksella olisi vakuutusmaksuun. Se ottaa myös huomioon 9 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 5 kohdassa
mainittujen vastuun rajojen välisen suhteen.
7. a) Tämän artiklan mukaisia vastuunrajojen muutoksia ei voida käsitellä ennen kuin viisi vuotta on kulunut siitä
päivästä, jona tämä yleissopimus avattiin allekirjoittamista varten, eikä ennen kuin viisi vuotta on kulunut
aiemman tämän artiklan mukaisesti tehdyn muutoksen voimaantulopäivästä.
- b) Vastuunraja ei saa korottaa siten, että se ylittäisi tässä yleissopimuksessa määrätyn rajan korotettuna 6 prosentilla
vuosittain ja sisältäen edeltävän vuoden prosentuaalisen korotuksen siitä päivästä lukien, jona tämä yleissopimus
avattiin allekirjoittamista varten.
- c) Vastuunraja ei saa korottaa siten, että se ylittäisi tässä yleissopimuksessa määrätyn rajan kolmella kerrottuna.
8. Järjestö ilmoittaa kaikille sopimusvaltioille 5 kohdan mukaisesti hyväksytystä muutoksesta. Muutos katsotaan
hyväksytyksi kahdeksantoista kuukauden kuluttua ilmoituksen päivämäärästä, jollei tämän ajanjakson kuluessa vähintään
yksi neljäsosa valtioista, jotka olivat sopimusvaltioita muutoksen hyväksymisen aikaan, ole toimittanut pääsihteerille
tiedonantoa, jonka mukaan ne eivät hyväksy muutosta, jolloin muutos hylätään eikä sillä ole vaikutusta.
9. Muutos, joka katsotaan hyväksytyksi 8 kohdan mukaisesti, tulee voimaan kahdeksantoista kuukauden kuluttua sen
hyväksymisestä.
10. Muutos sitoo kaikkia sopimusvaltioita, elleivät ne irtisano tätä yleissopimusta 49 artiklan 1 ja 2 kohdan mukai-
sesti viimeistään kuusi kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa. Irtisanominen tulee voimaan samanaikaisesti kuin
kyseinen muutos.
11. Kun muutos on hyväksytty, mutta sen hyväksymisen edellytyksenä oleva kahdeksantoista kuukauden ajanjakso ei
ole vielä päättynyt, muutos sitoo sanotun ajanjakson aikana sopimusvaltioksi tulevaa valtiota, jos se tulee voimaan.
Tämän ajanjakson jälkeen sopimusvaltioksi tullutta valtiota sitovat 8 kohdan mukaisesti hyväksytyt muutokset. Valtio
tulee muutoksen sitomaksi tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kun muutos tulee voimaan tai kun tämä yleisso-
pimus tulee voimaan kyseisen valtion osalta, mikäli yleissopimuksen voimaantuloajankohta on myöhempi.

Irtisanominen

49 artikla

1. Sopimuspuoli voi irtisanoa tämän yleissopimuksen milloin tahansa sen tultua voimaan kyseisen sopimuspuolen
osalta.
2. Irtisanominen tapahtuu tallettamalla sitä koskeva asiakirja järjestön pääsihteerin huostaan.
3. Irtisanominen tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua irtisanomisilmoituksen tallettamisesta pääsihteerin
huostaan tai irtisanomisilmoituksessa mainitun pidemmän ajanjakson kuluttua.
4. Siitä huolimatta, että sopimusvaltio on irtisanonut yleissopimuksen tämän artiklan mukaisesti, sen on edelleen
sovellettava niitä tämän yleissopimuksen määräyksiä, jotka koskevat 18 artiklan, 19 artiklan tai 21 artiklan 5 kohdan
mukaista maksuvelvollisuutta sellaisten ennen irtisanomista ilmenneiden vahinkotapahtumien aiheuttamien vahingonkor-
vausten osalta, joista yleiskokous päättää.

Yleiskokouksen ylimääräiset istunnot

50 artikla

1. Sopimusvaltio voi pyytää johtajaa kutsumaan koolle yleiskokouksen ylimääräisen istunnon, yhdeksänkymmenen
päivän kuluessa sellaisen irtisanomiskirjan tallettamispäivästä, jonka seurauksena se katsoo jäljelle jäävien sopimusval-
tioiden maksutason merkittävästi kohoavan. Johtaja kutsuu yleiskokouksen ylimääräisen istunnon koolle kuudenkym-
menen vuorokauden kuluessa pyynnön vastaanottamispäivästä.
2. Johtaja voi kutsua koolle yleiskokouksen ylimääräisen istunnon omasta aloitteestaan kuudenkymmenen päivän
kuluessa irtisanomiskirjan tallettamisesta, jos hän katsoo jäljelle jäävien sopimusvaltioiden maksutason irtisanomisen
seurauksena merkittävästi kohoavan.
3. Jos yleiskokous päättää 1 tai 2 kohdan mukaisesti koolle kutsutussa ylimääräisessä istunnossa, että irtisanomisen
seurauksena jäljelle jäävien sopimusvaltioiden maksutaso merkittävästi kohoaa, mikä tahansa näistä valtioista voi
viimeistään satakaksikymmentä vuorokautta ennen kyseisen irtisanomisen voimaantulopäivää irtisanoa tämän yleissopi-
muksen samasta päivästä alkaen.

Voimassaolon päättyminen*51 artikla*

1. Tämän yleissopimuksen voimassaolo päättyy:

- a) sinä päivänä, jona sopimusvaltioiden lukumäärä laskee alle kuuden; tai
- b) kahdentoista kuukauden kuluttua päivästä, jona edeltävää kalenterivuotta koskevat tiedot on tullut toimittaa johtajalle 21 artiklan mukaisesti, jos nämä tiedot osoittavat, että yleistilin kattaman maksuvelvollisen lastin kokonaismäärä, joka on vastaanotettu sopimusvaltioissa edeltävän kalenterivuoden aikana 18 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, on ollut alle 30 miljoonaa tonnia.

Tämän kohdan b alakohdan määräyksistä huolimatta, vaikka yleistilin kattaman lastin kokonaismäärä, joka on vastaanotettu sopimusvaltioissa edeltävän kalenterivuoden aikana 18 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, on ollut alle 30 miljoonaa tonnia, yleiskokous voi, katsoessaan, että tämä johtui poikkeuksellisista olosuhteista eikä todennäköisesti tule toistumaan, päättää ennen yllämainitun kahdentoista kuukauden määräajan päättymistä, että yleissopimus on edelleen voimassa, jos vastaanotetun lastin kokonaismäärä on kuitenkin ollut yli 25 miljoonaa tonnia. Yleiskokous ei voi kuitenkaan tehdä tällaista päätöstä useampana kuin kahtena peräkkäisenä vuotena.

2. Valtiot, joita tämä yleissopimus sitoo sen voimassaolon päättymispäivää edeltävänä päivänä, antavat HNS-rahastolle mahdollisuuden hoitaa sen 52 artiklan mukaiset tehtävät, ja tämä yleissopimus sitoo niitä edelleen ainoastaan kyseistä tarkoitusta varten.

HNS-rahaston toiminnan lopettaminen*52 artikla*

1. Jos tämän yleissopimuksen voimassaolo päättyy, HNS-rahasto kuitenkin:

- a) hoitaa velvoitteensa ennen tämän yleissopimuksen voimassaolon päättymistä ilmenneiden vahinkotapahtumien osalta; ja
- b) sillä on oikeus käyttää oikeuksiaan maksuihin siinä määrin kuin nämä maksut ovat tarpeen a alakohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, mukaan luettuna tähän tarkoitukseen liittyvät tarpeelliset HNS-rahaston hallintomenot.

2. Yleiskokous ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin HNS-rahaston toiminnan lopettamiseksi, mukaan luettuna jäljelle jäävien varojen tasapuolinen jakaminen niiden henkilöiden kesken, jotka ovat suorittaneet maksuja HNS-rahastolle.

3. Tämän artiklan soveltamistarkoituksessa HNS-rahasto on edelleen oikeushenkilö.

Tallettaja*53 artikla*

1. Tämä yleissopimus ja 48 artiklan mukaisesti hyväksytyt muutokset talletetaan pääsihteerin huostaan.

2. Pääsihteeri:

- a) ilmoittaa kaikille tämän yleissopimuksen allekirjoittaneille tai siihen liittyneille valtioille sekä kaikille järjestön jäsenille:
 - i) jokaisesta uudesta allekirjoittamisesta tai ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisesta päivämäärineen;
 - ii) tämän yleissopimuksen voimaantulopäivästä;
 - iii) vastuun rajoittamista koskevista muutosehdotuksista, jotka on tehty 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - iv) muutoksista, jotka on hyväksytty 48 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
 - v) muutoksista, jotka katsotaan hyväksytyksi 48 artiklan 8 kohdan mukaisesti, sekä muutosten 48 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisista voimaantulopäivistä;
 - vi) jokaisesta tämän yleissopimuksen irtisanomisilmoituksen tallettamisesta ja päivämäärästä, jona se on vastaanotettu, sekä päivämäärästä, jona irtisanominen tulee voimaan; ja
 - vii) kaikista muista tämän yleissopimuksen määräyksiin perustuvista tiedonannoista; ja
- b) toimittaa tämän yleissopimuksen oikeaksi todistetut jäljennökset kaikille valtioille, jotka ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen tai liittyneet siihen.

3. Tämän yleissopimuksen tultua voimaan tallettaja toimittaa sen oikeaksi todistetun jäljennöksen Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröintiä ja julkaisemista varten Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti.

Kielet

54 artikla

Tämä yleissopimus on tehty yhtenä arabian-, englannin-, espanjan-, kiinan-, ranskan- ja venäjänkielisenä alkuperäiskappaleena, jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

TEHTY LONTOOSSA 3 päivänä toukokuuta 1996.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet, hallitustensa siihen asianmukaisesti valtuuttamina, ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

LIITE I

TODISTUS VAKUUTUKSESTA TAI MUUSTA RAHAVAKUUDESTA, JOKA KOSKEE VAARALLISTEN JA HAITALLISTEN AINEIDEN (HNS) AIHEUTTAMASTA VAHINGOSTA JOHTUVAA VASTUUTA

Annettu vastuuta ja vahingonkorvausta vaarallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä koskevan vuoden 1996 kansainvälisen yleissopimuksen 12 artiklan määräysten mukaisesti.

Aluksen nimi	Numero- tai kirjaintunnus	Aluksen IMO-tunnistenumero	Rekisteröinti-satama	Omistajan nimi ja päätoimipaikan täydellinen osoite

Täten todistetaan, että edellä mainitun aluksen osalta on voimassa vastuuta ja vahingonkorvausta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä tehdyn vuoden 1996 kansainvälisen yleissopimuksen 12 artiklan vaatimukset täyttävä vakuutus tai muu rahavakuus.

Vakuuden tyyppi:

Vakuuden kesto:

Vakuutuksenantajan (-antajien) ja/tai takaajan (takaajien) nimi ja osoite:

Nimi:

Osoite:

Tämän todistuksen voimassaolo päättyy:

Todistuksen myöntänyt/ vahvistanut :n hallitus
(valtion täydellinen nimi)

.....
(Paikka) (Aika)

.....
(Todistuksen myöntävän tai vahvistavan virkamiehen allekirjoitus ja virka-asema)

Selityksiä:

1. Valtion nimeen voidaan halutessa liittää maininta sen maan toimivaltaisesta viranomaisesta, jossa todistus on myönnetty.
 2. Jos vakuuden kokonaismäärä on peräisin useammasta kuin yhdestä lähteestä, kunkin osuus on mainittava erikseen.
 3. Jos vakuus annetaan useammassa kuin yhdessä muodossa, nämä on eriteltävä.
 4. Kohdassa "vakuuden" kesto on mainittava myös vakuuden voimassaolon alkamispäivä.
 5. Kohdassa vakuutuksenantajan (-antajien) ja/tai takaajan (takaajien) "osoite" on mainittava vakuutuksenantajan (-antajien) ja/tai takaajan (takaajien) päätoimipaikka. Myös toimipaikka, jossa vakuutus tai muu vakuus annetaan, on tarvittaessa mainittava.
-

LIITE II

YLEISTILILLE MAKSETTAVIEN VUOSIMAKSUIJEN LASKEMISTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

1 sääntö

1. Yleissopimuksen 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kiinteä kerroin määritellään kutakin sektoria varten näiden sääntöjen mukaisesti.
2. Jos maksujen laskeminen on tarpeen useamman kuin yhden yleistilin sektorin osalta, kutakin seuraavaa sektoria varten lasketaan tarvittaessa erillinen maksuvelvollisen lastin yksikölle määritelty kiinteä kerroin:
 - a) 1 artiklan 5 kohdan a alakohdan vii alakohdassa tarkoitettujen irtolastina kuljetettavat kiinteät aineet;
 - b) öljy, jos öljytilin käyttöä on lykätty tai sen käyttö on keskeytetty;
 - c) nesteytetyt maakaasut, jos LNG-tilin käyttöä on lykätty tai sen käyttö on keskeytetty;
 - d) nesteytetyt mineraaliöljykaasut, jos LPG-tilin käyttöä on lykätty tai sen käyttö on keskeytetty;
 - e) muut aineet.

2 sääntö

1. Kunkin sektorin osalta maksuvelvollisen lastin yksikölle määritelty kiinteä kerroin saadaan HNS-pistettä kohden perittävän maksun ja kyseisen sektorin sektorikertoimen avulla.
2. Maksu HNS-pistettä kohden saadaan jakamalla perittävien vuosimaksujen kokonaismäärä kaikkien sektoreiden HNS-pisteiden kokonaismäärällä.
3. Kunkin sektorin HNS-pisteiden kokonaismäärä saadaan kyseisen sektorin tonneissa lasketun maksuvelvollisen lastin kokonaismäärän ja vastaavan sektorikertoimen avulla.
4. Sektorikerroin saadaan laskemalla asianomaisen sektorin kyseisen vuoden ja yhdeksän edeltävän vuoden vaatimusten ja määrän välisen suhteen painotettu aritmeettinen keskiarvo, tämän säännön mukaisesti.
5. Lukuun ottamatta 6 kohdassa tarkoitettuja tapauksia, vaatimusten ja määrän suhde kutakin vuotta kohden lasketaan seuraavalla tavalla:
 - a) vahvistetut vaatimukset, jotka lasketaan vaatimuksissa käytetystä valuutasta muunnettuna laskentayksikköinä vahinkotapahtuman ajankohtana sovellettavan valuuttakurssin mukaan, ja jotka koskevat sellaisten aineiden aiheuttamia vahinkoja, joiden osalta HNS-rahastolle olisi pitänyt maksuja kyseisenä vuonna; jaettuna
 - b) kyseistä vuotta vastaavan maksuvelvollisen lastin kokonaismäärällä.
6. Sellaisissa tapauksissa, joissa 5 kohdan a ja b alakohdan edellyttämiä tietoja ei ole saatavilla, vaatimusten ja määrän välisen suhteen laskemiseksi kunkin puuttuvan vuoden osalta käytetään seuraavia arvoja:

a) 1 artiklan 5 kohdan a alakohdan vii alakohdassa tarkoitettujen irtolastina kuljetettavat kiinteät aineet	0
b) öljy, jos öljytilin käyttöä on lykätty	0
c) nesteytetyt maakaasut, jos LNG-tilin käyttöä on lykätty	0
d) nesteytetyt mineraaliöljykaasut, jos LPG-tilin käyttöä on lykätty	0
e) muut aineet	0,0001
7. Kymmenen vuoden painotettu aritmeettinen keskiarvo saadaan laskevan lineaarisen asteikon avulla siten, että kyseisen vuoden painoarvo on 10, sitä edeltävän vuoden painoarvo on 9, seuraavan edeltävän vuoden painoarvo on 8, ja vastaavasti kunnes kymmenennen vuoden painoarvo on 1.
8. Jos erillistilin käyttö on keskeytetty, tarvittava sektorikerroin lasketaan niiden tämän säännön määräysten mukaisesti, joiden yleiskokous katsoo olevan sovellettavissa.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 28 päivänä marraskuuta 2002,
luvan antamisesta Kreikan hallitukselle myöntää tukea Kreikan puuvillantuottajille

(2002/972/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon Kreikan hallituksen 14 päivänä lokakuuta 2002 esittämän pyynnön,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön puuvillantuotantoon sovellettavaa järjestelmää muutettiin vuonna 2001, kun puuvillan tuotantotuesta 22 päivänä toukokuuta 2001 annettu neuvoston asetus N:o 1051/2001/EY⁽¹⁾, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat toteuttaa puuvillantuotannon rajoittamiseen tähtäviä toimenpiteitä ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä, tuli voimaan. Uuden järjestelmän myötä otettiin käyttöön aiempaa tiukempi yhteisvastuuseen perustuva mekanismi. Tämä on aiheuttanut huomattavia ongelmia järjestelmän soveltamiselle, jonka yksityiskohdista säädetään asetuksissa (EY) N:o 1591/2001⁽²⁾ ja (EY) N:o 1398/2002⁽³⁾.
- (2) Uuden järjestelmän soveltamisesta vuoden 2001 puuvillasatoon, jonka hehtaarituo-otos on ollut hyvin suuri, on ollut seurauksena se, että puuvillan kokonaistuotanto markkinavuonna 2001—2002 on ollut erittäin korkea, minkä vuoksi asetuksen (EY) N:o 1051/2001 nojalla maksettavaa korvausta on supistettu tuntuvasti.
- (3) Kreikan viranomaiset eivät ole sisällyttäneet 206 365:tä tonnia puuvillaa, josta siemeniä ei ole poistettu, siihen määrään, joka on oikeutettu tukeen kaudella 2001—2002. Komission asetuksella (EY) N:o 1398/2002 sellaisen puuvillan määräksi, josta siemeniä ei ole poistettu, vahvistetaan kuitenkin 1 246 839 tonnia. Näin ollen vakauttajamekanismin soveltamisen seurauksena yhteisön tuen määrä on vähentynyt.
- (4) Tämä tuen väheneminen on puolestaan vaikuttanut 93 405 maanviljelijän tuloihin. Useat näistä viljelijöistä olivat tehneet merkittäviä investointeja noudattaakseen ympäristöä koskevia säännöksiä ja hyvää maatalouskäytäntöä. Tulojen menetys uhkaa useiden Kreikan puuvillatilojen elinkelpoisuutta, ja sillä saattaa olla erittäin kielteinen sosiaalinen vaikutus kyseisillä alueilla.

(5) Korvatakseen niiden perheiden tulojen pienenemisen, joihin vakauttajamekanismin soveltaminen vaikuttaa, Kreikan hallitus on harkinnut mahdollisuutta myöntää tukea niille puuvillantuottajille, jotka ovat noudattaneet hyvää maatalouskäytäntöä ympäristöä koskevien säännösten mukaisesti. Tuen kokonaismäärä on enintään 90 000 000 euroa.

(6) Tätä tukea voidaan siten pitää tavallisesta poikkeavien olosuhteiden vuoksi poikkeuksellisesti ja siinä määrin kuin se on ehdottoman välttämätöntä todetun epätasapainotilanteen korjaamiseksi, yhteismarkkinoille soveltuvana tässä päätöksessä säädetyn edellytyksin.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kreikan hallituksen myöntämää poikkeuksellista tukea puuvillantuottajille pidetään yhtenäismarkkinoille soveltuvana. Kyseinen tuki muodostuu Kreikan hallituksen myöntämästä markkinointivuotta 2001—2002 koskevasta kansallisesta korvauksesta niille Kreikan puuvillantuottajille, jotka ovat noudattaneet hyvää maatalouskäytäntöä. Tukea myönnetään yhteensä enintään 90 000 000 euroa sellaisten tuotettujen määrien osalta, jotka ovat oikeutettuja tukeen asetuksen (EY) N:o 1398/2002 nojalla.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Helleenien tasavallalle.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. FISCHER BOEL

⁽¹⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 1591/2001, annettu 2 päivänä elokuuta 2001, puuvillan tukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 210, 3.8.2001, s. 10), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1486/2002 (EYVL L 223, 20.8.2002, s. 3).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1398/2002, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2002, siemenellisen puuvillan tosiasiallisen tuotannon vahvistamisesta Kreikassa markkinointivuodeksi 2001/2002 ja siitä johtuvan tavoitehinnan alenemisen määrittämisestä sekä eräistä hallinnointisäännöistä ja tukien myöntämistä koskevista yksityiskohdaisista säännöistä poikkeamisesta Kreikassa markkinointivuonna 2001/2002 (EYVL L 203, 1.8.2002, s. 24).

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 10 päivänä joulukuuta 2002,**

Ranskan merentakaisten departementtien meriverojärjestelmästä tehdyn päätöksen 89/688/ETY muuttamisesta

(2002/973/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 299 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ranskan merentakaisten departementtien meriverojärjestelmästä 22 päivänä joulukuuta 1989 tehdyn päätöksen 89/688/ETY ⁽²⁾ 2 artiklan 3 kohdan mukaan ottaen huomioon merentakaisten departementtien erityisrajotukset paikalliselle tuotannolle voidaan myöntää osittainen tai täydellinen vapautus meriverosta enintään kymmeneksi vuodeksi veron käyttöönoton jälkeen. Tämä määräaika päättyy 31 päivänä joulukuuta 2002, sillä vero on otettu käyttöön 1 päivänä tammikuuta 1993 17 päivänä heinäkuuta 1992 annetulla Ranskan lailla.
- (2) Päätöksen 89/688/ETY 3 artiklan mukaisesti komission on laadittava kertomus järjestelmän soveltamisesta, jotta voitaisiin arvioida sen vaikutuksia ja mahdollista tarvetta jatkaa verovapautusten soveltamista. Neuvostolle 24 päivänä marraskuuta 1999 osoittamassaan kertomuksessa komissio toteaa, että Ranskan neljän merentakaisen departementin taloudellinen ja sosiaalinen tilanne on paljon haavoittuvampi kuin Euroopan unionin muiden alueiden niiden erittäin syrjäisen sijainnin vuoksi, ja korostaa meriveron ja siitä paikalliselle tuotannolle myönnettyjen vapautusten merkitystä alueiden sosiaalitaloudelliselle kehitykselle.
- (3) Perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan toimeenpanoon tähtäävistä toimista 14 päivänä maaliskuuta 2000 annetun komission kertomuksen mukaan kyseinen artikla on pantava täytäntöön yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa näiden esittämien yksityiskohdainten pyyntöjen perusteella.
- (4) Ranska esitti 12 päivänä maaliskuuta 2002 komissiolle yksityiskohtaisen pyynnön siitä, että meriverosta vapauttamista voitaisiin jatkaa vielä kymmenen vuoden ajan.
- (5) Komissio on tarkastellut pyyntöä ja arvioi, että nyt voimassa olevan järjestelmän voimassaolon päätyttyä sovellettavien vapautusten luonne olisi määriteltävä

tarkemmin. Jotta voitaisiin laatia pitkäkestoinen järjestelmä, Ranskan viranomaisten on lisäksi toimitettava lisätietoja ja komission on arvioitava tilannetta.

- (6) Nämä toimet eivät kuitenkaan saisi vaikuttaa haitallisesti merentakaisissa departementeissa sovellettavan verotusjärjestelmän jatkuvuuteen.
- (7) On yleisesti todettava, että Ranskan merentakaisten departementtien kehityksessä on huomattavia rakenteellisia viivästyksiä. Kehitystä hidastavat tekijät ja ilmiöt ja niiden yhdistetty vaikutus haittaavat vakavasti departementtien taloudellista ja sosiaalista kehitystä. Tästä on osoituksena se, että bruttokansantuotteen (BKT) keskiarvot ovat edelleenkin alle 50 prosenttia yhteisön keskiarvosta ja että ikärakenteeltaan nuoren väestön työttömyysluvut ovat jatkuvasti Euroopan yhteisön suurimpia. Nämä osoittimet vahvistavat, että haittojen pysyvyys, joka todetaan myös perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa, rasittaa edelleen suuresti departementtien kehitystä ja oikeuttaa haittoja lievittävien toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen.
- (8) Alueiden haittoja lievittämällä voidaan auttaa paikallista tuotantoa säilymään hengissä ja jopa kehittymään. On todettava, että kyseisten alueiden eristyneisyys ja kaukainen sijainti tavarantoimittajista ja ulkoisista markkina-alueista lisää paikallisen tuotannon kustannuksia. Talouden heikkoa tilaa pahentaa lisäksi markkinoiden suppeus ja yritysten pieni koko sekä tuotannon yksipuolisuus. Tuotantovälineiden tuotos on Ranskan muiden departementtien tuotosta pienempi teollisuuden tuotantovälineisiin ja työntekijöiden koulutukseen liittyvien vaikeuksien vuoksi. Lisäksi departementtien alueellinen ympäristö heikentää osaltaan niiden yritysten kilpailukykyä, sillä ne sijaitsevat kehitysalueilla, joiden taloudellinen tilanne on heikko mutta jotka ovat tuotantokustannusten suhteen erittäin kilpailukykyisiä ja melko suljettuja tuonnilta.
- (9) Vapautuksilla meriverosta tuetaan paikallista tuotantoa. Toimenpiteiden jatkuvuus olisi varmistettava.
- (10) Edellä selostetuista syistä päätöksen 89/688/ETY voimassaoloaika olisi pidennettävä lyhyellä ajanjaksolla.
- (11) Tämä päätös ei rajoita perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mahdollista soveltamista,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. marraskuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 399, 30.12.1989, s. 46.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

1 artikla

Korvataan päätöksen 89/688/ETY 2 artiklan 3 kohdassa oleva viittaus kymmenen vuoden ajanjaksoon viittauksella yhden-toista vuoden ajanjaksoon.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2002.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. S. MØLLER

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 12 päivänä joulukuuta 2002,**

tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2002/848/EY kumoamisesta

(2002/974/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27 päivänä joulukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto teki 28 päivänä lokakuuta 2002 päätöksen 2002/848/EY tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2002/460/EY kumoamisesta ⁽²⁾.
- (2) On suotavaa laatia ajantasaistettu luettelo henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joihin edellä mainittua asetusta sovelletaan,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu luettelo on seuraava:

1. HENKILÖT

1. ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza; alias Mihoubi Faycal; alias Fellah Ahmed; alias Dafri Rème Lahdi) syntynyt 01.02.1966 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
2. ABOUD, Maisi (alias The Swiss Abderrahmane) syntynyt 17.10.1964 Algerissa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
3. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN; alias AL MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), syntynyt 26.6.1967 Qatif-Bab al Shamalissa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
4. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, syntynyt Al Ihsassa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
5. AL-YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, syntynyt 16.10.1966 Tarutissa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
6. ARIQUA, Azzedine syntynyt 20.11.1960 Costantinassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)

7. ARIQUA, Kamel (alias Lamine Kamel) syntynyt 18.08.1969 Costantinassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
8. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed) syntynyt 13.05.1975 Ain Tayassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
9. ASLI, Rabah syntynyt 13.05.1975 Ain Tayassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
10. ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour; alias SALIM, Hassan Rostom), syntynyt 1960 Libanonissa; Libanonin kansalainen
11. DARIB, Nouredine (alias Carreto; alias Zitoun Mourad) syntynyt 1.2.1972 Algeriassa (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
12. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil) syntynyt 1.6.1970 Algeriassa (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
13. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), syntynyt 10.7.1965 tai 11.7.1965 El Dibabiyassa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
14. FAHAS, Sofiane Yacine syntynyt 10.09.1971 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
15. IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED; alias SA-ID; alias SALWWAN, Samir), Libanon, syntynyt 1963 Libanonissa, Libanonin kansalainen
16. LASSASSI, Saber (alias Mimiche) syntynyt 30.11.1970 Constantinassa (Algeria) (Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
17. MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem; alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith; alias WADOOD, Khalid Adbul), syntynyt 14.4.1965 tai 1.3.1964 Pakistanissa, passin numero 488555
18. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar) syntynyt 26.12.1974 Hussein Deyssa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
19. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), Hizbollahin tiedustelupalvelun ylempi upseeri, syntynyt 7.12.1962 Tayr Dibbassa, Libanonissa, passin nro 432298 (Libanon)
20. NOUARA, Farid syntynyt 25.11.1973 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)

⁽¹⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 70.

⁽²⁾ EYVL L 295, 30.10.2002, s. 12.

21. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid) syntynyt 11.09.1968 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
22. SEDKAOU, Nouredine (alias Nounou) syntynyt 23.06.1963 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
23. SELMANI, Abdelghani (alias Gano) syntynyt 14.06.1974 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
24. SENOUCI, Sofiane syntynyt 15.04.1971 Hussein Deyssa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
25. SISON, Jose Maria (alias Armando Liwanag; alias Joma) syntynyt 8.2.1939 Cabugaossa, Filippiineillä
26. TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba) syntynyt 21.04.1964 Blidassa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)

2. RYHMÄT JA YHTEISÖT

1. Abu Nidal Organisation (ANO), (alias Fatah Revolutionary Council, Arab Revolutionary Brigades, Black September/Musta syyskuu sekä Revolutionary Organisation of Socialist Muslims)
2. Al-Aqsa Islamic Bank
3. Al-Takfir and al-Hijra
4. Aum Shinrikyo (alias AUM, alias Aum Supreme Truth, alias Aleph)
5. Babbar Khalsa
6. Gama'a al-Islamiyya (Islamic Group), (alias Al-Gamaa al-Islamiyya, IG)
7. Hamas-Izz al-Din al-Qassem (Hamasin terroristisiipi)
8. Holy Land Foundation for Relief and Development
9. International Sikh Youth Federation (ISYF)
10. Kahane Chai (Kach)
11. Kurdistanin työväenpuolue (PKK)
12. Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis

13. Mujahedin-e Khalq Organisation (MEK tai MKO) [paitsi "National Council of Resistance of Iran" (NCRI)] (alias The National Liberation Army of Iran (NLA, MEK:n radikaali siipi), the Peoples Mujahidin of Iran (PMOI), Muslim Iranian Students Society)
14. New Peoples Army (NPA), Filippiinit, yhteyksiä Sison Jose Maria C:hen (alias Armando Liwanag, alias Joma, NPA:n johtaja)
15. Palestiinan vapautusrintama (Palestine Liberation Front — PLF)
16. Palestiinan islamilainen jihad (Palestinian Islamic Jihad — PIJ)
17. Palestiinan vapautuksen kansanrintama (Popular Front for the Liberation of Palestine — PFLP)
18. Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command (alias PFLP-General Command, PFLP-GC)
19. Kolumbian vallankumoukselliset asevoimat (FARC)
20. Revolutionary Peoples Liberation Army / Front/Party (DHKP/C), (alias Devrimci Sol (Revolutionary Left), Dev Sol)
21. Loistava polku (Sendero Luminoso)
22. United Self-Defense Forces / Group of Colombia (AUC) (Autodefensas Unidas de Colombia)

2 artikla

Kumotaan päätös 2002/848/EY.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Se tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. S. MØLLER

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 12 päivänä joulukuuta 2002,

heikosti patogeenisen lintuinfluenssan torjuntatoimenpiteitä täydentävistä rokotuksista Italiassa ja erityisistä siirtoja koskevista valvontatoimenpiteistä

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 5051)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/975/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/33/EY ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 92/118/ETY ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon yhteisön toimenpiteistä avian-influenssan torjumiseksi 19 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/40/ETY ⁽⁵⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Italiassa on vuosina 1999 ja 2000 ollut voimakkaasti patogeenisen alatyypin H7N1 lintuinfluenssan tautiesiintymiä, joilla oli ollut tuhoisia taloudellisia seurauksia siipikarja-alalle. Alueella on ennen epidemiaa liikkunut heikosti patogeeninen virus.

(2) Lintuinfluenssan seurannan yhteydessä Veneton ja Lombardian alueilla todettiin lokakuussa 2002 esiintyvän heikosti patogeenista alatyypin H7N3 lintuinfluenssavirusta.

(3) Tällä hetkellä yhteisön lainsäädäntö ei kata heikosti patogeenisen lintuinfluenssan valvontaa.

(4) Italian toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet valvontatoimenpiteitä taudin leviämisen estämiseksi muille alueille, mutta sitä ei ole saatu kunnolla hillittyä.

(5) Heikosti patologinen virus voi muuttua voimakkaasti patologisteksi ja aiheuttaa vakavia tautiesiintymiä.

(6) Kun Italiassa edellisen kerran oli lintuinfluenssaepidemia, komissio hyväksyi rokotusohjelman, johon liittyy intensiivinen seuranta, sekä eräitä elävän siipikarjan ja siipikarjatuotteiden yhteisön sisäistä kauppaa koskevia säännöksiä.

(7) Rokotuskampanjan jälkiseurannan yhteydessä komission päätöksellä 2002/552/EY ⁽⁶⁾ hyväksyttiin eräitä säännöksiä, jotka koskevat siirtorajoituksia elävän siipikarjan ja siipikarjatuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa.

(8) Italian rokotuskampanjasta saatu kokemus on osoittanut, että sillä on saatu menestyksellisesti pysäytettyä heikosti patogeenisen lintuinfluenssaviruksen leviäminen.

(9) Nykyisten tautiesiintymien syynä on alatyypin H7N3 lintuinfluenssavirus, kun edellisen epidemian syynä oli alatyypin H7N1 virus.

(10) Tautia esiintyy tällä hetkellä sellaisella Italian alueella, jolla on tiheä siipikarjapopulaatio.

(11) Tässä tapauksessa rokottaminen voi olla tehokas väline täydentämään lintuinfluenssan vastaisia taudintorjuntatoimenpiteitä.

(12) Lintuinfluenssarokotusten yhteydessä olisi rajoitettava rokotetun siipikarjan siirtoja.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 315, 19.11.2002, s. 14.

⁽³⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽⁵⁾ EYVL L 167, 22.6.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 180, 10.7.2002, s. 24.

- (13) Italia on esittänyt siirto rajoituksia sisältävän rokotusohjelman, jolla täydennettäisiin tietyllä rajatulla Italian alueella lintuinfluenssan torjuntatoimenpiteitä.
- (14) Italia on antanut luvan kahden inaktivoidun lintuinfluenssarokotteen käyttöön ohjelman täytäntöönpanemiseksi. Alkuvaiheessa käytetään "master seed" -kannasta CK/Pak/1995-H7N3 saatua homologista rokotetta ja seuraavana, vuoden 2003 alussa alkavana kautena heterologista rokotetta, jonka "master seed" -kanta on A/CK/Italy/AG-473/1999-H7N1.
- (15) Italian esittämää rokotusohjelmaa tarkasteltiin uudestaan teknisen työryhmän kokouksessa.
- (16) Rokotetun siipikarjan seuranta olisi jatkettava käyttäen myös serologista testiä (iIFA-testi), joka hyväksyttiin komission päätöksellä 2001/847/EY⁽¹⁾.
- (17) Italian on otettava käyttöön erityiset siirto rajoitukset siipikarjan rokottamisen ja yhteisön sisäisen kaupan osalta.
- (18) Selkeyden vuoksi päätös 2002/552/EY olisi kumottava, koska tämä päätös korvaa sen säännökset.
- (19) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään Italian esittämä lintuinfluenssan rokotusohjelma, joka on toteutettava liitteessä I kuvatulla alueella.

2 artikla

Vieräessä eläviä lintuja, siitosmunia, syötäväksi tarkoitettuja munia ja tuoretta siipikarjan lihaa liitteessä I kuvatulle alueelle, niitä sieltä tuotaessa tai siirrettäessä niitä kyseisen alueen sisällä sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettua rokotusohjelmassa säädettyjä siirto rajoituksia.

3 artikla

1. Liitteessä I kuvatulta alueelta tulevia ja/tai peräisin olevia eläviä lintuja tai siitosmunia ei saa lähettää Italiasta.
2. Liitteessä I kuvatun Italian alueen ulkopuolelta tulevia ja/tai peräisin olevia eläviä lintuja tai siitosmunia saa lähettää Italiasta vain jos:
 - alkuperätilalla ja liitteessä I kuvatulla alueella sijaitsevalla tilalla tai hautomolla ei ole ollut kosketusta tai muuta lintuinfluenssaa koskevaa epidemiologista yhteyttä liitteessä I kuvatulla alueella sijaitseviin tiloihin tai hautomoihin, ja
 - alkuperätila ei sijaitse millään toimivaltaisen viranomaisen vahvistamalla lintuinfluenssaan liittyvällä rajoitusvyöhykkeellä.

3. Lintuinfluenssaa vastaan rokotetusta, liitteessä I tarkoitettuilta alueilta peräisin olevasta siipikarjasta saatuja syötäväksi tarkoitettuja munia ei saa lähettää Italiasta.

4 artikla

Italiasta tulevien eläviä lintuja tai siitosmunia sisältävien lähetysten mukana seuraavissa eläintautidistituksissa on oltava seuraava maininta: "Tämä lähetys on eläinten terveyttä koskevien vaatimusten osalta päätöksen 2002/975/EY mukainen".

5 artikla

1. Tuore siipikarjanliha on merkittävä neuvoston direktiivin 91/494/ETY⁽²⁾ 5 artiklan mukaisesti eikä sitä saa lähettää Italiasta, jos se on saatu:

- a) lintuinfluenssaa vastaan rokotetusta siipikarjasta;
- b) lintuinfluenssan osalta seropositiivisista siipikarjaparvista, jotka on tarkoitettu teurastettaviksi virallisessa valvonnassa 1 artiklassa tarkoitettua rokotusohjelman mukaisesti;
- c) siipikarjasta, joka on peräisin rajoitusvyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta. Rajoitusvyöhyke on läpimitaltaan vähintään kolmen kilometrin suuruinen alue sellaisen tilan ympärillä, jossa esiintyy heikosti patologista lintuinfluenssaa 1 artiklassa tarkoitettua rokotusohjelman säännösten mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, lintuinfluenssaa vastaan alatyypin (H7N1) heterologisella rokotteella rokotetuista kalkkunoista saatua tuoretta lihaa ei saa merkitä direktiivin 91/494/ETY 5 artiklan mukaisesti, ja sitä voidaan lähettää muihin jäsenvaltioihin edellyttäen, että liha tulee teurassiipikarjasta:

- i) joka on tutkittu säännöllisesti ja testattu lintuinfluenssan varalta negatiivisin tuloksin siten kuin hyväksytyssä rokotusohjelmassa säädetään ja kiinnittäen erityistä huomiota sentinellilintuihin.

Testattaessa:

- rokotettuja lintuja, käytetään iIFA-testiä,
- sentinellilintuja, käytetään hemagglutinaatio-inhibitiotestiä (HI), AGID-testiä tai Elisa-testiä. Tarvittaessa voidaan kuitenkin käyttää iIFA-testiä;

- ii) jonka virkaeläinlääkäri on tutkinut kliinisesti enintään 48 tuntia ennen lastausta ja kiinnittäen erityistä huomiota sentinellilintuihin;
- iii) joka on testattu serologisesti kansallisessa laboratoriossa lintuinfluenssan varalta negatiivisin tuloksin käyttämällä tämän päätöksen liitteessä II vahvistettua näytteenotto- ja testausmenettelyä;
- iv) joka on lähetettävä suoraan toimivaltaisen viranomaisen nimeämään teurastamoon ja teurastettava viipymättä saapumisen jälkeen. Linnut on pidettävä erillään muista parvista, jotka eivät täytä näitä vaatimuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 315, 1.12.2001, s. 61.

⁽²⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 35.

3. Tuoreen kalkkunanlihan, joka täyttää 2 kohdassa säädetyt vaatimukset, mukana on oltava neuvoston direktiivin 71/118/ETY⁽¹⁾ liitteessä VI säädetty terveystodistus. Todistuksen VI kohdan a alakohdassa on oltava virkaeläinlääkärin vakuutus seuraavasti:

”Edellä kuvattu kalkkunanliha on päätöksen 2002/975/EY mukaista.”

6 artikla

Italian on varmistettava, että liitteessä I kuvatulla alueella:

1. Syötäväksi tarkoitettujen munien keruuseen, varastointiin ja kuljetukseen käytetään vain kertakäyttöistä pakkausmateriaalia tai pakkausmateriaalia, joka on tehokkaasti puhdistettavissa ja desinfioitavissa;
2. Kaikki siipikarjan, siitosmunien, syötäväksi tarkoitettujen munien ja siipikarjanrehun kuljetukseen käytetyt kuljetusvälineet on puhdistettava ja desinfioitava desinfiointiaineilla ja toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla välittömästi ennen jokaista kuljetusta ja se jälkeen.

7 artikla

Liitteessä I olevan alueen ulkopuolelta olevilta Italian alueilta tulevien elävän siipikarjan ja siitosmunien siirrot muihin jäsenvaltioihin sallitaan ainoastaan, jos niistä on ilmoitettu viisi päivää etukäteen määräpaikan eläinlääkinnällisille keskus- ja paikallisviranomaisille. Toimivaltaisen eläinlääkintäviranomaisen on lähetettävä tämä ilmoitus.

8 artikla

1. Italian on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille rokotusten aloittamispäivämäärä vähintään päivää etukäteen.
2. Edellä olevan 2—7 artiklan säännöksiä on sovellettava rokottamisen aloittamispäivämäärästä.

9 artikla

1. Italian on kuuden kuukauden välein esitettävä kertomus, jossa on tiedot 1 artiklassa tarkoitetun rokotusohjelman tehokkuudesta.
2. Tätä päätöstä, ja erityisesti ajanjaksoa, jona 2—7 artiklassa säädettyjen siirtorajoitusten soveltamista jatketaan rokotusohjelman toteuttamisen jälkeen, tarkastellaan tällöin uudelleen.

10 artikla

Kumotaan päätös 2002/552/EY.

11 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 55, 8.3.1971, s. 23.

LIITE I

ROKOTUSALUE

Veneton alue

Veronan provinssi

Rokotusalue käsittää seuraavien kuntien alueet:

Albaredo d'Adige

Angiari

Arcole

Belfiore

Bevilacqua

Bonavigo

Boschi Sant'Anna

Bovolone

Buttapietra

Calmiero (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Casaleone

Castel d'Azzano

Castelnuovo del Garda (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Cerea

Cologna Veneta

Colognola ai Colli (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Concamarise

Erbè

Gazzo Veronese

Isola della Scala

Isola Rizza

Lavagno (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Minerbe

Monteforte d'Alpone (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Mozzecane

Nogara

Nogarole Rocca

Oppeano

Palù

Peschiera del Garda (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Povegliano Veronese

Pressana

Ronco all'Adige

Roverchiara

Roveredo di Guà

S. Bonifacio (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

S. Giovanni Lupatoto (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

S. Martino Buon Albergo (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

S. Pietro di Morubio

Salizzole

Sanguinetto

Soave (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Sommacampagna

Sona (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Sorgà

Trevenzuolo

Valeggio sul Mincio

Verona (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Veronella

Vigasio

Villafranca di Verona

Zevio

Zimella

Vicenzan provinssi

Rokotusalue käsittää seuraavien kuntien alueet:

Agugliaro

Albettone

Alonte

Asigliano Veneto

Barbarano Vicentino

Campiglia dei Berici

Castegnero

Lonigo

Montegaldà

Montegaldella

Mossano

Nanto

Noventa Vicentina

Orgiano

Poiana Maggiore

S. Germano dei Berici

Sossano

Villaga

Padovan provinssi

Rokotusalue käsittää seuraavien kuntien alueet:

Carceri

Casale di Scodosia

Este

Lozzo Atestino

Megliadino S. Fidenzio

Megliadino S. Vitale

Montagnana

Ospedaletto Euganeo

Ponso

S. Margherita d'Adige

Saletto

Urbana

Lombardian alue*Mantovan provinssi*

Rokotusalue käsittää seuraavien kuntien alueet:

Acquanegra Sul Chiese

Asola

Bigarello

Canneto Sull'oglio

Casalmoro

Casaloldo

Casalromano

Castel D'ario

Castel Goffredo

Castelbelforte

Castiglione Delle Stiviere

Cavriana

Ceresara

Gazoldo Degli Ippoliti

Goito

Guidizzolo

Mariana Mantovana

Marmirolo

Medole

Monzambano

Piubega

Ponti Sul Mincio

Porto Mantovano

Redondesco

Rodigo

Roncoferraro

Roverbella

San Giorgio Di Mantova

Solferino

Villimpenta

Volta Mantovana

Brescian provinssi

Rokotusalue käsittää seuraavien kuntien alueet:

Acquafrredda

Alfianello

Azzano Mella

Bagnolo Mella

Barbariga

Bassano Bresciano

Berlingo

Borgo San Giacomo

Borgosatollo

Brandico

Brescia (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Calcinato (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Calvisano

Capriano del Colle

Carpendolo

Castegnato (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Castel Mella

Castelcovati

Castenedolo (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Castrezzato

Cazzago San Martino

Chiari

Cigole

Boccaglio

Cologne

Comezzano-Cizzago

Corzano

Dello

Desenzano del Garda (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Erbusco (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Fiesse

Flero

Gambara

Ghedi

Gottolengo

Isorella

Leno

Lograto

Lonato (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Longhena

Macclodio

Mairano

Manerbio

Milzano

Montichiari

Montirone

Offlaga

Orzinuovi

Orzivecchi

Ospitaletto (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Palazzolo sull'Oglio (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Pavone del Mella

Pompiano

Poncarale

Pontevico

Pontoglio

Pozzolengo (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Pralboino

Quinzano d'Oglio

Remedello

Rezzato (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Roccafranca

Roncadelle (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Rovato (A4-moottoritien eteläpuolella oleva alue)

Rudiano

San Gervasio Bresciano
San Paolo
San Zeno Naviglio
Seniga
Torbole Casaglia
Travagliato

Trenzano
Urago d'Oglio
Verolanuova
Verolavecchia
Villachiera
Visano

LIITE II

Näytteenotto- ja testausmenettely

1. Esittely ja yleinen käyttö

Kehitetyn epäsuoran immunofluoresenssimäärityksen (iIFA-testi) tarkoituksena on erottaa toisistaan rokotetut/luonnonkannalle altistuneet kalkkunat ja rokotetut/luonnonkannalle altistumattomat kalkkunat "DIVA" (Differentiating Infected from Vaccinated Animals) -rokotusmenettelyn avulla käyttämällä luonnonkanta-alatyypistä H7N3 saatua heterologista rokotetta.

2. Testin käyttö tuoreen kalkkunanlihan toimittamiseksi Italian rokotusalueelta muihin jäsenvaltioihin

Lintuinfluenssaa vastaan rokotetuista kalkkunaparvista peräisin olevaa lihaa saa lähettää muihin jäsenvaltioihin edellyttäen, että

virkaeläinlääkäri ottaa verinäytteet:

- kaikista teurastettaviksi tarkoitetuista kalkkunaryhmistä, joita pidetään samassa rakennuksessa kyseisellä tilalla,
 - enintään 48 tuntia ennen eläinten lähettämistä teurastamoon,
 - vähintään kymmenestä rokotetusta eläimestä, jotka on valittu satunnaisotoksella kustakin ryhmästä.
-

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON YHTEINEN KANTA

12 päivältä joulukuuta 2002,

erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP ajantasaistamisesta ja yhteisen kannan 2002/847/YUTP kumoamisesta

(2002/976/YUTP)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 15 ja 34 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 27 päivänä joulukuuta 2001 yhteisen kannan 2001/931/YUTP erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi ⁽¹⁾.
- (2) Neuvosto hyväksyi 28 päivänä lokakuuta 2002 yhteisen kannan 2002/847/YUTP yhteisen kannan 2001/931/YUTP ajantasaistamisesta ja yhteisen kannan 2002/462/YUTP kumoamisesta ⁽²⁾.
- (3) Yhteisessä kannassa 2001/931/YUTP säädetään sen tarkistamisesta säännöllisin väliajoin.
- (4) On tarpeen saattaa yhteisen kannan 2001/931/YUTP liite ajan tasalle ja kumota yhteinen kanta 2002/847/YUTP.
- (5) Yhteisen kannan 2001/931/YUTP 1 artiklan 4 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti on laadittu luettelo,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

Niiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luettelo, joihin yhteistä kantaa 2001/931/YUTP sovelletaan, on liitteessä.

2 artikla

Kumotaan yhteinen kanta 2002/847/YUTP.

3 artikla

Tätä yhteistä kantaa noudatetaan päivästä, jona se hyväksytään.

4 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. S. MØLLER

⁽¹⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 93.

⁽²⁾ EYVL L 295, 30.10.2002, s. 1.

LIITE

Luettelo 1 artiklassa tarkoitetuista henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä ⁽¹⁾

1. HENKILÖT

- 1) ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza; alias Mihoubi Faycal; alias Fellah Ahmed; alias Dafri Rème Lahdi) syntynyt 01.02.1966 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 2) ABOUD, Maisi (alias The Swiss Abderrahmane) syntynyt 17.10.1964 Algerissa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 3) *ALBERDI URANGA, Itziar (ETA-aktivisti) syntynyt 7.10.1963 Durangossa (Vizcaya), henkilökortin nro 78.865.693
- 4) *ALBISU IRIARTE, Miguel (ETA-aktivisti, Gestoras Pro-amnistia -järjestön jäsen) syntynyt 7.6.1961 San Sebastiánissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 15.954.596
- 5) AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN; alias AL_MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), syntynyt 26.6.1967 Qatif-Bab al Shamalissa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
- 6) AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, syntynyt Al Ihsassa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
- 7) AL-YACoub, Ibrahim Salih Mohammed, syntynyt 16.10.1966 Tarutissa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
- 8) *APAOLOZA SANCHÓ, Iván (ETA-aktivisti; K.Madrid-järjestön jäsen) syntynyt 10.11.1971 Beasainissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 44.129.178
- 9) ARIOUA, Azzedine syntynyt 20.11.1960 Costantinissa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 10) ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel) syntynyt 18.08.1969 Costantinissa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 11) ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed) syntynyt 13.05.1975 Ain Tayassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 12) ASLI, Rabah syntynyt 13.05.1975 Ain Tayassa (Algeria) (al-Takfir al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 13) * ARZALLUS TAPIA, Eusebio (ETA-aktivisti) syntynyt 8.11.1957 Regilissä (Guipúzcoa), henkilökortin nro 15.927.207
- 14) ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour; alias SALIM, Hassan Rostom), syntynyt 1960 Libanonissa; Libanonin kansalainen
- 15) * BERASATEGUI ESCUDERO, Ismael (ETA-aktivisti; K. Behorburu -järjestön jäsen) syntynyt 15.06.1969 Eibarissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 15.379.555
- 16) DARIB, Noureddine (alias Carreto; alias Zitoun Mourad) syntynyt 1.2.1972 Algeriassa (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 17) DJABALI, Abderrahmane (alias Touil) syntynyt 1.6.1970 Algeriassa (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 18) * ECHEBERRIA SIMARRO, Leire (ETA-aktivisti), syntynyt 20.12.1977 Basaurissa (Vizcaya), henkilökortin nro 45.625.646
- 19) * ECHEGARAY ACHIRICA, Alfonso (ETA-aktivisti), syntynyt 10.01.1958 Plenciassa (Vizcaya), henkilökortin nro 16.027.051
- 20) * ELCORO AYASTUY, Paulo (ETA-aktivisti; Jarrai/Haika/Segi-järjestöjen jäsen), syntynyt 22.10.1973 Vergarassa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 15.394.062
- 21) EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), syntynyt 10.7.1965 tai 11.7.1965 El Dibabiyassa Saudi-Arabiassa; Saudi-Arabian kansalainen
- 22) FAHAS, Sofiane Yacine syntynyt 10.09.1971 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 23) * FIGAL ARRANZ, Antonio Agustín (ETA-aktivisti; Kas/Ekin -järjestön jäsen), syntynyt 2.12.1972 Baracaldossa (Vizcaya), henkilökortin nro 20.172.692
- 24) *GOGESCOEHEA ARRONATEGUI, Eneko (ETA-aktivisti), syntynyt 29.4.1967 Guernicassa (Vizcaya), henkilökortin nro 44.556.097
- 25) *GOIRICELAYA GONZALEZ, Cristina (ETA-aktivisti; Herri Batasuna/E.H/Batasuna -järjestöjen jäsen), syntynyt 23.12.1967 Vergarassa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 16.282.556

(¹) Asteriskilla * merkittyihin henkilöihin sovelletaan ainoastaan 4 artiklaa.

- 26) *IPARRAGUIRRE GUENECHEA, Ma Soledad (ETA-aktivisti), syntynyt 25.4.1961 Escoriazassa (Navarra), henkilökortin nro 16.255.819
- 27) *IZTUETA BARANDICA, Enrique (ETA-aktivisti), syntynyt 30.7.1955 Santurcessa (Vizcaya), henkilökortin nro 14.929.950
- 28) IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED; alias SA-ID; alias SALWWAN, Samir), Libanon, syntynyt 1963 Libanonissa, Libanonin kansalainen
- 29) LASSASSI, Saber (alias Mimiche) syntynyt 30.11.1970 Constantinessa (Algeria) (Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 30) MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem; alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith; alias WADOOD, Khalid Adbul), syntynyt 14.4.1965 tai 1.3.1964 Pakistanissa, passin numero 488555
- 31) MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar) syntynyt 26.12.1974 Hussein Deyssa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 32) *MORCILLO TORRES, Gracia (ETA-aktivisti; Kas/Ekin-järjestön jäsen), syntynyt 15.3.1967 San Sebastiánissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 72.439.052
- 33) MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), Hizbollahin tiedustelupalvelun ylempi upseeri, syntynyt 7.12.1962 Tayr Dibbassa, Libanonissa, passin nro 432298 (Libanon)
- 34) *MUÑO A ORDOZGOITI, Aloña (ETA-aktivisti; Kas/Ekin -järjestöjen jäsen), syntynyt 6.7.1976 Segurassa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 35.771.259
- 35) *NARVÁEZ GOÑI, Juan Jesús (ETA-aktivisti), syntynyt 23.2.1961 Pamplonassa (Navarra), henkilökortin nro 15.841.101
- 36) NOUARA, Farid syntynyt 25.11.1973 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 37) *ORBE SEVILLANO, Zigor (ETA-aktivisti; Jarrai/Haika/Segi -järjestöjen jäsen), syntynyt 22.9.1975 Basaurissa (Vizcaya), henkilökortin nro 45.622.851
- 38) *OTEGUI UNANUE, Mikel (ETA-aktivisti; Jarrai/Haika/Segi -järjestöjen jäsen), syntynyt 8.10.1972 Itsasondossa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 44.132.976
- 39) *PALACIOS ALDAY, Gorka (ETA-aktivisti; K. Madrid-järjestön jäsen), syntynyt 17.10.1974 Baracaldossa (Vizcaya), henkilökortin nro 30.654.356
- 40) *PEREZ ARAMBURU, Jon Iñaki (ETA-aktivisti; Jarrai/Haika/Segi -järjestöjen jäsen), syntynyt 18.9.1964 San Sebastiánissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 15.976.521
- 41) *QUINTANA ZORROZUA, Asier (ETA-aktivisti; K. Madrid-järjestön jäsen), syntynyt 27.2.1968 Bilbaossa (Vizcaya), henkilökortin nro 30.609.430
- 42) RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid) syntynyt 11.09.1968 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 43) *RUBENACH ROIG, Juan Luis (ETA-aktivisti; K. Madrid-järjestön jäsen), syntynyt 18.9.1964 Bilbaossa (Vizcaya), henkilökortin nro 18.197.545
- 44) *SAEZ DE EGUILAZ MURGUIONDO, Carlos (ETA-aktivisti; Kas/Ekin-järjestön jäsen) syntynyt 9.12.1963 San Sebastiánissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 15.962.687
- 45) SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou) syntynyt 23.06.1963 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 46) SELMANI, Abdelghani (alias Gano) syntynyt 14.06.1974 Algerissa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 47) SENOUCI, Sofiane syntynyt 15.04.1971 Hussein Deyssa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 48) SISON, Jose Maria (alias Armando Liwanag; alias Joma) syntynyt 8.2.1939 Cabugaossa, Filippiineillä
- 49) TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba) syntynyt 21.04.1964 Blidassa (Algeria) (al-Takfir ja al-Hijra -järjestöjen jäsen)
- 50) *URANGA ARTOLA, Kemen (ETA-aktivisti; Herri Batasuna/E.H/Batasuna -järjestöjen jäsen) syntynyt 25.5.1969 Ondarroassa (Vizcaya), henkilökortin nro 30.627.290
- 51) *VALLEJO FRANCO, Iñigo (ETA-aktivisti), syntynyt 21.05.1976 Bilbaossa (Vizcaya), henkilökortin nro 29.036.694
- 52) *VILA MICHELENA, Fermín (ETA-aktivisti; Kas/Ekin -järjestöjen jäsen), syntynyt 12.3.1970 Irúnissa (Guipúzcoa), henkilökortin nro 15.254.214

2. RYHMÄT JA YHTEISÖT

- 1) Abu Nidal Organisation (ANO), (alias Fatah Revolutionary Council, Arab Revolutionary Brigades, Black September/Musta syyskuu sekä Revolutionary Organisation of Socialist Muslims)
 - 2) Al-Aqsa Islamic Bank
 - 3) Al-Takfir and al-Hijra
 - 4) Aum Shinrikyo (alias AUM, alias Aum Supreme Truth, alias Aleph)
 - 5) Babbar Khalsa
 - 6) * Continuity Irish Republican Army (CIRA)
 - 7) * Euskadi Ta Askatasuna/Tierra Vasca y Libertad/Baski-isänmaa ja vapaus (ETA) (Seuraavat järjestöt ovat terroristijärjestö ETA:n osia: Kas, Xaki; Ekin, Jarrai-Haika-Segi, Gestoras pro-amnistia, Askatasuna)
 - 8) Gama'a al-Islamiyya (Islamic Group), (alias Al-Gamaa al-Islamiyya, IG)
 - 9) * Lokakuun ensimmäisen päivän fasismin vastaiset vastarintaryhmät (Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre — G.R.A.P.O.)
 - 10) Hamas-Izz al-Din al-Qassem (Hamasin terroristisiipi)
 - 11) Holy Land Foundation for Relief and Development
 - 12) International Sikh Youth Federation (ISYF)
 - 13) Kahane Chai (Kach)
 - 14) Kurdistanin työväenpuolue (PKK)
 - 15) Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
 - 16) * Loyalist Volunteer Force (LVF)
 - 17) Mujahedin-e Khalq Organisation (MEK tai MKO) [paitsi "National Council of Resistance of Iran" (NCRI)] (alias The National Liberation Army of Iran (NLA, MEK:n radikaali siipi), the Peoples Mujahidin of Iran (PMOI), Muslim Iranian Students Society)
 - 18) New Peoples Army (NPA), Filippiinit, yhteyksiä Sison Jose Maria C:hen (alias Armando Liwanag, alias Joma, NPA:n johtaja)
 - 19) * Orange Volunteers (OV)
 - 20) Palestiinan vapautusrintama (Palestine Liberation Front — PLF)
 - 21) Palestiinan islamilainen jihad (Palestinian Islamic Jihad — PIJ)
 - 22) Palestiinan vapautuksen kansanrintama (Popular Front for the Liberation of Palestine — PFLP)
 - 23) Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command (alias PFLP-General Command, PFLP-GC)
 - 24) * Real IRA
 - 25) * Red Hand Defenders (RHD)
 - 26) Kolumbian vallankumoukselliset asevoimat (FARC)
 - 27) * Revolutionary Nuclei/Epanastatiki Pirines
 - 28) * Marraskuun 17. päivän vallankumouksellinen järjestö /Dekati Evdomi Noemvri
 - 29) Revolutionary Peoples Liberation Army / Front/Party (DHKP/C), (alias Devrimci Sol (Revolutionary Left), Dev Sol)
 - 30) * Revolutionary Popular Struggle/Epanastatikos Laikos Agonas (ELA)
 - 31) Loistava polku (Sendero Luminoso)
 - 32) * Ulster Defence Association/Ulster Freedom Fighters (UDA/UFF)
 - 33) United Self-Defense Forces / Group of Colombia (AUC) (Autodefensas Unidas de Colombia)
-